

מדינת ישראל

משרד הממשלה

משרד

קט. מס.

המחלקה לביטחון המולדת

14.8.1980

28.7.1980

א-6/4180

מס. תיק מקורי

מחלקה

שם תיק: המנכ"ל מתתיהו שמואלביץ - משא ומתן על האוטונומיה (ממשל עצמי לפלסטינאים ביהודה,

מזהה פנימי: 4180/6-א

מזהה פריט: 000j116

כתובת: 3-312-1-6-6

תאריך הדפסה: 05/01/2017

6/

על שם מנכ"ל

משרד החוץ - מחלקת הקשר

4914

יוצא

שמו

אל: האג, נ"י, נר: חו"מ 492, ה: המשרד
דח: ב, טג: ש, תא: 140880, וח: 1400
נר: ירושלים

מאונק

בהול/שמו

השגריר, דט: נאומי

ירושלים.

להלן מספר חיונים:-

1. בחוק ירושלים אין כל חינוך במצב המשפטי הקיים. חוקים
ישראלים קיימים קובעים כי הכנסת הנשיא וביח"ש העליון
יושבים בירושלים.

2. בעקבות רגישות בעיית האג-אמסטרדם הולנד מהמיר דוגלת בכך
שמדינה קובעת איפה יושבים מוסדותיה ולא סבלה בעבר שמדינות
יורו יכתיבו דבר זה.

3. שגרירות הולנד יושבת במערב ירושלים ומבחינת ההולנדים אין
כל חינוך במצב המשפטי.

4. יש כאן נסיון ערבי לשנות המצב שתל מאז 1948 דהיינו לפיו כל
המוסדות האמלכתיים בישראל נמצאים ופועלים בירושלים.
אז לכך נמצא בנוסח שהגישו עתה הערבים לאזעבי"ש הקורא
למדינות לא לקיים כל חגע עם מוסדות ישראלים בירושלים בלי
הבחנה בין מזרח ומערב ירושלים.

5. ירושלים במובן היחיד הבירה גם בתקופת המנדט.

6. חוק ירושלים בא בין היתר להשריש את הוכחות של כל הדתות.
ואם במיוחד על רקע נסיונות חריגות ערב לשטמש הקשר היהודי
והנוצרי ולהצביע רק על הקשר המוסלמי לעיר.

RESOLUTION ON AL QUDS AL SHARIF ADOPTED BY THE ELEVENTH
ISLAMIC CONFERENCE OF FOREIGN MINISTERS AT ISLAMABAD.

משרד החוץ - מחלקת הקשר

(17-21 MAY 1980) WHICH DECLARED THAT 'AL QUDS' IS
'CONSIDERED AN ARAB ISLAMIC CITY'

ואיננו מוכיר אף ברצונו וכו' של דתו אחרת או למשל החלטת
ה'נאות אחי'א על פי הצעת מדוקו מיום 27 ביוני הקובעת :

'DENOUNCES THE MEASURE OF ANNEXATION CONTINUED JUDORIZATION
AND FORCEFUL SPELATION OF PROPERTY IN JERUSALEM AND
INSISTS ON THE NEED TO LIBERATE THAT CITY FROM
ZIONIST COLONIALISM AND TO RESTORE IT TO ARAB SOVEREIGNTY

מסמך-מ'רפ"ה 2==

מסמך/ממ/ממ

מסמך : שהחלטת הממשלה, הממשלה, ארצות, ירדן, גורמיה, שטון,
אליצור, ארצות, מירא, ד/מרב, ממ, דס, לפידות, מסמך

משרד החוץ - מחלקת הקשר

5005
 יוצא

דף 1
 עותק 3
 תאריך 2
 תאריך 10
 סודי ביותר

מל: ווט, נד: 334, מ: המשרד
 דח: מ, סג: מ, מח: 140880, דח: 1930
 נד: ירושלים

סודי ביותר/חיד

עברון - לנמטן בלבד

לואיס בקרני היום לפי בקשתו.

נחתתי את שיוטת הצעת ההחלטה במזעבייט וחורתי על בקשתו להחלטה
 ווטו הן בגלל דוח ההחלטה בכלל והסעיפים המבצעים 4, 5, 6-1
 בפדט. לואיס הסכים עם הנימוח של מבעה המחאיר של ההחלטה ואחר
 שיטביר חיד הערוחיונו ובקשתו. אחרי כן שגם אתה התבקשת לפעול
 באותה הרוח.

לואיס העיר שלדעתו בטית ירושלים יכולה להצית תבערה והביט
 דעתו האישיה שארהי'ב לבדה לא תוכל לבגוטה, אם אנו לא נסייע
 בידם. כאשר שאחרי כמה כוונתו אחר שלדעתו היה רצוי שישראל
 תנקוט בצעד חיוכי כלשהו לגבי המשטר של המקומות הקדושים
 לאיסלאם והנוצרים.

לד הורן היחידה לדעתו להעביר את הדודר לצד השני של המגרש
 ולהקל על הכחץ המופעל על ישראל.

לכא אפרט כאן את טיטוני המובנים האליהוז.
 מבאן עבר לדבר על ענייני המוחי. הוא אמר שלינוביץ דוצה ומייב
 להגים לאיוור, אך חושש להגים כישראל כאשר איננו במוח שלטנה
 דהיי'ה לא מועבר למורח-ירושלים סמוך לבואו או לצאתו מירושל.
 אסור לבנות שממרת בואו לאיוור, אם אכן יגיע היא לנסות וכהג'נ
 לחידוש המוחי והעברת השכנה הימה עמה לאכ תגמה זו מאחר
 והמצרים היו מאבדים כל אמוך במפקיר שארהי'ב מנסה למלא

לנופם של הדברים העיר לואיס שלדעתו קיימת אפשרות של התקדמות
 -1- HEADS OF AGREEMENT כמלות שאין בידו
 כעיי'ט כל סימן שהמצרים אכן מובנים בכך. הוא הוסיף שהמדתון

7476 91 1102412 70 07007 7771

10 ד' ב'ומר

2 תת	2 ת
10 תת	3 ת

**קבל הנחיות להפגש עם סמואל, ישנה תקווה שפגישתו זו אכן תצא
 **לפוטל אחרי מוס המגיס המוסלמים, אולי כבר ביום ב' או ג' הבא
 **לואיס חניח מאחרי ועל סמך שיחה זו הוא יקבל הנחיות לסיחה עם
 **דו"ר י' וד"ר י'

№ 118-73

#/07/78

ללמוד, ללמוד, ללמוד, ללמוד : 3000

3 298

11728 Y3 2 1218 11172
1787 23212 208m 1637 168

298

3

UNITED NATIONS
SECURITY
COUNCIL

PROVISIONAL

S/14106

13 August 1980

ORIGINAL: ENGLISH

Algeria, Bahrain, Democratic Yemen, Djibouti, Gambia, Guinea-Bissau, Iran, Jordan, Kuwait, Lebanon, Libyan Arab Jamahiriya, Mali, Mauritania, Morocco, Niger, Oman, Pakistan, Qatar, Saudi Arabia, Senegal, Somalia, Sudan, Syrian Arab Republic, Tunisia, United Arab Emirates, Upper Volta and Yemen: Draft resolution

The Security Council, I have considered the letter of 1 August 1980 from the representative of Pakistan, the current Chairman of the Organization of the Islamic Conference (S/14084),

Recalling its resolution 476 (1980) of 30 June 1980, in particular, paragraphs 5 and 6 therein,

Reaffirming again that the acquisition of territory by force is inadmissible,

Deeply concerned over the enactment of a "basic law" in the Israeli Knesset proclaiming a change in the character and status of the Holy City of Jerusalem,

Noting that Israel has not complied with Security Council resolution 476 (1980),

Reaffirming its determination to examine practical ways and means, in accordance with the relevant provisions of the Charter of the United Nations, to secure the full implementation of its resolution 476 (1980), in the event of non-compliance by Israel,

1. Condemns Israel for its refusal to comply with Security Council resolution 476 (1980);

2. Determines that all legislative and administrative measures and actions taken by Israel, the occupying Power, which have altered or purport to alter the character and status of the Holy City of Jerusalem, and, in particular, the recent "basic law" on Jerusalem, are null and void and must be rescinded forthwith;

3. Affirms that the enactment of a "basic law" on Jerusalem by Israel, the occupying Power, constitutes a flagrant violation of the Fourth Geneva Convention of 12 August 1949 Relative to the Protection of Civilian Persons in Time of War;

3 298
3

4. Affirms also that this action constitutes a serious obstruction to achieving a comprehensive, just and lasting peace in the Middle East; and constitutes a threat to international peace and security;

5. Decides to refuse to accord any recognition to the "basic law" on Jerusalem and calls upon all States:

(a) To abide by this decision;

(b) Not to deal with the Israeli institutions established in Jerusalem;

(c) In particular those States that have established diplomatic representation in Jerusalem, to withdraw such representations from the Holy City;

6. Calls upon all Members of the United Nations to apply measures against Israel as provided in Article 41, Chapter VII of the Charter, including the interruption of economic and military relations with Israel;

7. Requests the Secretary-General to report to the Security Council on the implementation of this resolution before 15 November 1980;

8. Decides to remain seized of this serious situation.

fin 27

2/10

Handwritten notes and signatures at the bottom of the page, including "2/10" and "27".

משרד החוץ - מחלקת הקשר

4432

יציא

10 יר

אל: ווש, קהיר, נר: חוום 468, ה: המשרד
דח: מ, סג: ס, מא: 130880, זח: 2000
נר: לינוביץ

10 יר/מיד

ווינגטון

דע: קהיר.

השגריר.

לינוביץ.

מלשכת שר הפנים הודיעו כי לאונרד חסר כרטיס בורג היזם, שבדעם
לינוביץ להגיש לאונרד ב-31.8.81, דרי בורג אשר שהוא עצמו לא יהיה
באן ליוצא את הארץ ב-28.8.81, ושאל מדוע לא יקדים לינוביץ.
ליאונרד השיב שלינוביץ מחכה לתוצאות חליפת הגדות דה'מ'
וסמאות. דרי בורג אמר כי אינו יכול לשנות מועד צאתו בגלל
אירועים שנקבעו לו באמלס. ליאונרד הציע התקשרות נוספת בין
דרי בורג ללינוביץ ביום ו' הקרוב.

דובינסקיין.

שר/רמ/

חפ: שהח, דהח, ארליך, ירין, שהבט, מנכ, מאנכ, לפידות,
בנחורין, מצרים, ר/מרכו, רס, שרהפנים

חסוי

חסוי

חסוי

חסוי

חסוי

חסוי

חסוי

חסוי

חסוי

חסוי

חסוי

חסוי

חסוי

חסוי

חסוי

חסוי

משרד החוץ - מחלקת הקשר

3328

0303

1010

אל: המשרד, נר: 97, מ: קהיר
דח: ר, סג: ס, תא: 110880, רח: 1200
נד: אגרת דהם

אלמנה

1010/רגיל

להלן לפי בקשתכם סעיף 2 נר 97 (נתיקון).
2. מ"ד התקשרתי עם גורל מוכתאר, מספר שנים במבט של הנשיאות.
ואמרתי לו שביום ד' בשעות הצהריים תהיה ביד' אגרת המשובה של
ראש הממשלה לאגרתו של הנשיא. הוספתי שהאגרת תובא אלי על ידי
שליח מיוחד שיגיע במיסת נפרטים. ציינתי שאני מבקש פגישה עם
הנשיא ושאני יודע שהנשיא יוצא לסנמה קטרינה ביום ד' בבוקר
ושלכן אמתין להנחייתו למי עלי למסור האגרת. מוכתאר הנטיח
להשיב.

עד כאן החזרה

פ: שהח, דהם, מונבל, ממנבל, הדם, מצרים

משרד החוץ - מחלקת הקשר

3338

הצ"ח

ד"ר

אלי וויס, נד"ר 225, ח : המשרד
רח"ח, ח : ח"ס, ח"א : 100080, ח"ח : 1930
נד"ר מנהלים - לינוביץ

אולניץ

א"י/ד"ר

ד"ר

השגריר

להלן שיקרי שיחה שלפניהם בין שר הפנים ללינוביץ ביום ו'
19.5.80

1. שר הפנים הפנה מסומם לבן לידיעה החמורה של ד. הלז'
נ. וויסנגטון סטארט, והציג ללינוביץ סי הענין ייחודי ביד'
הערכה העמון ד"ר בודג לא המרסם כי לינוביץ הבין הענין היטב.
ודעו כי אתה תבחר לו הזכרים בהודיעם

2. שר הפנים הפנה מסומם לבן בקריקטורה המגונה ביואל
נזמגוריה"י יש מקום להחליט גם חומד זה ללינוביץ

3. לינוביץ אמר לד"ר בודג כי הוא מעדיין בהחלט אחרים
האומנותיים ובהשגת פולני הסכמה בענין, כדי לטובת נח"שום
החלטתו להחליט, שר הפנים אמר כי עלינו לדאוג את השוכס נשיא
חצרים להיגדה רהמי
4. לינוביץ צ"ן, בכשר להפטרות כואו ארצה נטכום הוא, כי אם
הופטר שר חוץ נכלל בשכר רהמי, אשר הדבר של המוח 1952
אם יש ממש לנוא, נכלל לנכ"ר המוח אמר, כי אם ניהן יהיה
לדאוג המקומות שוכס יהיה וס צעד חשוב

חן כחן

ד"ר/נשיא

ח"ח/ח"א

משרד החוץ - מחלקת הקשר

מפ: שרת, דהם, ארליך, ירין, שבת, מנכל, ממנכל, כפיר, דם,
בנחורין, מצרים, ו/מרכז, דם, שרתפניס

משרד החוץ-מחלקת הקשר

3142

נכנס

1010

אל: המשרד, נר: 94, מ: קהיר
דח: ב, סג: ס, תא: 100000, רח: 1300
נר: אגרת רהם וסאראת

לוי

בהו/ל/סודי

אל: לשכת רוה'מ/פתיך

דע: מנכ'ל, הדס

מאת: השגריר, קהיר

1. שוחחתי פעמיים עם מנכ'ל שטבן, ראש לשכתו של סגן הנשיא, הנשיא הודה למובאדק למסור לי שהוא מבקש כי לא נפרסם את אגרתו של ראש הממשלה, מאחר והם עדיין לומדים אותה.

2. הבהרתי היטב לגנרל שטבן שלנו אין שום כוונה לפרסם את אגרתו של הנשיא סאראת ושהצענו כי בקהיר ובירושלים תתפרסמה שתי האגרות בעת ובזונה אחת. אם הם לא מסכימים להסדר זה, נפרסם אנחנו, בירושלים, את אגרתו של ראש הממשלה בלבד, על כך אין לנו צורך בהסכמתם שהרי אגרת ראש הממשלה היא קניינו הוא.

3. גנרל שטבן חרד והתקשר אתי ואמר ששוב בדק עם סגן הנשיא ושחשובתם היא כי סאראת מבקש שלא ניתן פרסום לאגרתו של ראש הממשלה.

4. אמרתי שאעביר את דבריו לירושלים ולא התחייבתי לשום דבר.
5. סגן הנשיא ולשכתו היו אומלל באלכסנדריה ולכן אי-אפשר היה להשיג איש מהם.

98 : שהח, דהמ, מנכל, ממנכל, הדס, פתיר

משרד החוץ-מחלקת הקשר

3029

נבנס

ידדי

אל: המשרד, נד: 126, ח: ווס
דח: ח, סנ: ס, חא: 080080, וח: 1900
נד: שיחה עם האנמר

אנמר

מיידי/100

אל: מ'הנכר, מצפה.

השיחה עם האנמר, המוצגת לבסחון כאומי.
1. אחד שאכל במימסל המצר' הומוי'ס על שינוי במדיניות ארה"ב
בחסנה המו'י'ת על האוטונומיה אחרי הבחירות בנושא איוס
מכירים בדאוי עזרת המימסל האמריקאי ונכיון. שהרי אין להפלות
על הדעת הסכם על האוטונומיה שלא יבטיח לחלוטין בטחונה של
ישראל. לפי פיסותיה היא, או שיהונה גרעין להקמת מדינה
פלסטינאית. יהיה נסיה ארה"ב אשר ייבחר - ההסכם חייב לבנות
מחון ההכלין עצמו כאשר התנאים הנ"ל יהיו לבנו עיני המימסל
האנמר הוסיף כי ההחלטה על האוטונומיה ויישומה היא מן ההחלטות
הקשות ביותר שהיו לישראל במלחמותיה והמימסל מבין ויבין
הלבטים הקשים של ישראל בסוגיה זו. מכל מקום כל דבר על לה
ושינוי בעמדת המימסל אין לו על מה לסמוך ויש במצוי'ס כאכה
המשלים עצמם במחום זה. ארה"ב גורסת כי רעיון האוטונומיה הוא
רעיון הוואשי היחיד כפתרון הבטיח הפלסטינאים ותשקוף להם שמתו
חן לקיחה בחשבון של צרכיה הבטחוניים של ישראל וההתנגדות
לכינון מדינה פלסטינאית. הוסיף כי לדעתו הדיבורים הקיצוניים
של סאדאת וחברי ממשלתו בנוגע להגדרה עצמית וכו' היועדים
לחסדות מיקוח ולהערכתו סאדאת בפרוש איננו מעוניין בהקמת מדינה
פלסטינאית. לא כל שכן חוסיין שהדבר מהלך עליו אימים.

2. האנמר אמר כי אין לדעת מעמדם של שיחות האוטונומיה והאם
נחקטו לפדק ואן. מוזמן. להערכתו סאדאת ישיב באיגדת לאיגרתו
של רה"מ חן מספר ימים ורק אז נדע גודל השיחות. מכל מקום
ארה"ב תפעל במימסל יבולתה לאמן המצב השיחות במסדה בפוליה
(א) למנוע המתמסמות מהלך השלום.

נב) להציב יוקרת הנשיא ככל ייראה פאר הישגיו במחום יחסי החוץ

משרד החוץ-מחלקת הקשר

כבוש

האנדר ציין כי במימל סבורים שיתכן ולישראל ולמצרים - כל אחת
מטיקוליה היו יש עניין בהשתייח השיחות אולם לארה"ב אינמדם
מחשי באי-העסקתן

בוצור =

מפ: שהח, רהמ, ארליך, ידן, שהבט, מנככ, מחנככ, סמוככ, מחמ, דס,
אמן, מצפא, מצרים

1978

משרד החוץ- מחלקת הקשר

3009

1315

דף 1 מחוץ 1
מחלק 4 מחוץ 24 סודי ביותר

מא: המשרד , נר: 112 , ת: 115
לח: ב. סג: מ. מא: 080880 , ות: 1700
נד: שיחה עם סונדרס

סולליות

סודי ביותר/מיידי

ר ו ת

בר-און . (הושבר לכהיר)

משיחה עם סונדרס

1. ציין לשבח את השון והסגנון של חברי דהיים למסדת. אמר
פאליה מצא את קטע הפתיחה נוגע ללב בניהול האנושי. אמר
לצעדים הבאים הם כומדים טכניו את אגרת דהיים ומסמכיותיה.
לדעתו, וזה על סמך העדבותיו של אחריון. יתכן המצרים את
מסגרתם של ל- 10-15 באוגוסט. לא הגיב בשאלתו שטכניו עליהם
לכחוף על המצרים להיענות לפניית דהיים להאשין במויים

2. איננו יודע מה יחליט לינוביץ בקשר לנסיגתו הכרובה. אבל
הרושם הוא שלינוביץ אינו עם לקראתה וחושש מפני בפקון
הפליחות. אחריון המליץ כי בינתיים ידחה מועד צאתו עד שתתבהר
העמדה המצרית.

3. מסרתי לו על הקריקטורה ביינומהוריה. ציינתי שהפעם
שליחו המצרים כל דטן ועשו דבר נורא. הביע את סלידתו והבטיח
להביא את פרשת הקריקטורה לידעת המוכיר והביח הלכן בצדוף
הפרות.

עברון

תפ: שהת, דהת, ארליך, ידן, שהבט, מנבל, מאנבל, לפידות ,
בנחורין, מצרים, ר/מדבו, דס, שרהפנים

2816 11000 4 מתוך 22 סודי ביותר דף 1 עותק 4

אלוף מיל
יחס

המשרד, נר: 83, מ: קהיר
דח: ב. סג: מ, תא: 080880, זח: 1630
נד: בנאלישר-מובארק

בהול/סודי ביותר. בועז.

הא: שר החוץ
ממת: בן אלישר

פגישה עם סגן הנשיא חוסני מובארק.

1. קיבל מידי האגרת, הציץ בה ואמר שהיא ארוכה. לא קרא בה בנוכחותי. שנינו ידענו שתוך פחות משעה הוא עומד להשתתף בתפילת יום ששי במסגד אל-אזהר.

2. הקדים ואמר שקיבל מברק מן הנשיא סאדאת, כרובע שעה לפני שובנסתי, ובו תרומת על שתוכן האגרת של ראש הממשלה פורסם בכל העיתונים. אמרתי לו שהתוכן לא פורסם ושגם חלקים וחבים מן האגרת של הנשיא סאדאת פורסמו בעתונות. השיב שזה אכן כך, אך שהם לא פירסמו לפני שאני קבלתי את המסמך לידי. הם גם לא יכולים היו להתפרסם כי איש מלבד הנשיא, מלבדו ומלבד אוסמה אל-באז לא ידע תוכן האגרת. גם לא במשרד החוץ. לא אמרתי לו זאת אך אני יודע שזה כך. אמנם המצרים הדליפו חלקים מאגרת סאדאת, אך עשו זאת רק אחרי שהיא היתה בידי ראש הממשלה.

3. מאחר והוא פתח בנושא הפרסום, המשבתי באמרי שאנחנו מציעים כי שתי האגרות תפורסמנה רשמית, בעת ובעונה אחת, בקהיר ובירושלים. שכל מקרה, יש בכוונתנו לתת פרסום רשמי לאגרת של ראש הממשלה מובארק השיב שאין הוא יכול להחליט על כך לבדו ושעליו לבקש הוראתו של הנשיא. הוא טומד לדאותו מחר בערב ואז יישאלו. מבקש מאתנו לא לתת פרסום לאגרתנו במרם יראה אותה הנשיא. הבהחתי וסכמנו כי אשלפן אליו ביום א' בבוקר כדי לודע אם הנשיא מסכים לפרסום סימולטני או שמא אנחנו מפרסמים את אגרתנו לבדו.

4. לפי הודאה טלפונית מראש הממשלה, אשוב ואפקד היום עם סגן הנשיא ואוודא שהנקודה הזאת ברורה לחלוטין.

משרד החוץ-מחלקת הקשר

דף 2 מתוך 4
סודי ביותר

5. מובא דק פונה אלי ואומר צטט מדוע אתם עושים לנו צרות. לשם
מה לכם כל ההצהרות הללו. כל פעם מפתיע אותנו מר בגין מחדש.
עכשיו עם ירושלים, קודם עם ההתנחלויות. מדוע אתם חייבים
לגרור לנו בעיות כאלה עם הארצות הערביות. לשם מה הייתם
צריכים לצאת עכשיו עם העניין הזה של ירושלים סוף צטט.

6. אני אומר לו שמורר בעיני כי הוא חושב שכל האמת היא שלו. הרי
פשוט לא ייתכן דבר כזה. חוק ירושלים לא שונה דבר במעמדה של
ירושלים לא העניין, לא העובדות, ולא המשפטי. העיר הייתה
ברובנות ישראל ובירתה בסדר התקבל החוק, כאשר בא הנשיא סאדאת
אליה ובאשר, מאוחר יותר, חתם על הסכמי קמפ דייוויד והיא כזאת
אחרי החלטת הכנסת. הם תמיד ידעו את עמדתנו בסוגיה זאת והיא
גם הוגדרה בצורה מדויקת בסכתנו של ראש הממשלה אל הנשיא קרטר.
הם, המצרים, עצמם אשמים בכך שהעניין הפך לבעיה. איש לא שם לב
לכך שחיבי גאולה כהן הגישה את הצעת החוק הפרטית שלה ובאשר
עברה בהצבעה הסדומית הווכח הדבר בעמודים הפנימיים בעיתונים, אם
שכלל. משעה שהם הפסיקו את שיחות האוטונומיה והשתמשו לכך
בתואנה הצעת החוק העבירו את הנושא לעמודים הדאשונים ולכותרות
הראשיות. הוספתי שבכלל אני מצטער על שבעיניהם משמשת העתונות
מכשיר עור בעל חשיבות כה רבה למדיניות לדוגמא, המסע המתנהל
בעתונות שלהם נגד ישראל וממשלתה, ונגד ראש הממשלה באורח
אישי. שימוש כזה בעתונות מעורר רוגז אצלנו.

7. באן מתערג מוברק ואומר, אתה יודע שאנשים רבים אצלנו מתחילים
להטיל ספק ברצונכם בשלום. האם ראש הממשלה בגין באמת רוצה
בשלום. אני משיב לו שאין להם כל זכות לפקפק בכוונותיו של ראש
הממשלה שחתם אתם על חוזה שלום ושעשה למענו כל מה שעשה, או
בכוונותיהם של הישראלים שהקריבו קרבנות ממשיים למען השלום.
אני מציד אינני מסיל ספק ברצונם של סגן הנשיא ושל הנשיא
לשלום בין שתי המדינות, אבל לעתים אני שואל את עצמי אם אין מי
שמלבה את החשדנות העולה מחדש בין שני העמים.

8. מוברק ממשיך צטט חבל שאתם לא מאמינים לנשיא סאדאת. אם הוא
פעם אמר משהו, הוא ידבק בזה עד סוף ימיו. הוא אמר שיהיה שלום
בין שתי המדינות, שירושלים לא מחולקת, שתהיינה בה שתי מועצות
האחת יהודית והשנייה ערבית ומעליהן מועצת עליונה. הרי אתה
יודע שבמועצה הזאת יהיה לכם רוב. הוא לא רוצה יותר מזה.
אנחנו מוכרחים לעשות משהו למען העולם המוסלמי. אף נציג
מוסלמי עמו נפגשתי, מאיננונטיה, הפקיסטאני, שכל ארץ אחת לא

משרד החוץ-מחלקת הקשר

דף 3 מתוך 4
 עותק 4 מתוך 22
 סודי ביותר

התעניין בכלל בגדה המערבית. בפי כולם רק שאלה אחת, מה בקשר
 לירושלים. הרי אנחנו יכולים לפתור את הבעיה הזאת בקלות. כבר
 אמרתי לך זאת בעבר. ולהתפנות לנושא העיקרי שהוא הסכנה שצפויה
 לנו, לבולנו, מברית המועצות. סוף צומט.

אני מוכיר לו שמספר פעמים בעבר הוא דיבר אתי על דגל ערבי
 בירושלים ומובק מפסיקני ואומר צמט דגל, הוא הסכמתם לדגל. כל
 מה הוא פסיכולוגיה. דגל ערבי כלשהו על המקומות הקדושים
 לערבים. סוף צומט ואני ממשיך ואומר צמט אולם, הנשיא
 סאדאת, ולא רק מנהיגים מצריים אחרים, דברו במפורש על דיבונות
 ערבית על ירושלים הערבית סוף צומט. זה לא כך, אומר מובק, דגל
 זה לא דיבונות. אמנם, בכל הפגישות בין ראש הממשלה לנשיא אמר
 בנגין שדגל זה דיבונות, אבל זה לא כך. דגל יתן סיפוק
 פסיכולוגי והכל כאן זה ענין של פסיכולוגיה. צמט ערבו עכשיו
 את ענין הדיבונות תנו להקים את המועצות. הרי גם הן תעלמנה עם
 הזמן. בסוף זה יהיה שלכם, אבל לא עכשיו. אל תדברו על דיבונות
 סוף צמט. עוד הוספתי שמועצה זה הרי גוף מוניציפלי ותושבים
 אינם נוקקים רק לגופים מוניציפליים, חייב להיות גם שלטון.
 מובק אומר, על כל זה אנחנו יכולים להסתדר בטשט ומתן, אם רק
 תרדו אל סוף דעתנו.

אני אומר לו שאכן דעתנו היא שיש להמשיך בשיחות ושחבל שהם
 מפסיקים אותן. צריך להמשיך בהן ולהחליט בהסכמה הדדית על
 מועד חידושן. אני מדגיש שנתבקשתי לומר לו כי אל להם להניח
 שיש נושא שאי אפשר להגיע עליו לידי הסכמה וצמטתי מילה במילה
 NOT PRECLUDE THE POSSIBILITY OF ACHIEVING AGREEMENT ON
 ALL THE ISSUES

אפילו אם כרגע יש חילוקי דיעות בין שתי המדינות על נושאים
 שונים. מובק אמר שידווח זאת לנשיא.

לקראת סיום השיחה, חרתי אל העתונות ואמרתי לו שחבל על
 שהעתונות מסיתה ומדיחה וגורמת לעליית המתח בין שני העמים.
 לדוגמא, הקריקטורה שהתפרסמה אתמול באל-גומהוריה, ציפיתי מראש
 תגובתו שהיתה צמט על מה אתה מדבר, איזו קריקטורה צמט. הוצאתי
 מכיסי תצלום של הפיגול והראיתי לו. הוא אמר צמט זה לא
 בסדר. ה האיש הזה הוא סיפס. אדבר עם העורך הראשי צמט לא
 אמר את זה כמי שמטובנת. אמרתי לו שאם ימשיכו בקו הזה לא
 יאמין איש בישראל בכוונותיהם הטובות.

משרד החוץ-מחלקת הקשר

דף 4 מתוך 4
 עותק 4 מתוך 22
 סודי ביותר

12. עוד סכמנו מה נאמר לקהל העתונאים והצלמים שצבא בחוץ
 ושנינו הבענו דברי אופטימיות. אמר לי שמתכוון לבוס מחר את
 סגני ראש הממשלה פואד מוהי אלדין, במהל חסאן עלי, את ד"ר
 בוסדוק עלי ואת צמט הקבוצה שלו צמט וכאן התכוון לאוסמה
 אל-באר ומחר בערב יראה את הנשיא בסיני. לעתונאים לא אמר
 שידאה את הנשיא מחר אך ציין שיגיש ממציא הבדיקה של אגרת ראש
 הממשלה לנשיא עם שובו של הנשיא ביום שני.
 13. השיחה נמשכה למעלה ממחצית השעה, היתה ידידותית, אם כי שלא
 ברגיל מבורק דיבר בחצי שון יותר גבוה. == הועבר לווש בנר

==.107==

תפ: שהח,רהמ,אדליך.ידין,שהבס,מנכל,ממנכל,לפידות,ר/מדכו,
 רמ,מצרים

48/4

משרד החוץ-מחלקת הקשר

2335
 0101
 דף 1
 תותק 2
 סודי ביותר
 סודי ביותר

מסמך

מאל: המשרד, נר: 1, מ: קהיר
 דת: ב, סג: מ, תא: 070880, רח: 1530
 סנד: אגרת רהם

סודי ביותר/בהול מפל

המנכ"ל ויהעברה בהולק ללשכת ראש הממשלה.

1. סן הפבס של הנשיאום הודיעו לי ברגה זה שסגן הנשיא נמצא
 באלבסנודריה ושעושים מאמצים לקבל ממנו מועד הפגישה. אמרו לי
 שהתקשרו לאלבסנודריה מספר פעמים והודיעו הדחיפות בקיום
 הפגישה. מצדי ציינת שזהיה מובן לצאת לשם בכל שעה.

2. נראה לי שאנחנו עדיין צריכים לתת להם הודעות לקבל האגרת
 בצורה מסודרת.

3. לאובור דווחי הטלפוני. בשעה 12, שעה מקומית, טלפנו מן
 הנשיאות ושאלו אותי אם אסכים נכח להפגש עם סגן הנשיא על מנת
 למסור האגרת, זאת מאחר והנשיא מתגורר בסיני. השיבות שבהחלט
 כן ושהעניין דחוף.
 בן אלישר.

מפ: שח, רהם, מנכל, ממנכל, הדס

משרד החוץ-מחלקת הקשר

2548

**

0111

1010

אל: המשרד, נר: 82, ט: 111
דח: ד, סג: ט, תא: 080800, רח: 1400
נד: שיחה עם קוואנדט

1011/רג"ר

אל: מצפא, מרכז, אנרגיה

שיחה עם פרופ' קוואנדט בנוסד ברוקינגס
נפט מסעודיה

שאלתי דעתו על הפרסום ב-סי.בי.אס. בקשר להסכמת סעודיה
לרכישות נפט אמריקאיות. המיועדות לצורכי דירבה איסטרטגית
קוואנדט מנה כי לועתו הממשל ויהל את העניין בצורה לא נכונה
מלכתחילה. המסגה הראשוני היה לשאול את הסעודים ולבקש את
הסכמתם. ארהב הייתה יכולה לקנות כמויות נפט כרצונה ולהשתמש
בו כרצונה. איש לא היה יכול להוביח את מקורו של הנפט, שבסופו
של דבר היה מגיע למקומות האיבסון. אולם ברגע שהלכו לשאול את
הסעודים ככשאלה אף דמוי שלא כדאי לשאול אותם? הרי עתה
שליית הייתה בלתי-נמנעת
עתה נוצרו תנאים בשוק שבהחלט ניתן לרכוש כמויות נפט ניכרות.
סנדי שיוצר לחץ על מצב האספקה או על רמת המחירים. עם זאת לא
ידוע לו אם הייתה הסכמה סעודית מפורשת לרכישות כאלה או שפשוט
החליטו לרכוש מבלי לשאול

ההליך השלום

לדעתו של קוואנדט, בניסיונות הנוכחיות, אף אחד מהצדדים המשתתף
במדיניות אינו מעוניין במיוחד וגם אינו יכול לקדם הההליך.
א. ממשלת ישראל נאלצת להתמודד עם בעיות פנימיות - פוליטיות
וכלכליות - כלכליות. ואינה מסוגלת לקדם החלטות מכריעות.
ב. סאודים הברירי באחד מנאומיו האחרונים שיעסוק בעיקר בבעיותיה
הפנימיות של מצרים. זו בוודאי הגומה, אך הוא מבין שכרגע אינו
יכול לצפות לתרומתה הנחוצה של וושינגטון להוראת הההליך.
ג. מדינתו של הממשל מספיק עם הסכמי קמפי וידידו וההליך השלום

מושרד החוץ-כחלקת הקשר

י"א מאדו בחי' י"א ולא יזכרו על כשלונו. דבר שבגודאי יפגע
בהיגיו העיקרי של הנשיא. מאידך לא ניתן להשיג, ולממש גם
מינה נחוצה י' הצלחה מרשימה בתחום שיחות האומנותיה. ספק אם
הדבר היה מוסיף לסיכוי קדמו ובחירות, גם אם אפשר היה להשיגו.

טאו ביקורו באיזור לא שם על יוזמות או מהלכים ירדניים
שנועדו לסלול את הדרך לתהליך אלטרנטיבי שיאפשר הצטרפות
המלך למהלכי ההסדר. אחד הדברים שעשויים להצליח בעתיד על
כוונות המלך לנקוט בצעדים מעשיים בכיוון זה, יהיה סינוי יידי
ריפאטי לתפקיד ראש הממשלה. דיפאטי מוכר כאיש מאוד מוכשר
ופרגמטי. הוא יעמיד - קרוב לודאי - הצהרות קיצוניות ביותר.
אך מאחורי הצהרות אלו יהיה מוכן להפח פתרונות
מעשיים-פרגמטיים.

הבעיה היא מבחינה אחר הסדר בגורם הירדני-פלסטינאי. נתקרים
בבעיות היסוד הקשות ביותר של הקונפליקט, כשהסיכוי למצוא
פתרון קביל על הצדדים הוא מעט. על כן עולה השאלה אם לא
כדאי לחזור שוב בישימת קיסיוני' ולתקום באמצעות פתרונות
חלקיים ורומניים. למשל, בגורם הירדני אין לצפות שחסיין
א' - פעם יהיה מוכן לתת על הסכם סופי במסגרתו יהיה עליו
לונתו על חלקים מיו"ש שלפני המלחמה היו בשליטתו. אולם
בהחלט אפשר למשוך על הסדר הלקי - מחוץ או יותר - על פי הקוים
של התכנית אלון.

מרים *

תפ: שהח, ארליך, ירון, שהנב, מנכל, ממנכל, ממנכל, דס.
אמן, מצפא, בלכלית, מרתים

חסוי

חסוי

חסוי

חסוי

חסוי

חסוי

2549

נכנס

מס' 1

דף 1

סודי ביותר

מס' 12

עומק 3

מל: המשרד, נר: 83, ס: 111

מל: 8, ס: 8, תא: 020980, נח: 1400

נר: לינוביץ

סודי ביותר/מיידי

מל: מ' /מנכל

התקשר עם נד ווקר, מעורריו של לינוביץ. אמר שהוא מתקשר

באורח אישי במסרה הבאה:

לינוביץ מתכנן צאתו לאירור, בתקווה שניתן יהיה לחוש שיחות

האומנותיה בשבוע המתחיל ב-18 לחודש זה. אולם הוא מבקש לסנוע

מלב שנהגיו לאירור ווקר לו שנסמרה הודעה על העתקת לשבת

דה'ימי למזרח ירושלים. ווקר סבור כי הודעה כזו מבין לינוביץ

מאז על כן הוא מהסס למסור מועדי צאתו של לינוביץ לאירור ככל

יגרום ללינוביץ להיקלע למצב מעין זה.

אמרת לי ווקר שאינני יודע עיתוי העתקת לשבת דה'ימי למזרח

ירושלים.

בנוצור =

מל: שהח, דהמ, מנכל, ממנכל, מצפא

משרד החוץ-מחלקת הקשר

2162

יציא

בלמים

אל: לוודון , פריס , הנסיקו , אוסלו , ליסבון , קינגסטון ,
מנילה , נר: חום 166 , מ: האסרד
דח: מ. טג: ב, תא: 060080 , נח: 1820
נר: חוטבים ירושלים

חידדי/בלמים

חוטבים ירושלים. בהמשך לחוזמים 11 103-1
להלן נייר העבודה:-

חילופי יציא

THE SECURITY COUNCIL.

A. HAVING CONSIDERED THE LETTER...

B. RECALLING AND REAFFIRMING ITS RESOLUTION 476 (1980) OF 30 JUNE, AND IN PARTICULAR PARAGRAPHS 5 AND 6 THEREIN,

C. REAFFIRMING AGAIN THAT THE ACQUISITION OF TERRITORY BY FORCE IS INADMISSIBLE,

D. DEEPLY CONCERNED OVER THE ENACTMENT OF A BASIC LAW IN THE ISRAELI KNESSET PROCLAIMING A CHANGE IN THE CHARACTER AND STATUS OF THE HOLY CITY OF JERUSALEM,

E. AFFIRMING THAT THIS ACTION BY ISRAEL, THE OCCUPYING POWER, CONSTITUTES A FLAGRANT VIOLATION OF THE FOURTH GENEVA CONVENTION OF 12 AUGUST 1949 RELATIVE TO THE PROTECTION OF CIVILIAN PERSONS IN TIME OF WAR,

F. AFFIRMING ALSO THAT THIS ACTION CONSTITUTES A SERIOUS OBSTRUCTION TO ACHIEVING A COMPREHENSIVE, JUST AND LASTING PEACE IN THE MIDDLE EAST, AND CONSTITUTES A THREAT TO INTERNATIONAL PEACE AND SECURITY,

G. RECALLING AND REAFFIRMING ITS DETERMINATION TO EXAMINE

מושרד החוץ-מחלקת הקשר

PRACTICAL WAYS AND MEANS IN ACCORDANCE WITH THE RELEVANT PROVISIONS OF THE CHARTER OF THE UNITED NATIONS TO SECURE THE FULL IMPLEMENTATION OF ITS RESOLUTION 476 (1980) OF 30 JUNE 1980 IN THE EVENT OF NON-COMPLIANCE BY ISRAEL.

1. DETERMINES THAT ISRAEL HAS NOT COMPLIED WITH SECURITY COUNCIL RESOLUTION 476 (1980) OF 30 JUNE 1980.

2. CONDEMNS ISRAEL FOR ITS REFUSAL TO COMPLY WITH SECURITY COUNCIL RESOLUTION 476 (1980).

3. DETERMINES THAT ALL LEGISLATIVE AND ADMINISTRATIVE MEASURES AND ACTIONS TAKEN BY ISRAEL, THE OCCUPYING POWER, WHICH HAVE ALTERED OR PURPORT TO ALTER THE CHARACTER AND STATUS OF THE HOLY CITY OF JERUSALEM ARE NULL AND VOID AND MUST BE REINDED FORTHWITH.

4. DECIDES TO REFUSE TO ACCORD ANY RECOGNITION TO THE BASIC LAW ON JERUSALEM AND CALLS UPON ALL STATES TO ABIDE BY THIS DECISION.

5. CALLS UPON ALL MEMBERS OF THE UNITED NATIONS TO APPLY MEASURES AGAINST ISRAEL, AS PROVIDED IN ARTICLE 41 (CHAPTER 8 (ROME)) OF THE CHARTER.

REQUESTS THE SECRETARY GENERAL TO REPORT TO THE SECURITY COUNCIL ON THE IMPLEMENTATION OF THIS RESOLUTION BEFORE NOVEMBER 15, 1980.

7. DECIDES TO REMAIN SEIZED OF THIS SERIOUS SITUATION.

==JHJ TH

==2 J'JH

מ/מ/מ/מ

הפ: שהח, דהח, חנכ, חמנכ, אליצוד, ארנכ

4-3/3

מושרד החוץ-מחלקת הקשר

** 2039

** ** יוצא

** **

** **

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

** דף 1
** מותק 3
** ממוך 12
** ממוך 1
** סודי ביותר** אל: קהיר, נר: 67, ח: המשרד
** רח: ב, טג: ח, תא: 060080, וח: 1030
** נר: אנדר

אולפני

** בהול/סודי ביותר

** השגריר. נמסר בכבוד.

** בהמשך לשלנו נר 41 טעיף ה'.

** לבקשת לשכת דוהמי: נס אם לא ייטמד בן שיחך לפידוס שמי
** האגרות. אנה הודע לו נמסר התגונות והטור המובן בי אנדר
** דוהמי (חור אנדר דוהמי) מפורסם כאן לאחר חסידותה על-ידך.
** רובינשטיין

** שט/מר/מה

** תפ: שהח, דהח, חנכל, חמנכל, חצרים

משרד החוץ-מחלקת הקשר

סודי

1775

נכנס

..
..
..
..
..

אל: המשרד, נד: 44, מ: 111
דח: מ, סג: ס, תא: 050880, רח: 1400
נד: שיחה עם פיל

אולאניא

סודי/מיידי

אל: מצפא, רכו.

שיחה עם S. PEARL סגן מנהל המחלקה המצרית במחמ"ד.
פיל אמר שלפי מיטב ידיעתו - לא היו מגעים בין השגרירות
האמריקאית בקהיר לבין המצרים בקשר לתוכן מכתבו של סאדאת.
אתרסון קיבל המכתב כשזה נמסר גם לנו.

עם זאת הם הבהירו למצרים שלדעת ארה"ב קבלת החוק בכנסת הייתה
צפויה והמעשה אינו צריך להביא להפסקת השיחות. אכן קהיר
מגדירה את המצב כזוהי השיחות ולא כהפסקתן.

לפי הונתם הנושאים המוצגים במכתבו של סאדאת הם בבחינת דשימה
של בעיות שיש להתגבר עליהן וסאדאת מצפה שממשלת ישראל תצביע
על הדרך בה ניתן להשיג פתרון. עמדותיה של מצרים כפי
שמוגדרות במכתב היו ידועות מכבר וישראל אינה נדרשת לקבלן
כתנאי להמשך המו"מ.
הנחתם היא שהמצרים היו רוצים להמשיך השיחות. אחת הסיבות
העיקריות לכך היא הרצון לעזור לנשיא ארה"ב, מאחר ויודעים כי
התמוטטות השיחות תיפגע בהישג עיקרי של הממשל בתחום מדיניות
החוץ. עם זאת אין פירוש הדבר שסאדאת יכול לחזור לשיחות בכל
תנאי. הוא יקוק לדבר שיצדיק את המשך המו"מ גם מבחינתו. בכך
חשיבותה של התשובה שתנתן ע"י ממשלת ישראל.
מרום =

תפ: שהח,רהמ,ארליך,ידין,שהנמ,מנכל,ממנכל,מממ,רמ,
אמן,מצפא

משרד החוץ-מחלקת הקשר

1485

יוצא

תמוך 2

רף 1

סודי ביותר

תמוך 12

תומך 3

מא: קהיר, נר: 41, מ: המשרד

מח: 1400, סג: מ, מא: 050980, מח: 1400

נר: הגרת רהא

מאגיסטרי
-04

סודי ביותר/בהוליי

השגריר/איש

1. מניחים שביקשת הפגישה עם סמאח למסירת איגרת ראש הממשלה, ומוקדים (הדבר חיוני) כי הפגישה מתקיים ביום ה' בו ביום, כמתואר בלחצור שחולענו בהקדם בכך האפשר (החופד) יימסרו העתקים ללואים ולחורמא.

2. להלן הנחיות לשיחה, לפי בקשת ראש הממשלה:
א. אנה בקש מאיש שיחך, הואיל וטיקר תוכן אינדרו כבר מצא בייטוי ופרסום בתקשורת, הסכמתו לפרסום חילופי האיגרות באופן ממלא בו ביום (ביום ה'). פניה זו באה למען ההגיונות והסדר הטוב.

ב. תוכל למסור לאיש שיחך כי ראש הממשלה חס בטוב, והרופאים שבעי רצון מהחלמתו. תקופת אישפוזו והבראתו היו, תודה לאל, קצרות יחסית. הוא נוהר עדיין, אך מן השבוע הבא יעבוד FULL SPEED AHEAD.

ג. באגרת סמאח עיין ראש הממשלה ביום קבלתה ולמד תוכנה ביקפורה, וכו' בערב כתב את מיומם המשובה. זו אושרה היום על ידי מועד ניוסות אינרסטריאלית בראשותו, שאישרה את התוכן שהציע, בתיקונים פה ושם במקובל.

ד. משובת ראש הממשלה כוללת את עמדות ישראל באשר לנושאים העיקריים. יש להדגיש כי תמוך תוכנה צריך להיות ברור, שישראל רוצה בחידוש השיחות, ובי טל הצדדים להוועץ יחדיו בקשר לחופד תידושן. ברור כי בקשר לאחדים מן ה-ISSUES ישנם חילוקי דעות, אך הנשיא סמאח

SHOULD NOT PRECLUDE THE POSSIBILITY OF ACHIEVING AGREEMENT ON ALL THE ISSUES.

דפוס ירושלים 1485-1486

משרד החוץ-מחלקת הקשר

סודי ביותר

חמור 2
חמור 12

רף 2
עומק 3

הטנין המיידית הוא תיאום משותף של מועד החידוש. בהצלחה.

רובינשטיין.

חד/לש/

תפ: שהח, דהמ, חנכל, חמנכל, מצרים

אליצור דע ווש

אליצור דע ווש

מועדון ירושלים

להלן נייר העבודה

The Security Council,

111/26 3

- A. Having considered the letter ...
- B. Recalling and reaffirming its resolution 476 (1980) of 30 June, and in particular paragraphs 5 and 6 therein,
- C. Reaffirming again that the acquisition of territory by force is inadmissible,
- D. Deeply concerned over the enactment of a basic law in the Israeli Knesset proclaiming a change in the character and status of the Holy City of Jerusalem,
- E. Affirming that this action by Israel, the occupying power, constitutes a flagrant violation of the Fourth Geneva Convention of 12 August 1949 relative to the Protection of Civilian Persons in Time of War,
- F. Affirming also that this action constitutes a serious obstruction to achieving a comprehensive, just and lasting peace in the Middle East, and constitutes a threat to international peace and security,
- G. Recalling and reaffirming its determination to examine practical ways and means in accordance with the relevant provisions of the Charter of the United Nations to secure the full implementation of its resolution 476 (1980) of 30 June 1980 in the event of non-compliance by Israel,
 1. Determines that Israel has not complied with Security Council resolution 476 (1980) of 30 June 1980;
 2. Condemns Israel for its refusal to comply with Security Council resolution 476 (1980);

/3. Determines

החלטת מועדון ירושלים
החלטת מועדון ירושלים

111/26 $\frac{3}{3}$

3. Determines that all legislative and administrative measures and actions taken by Israel, the occupying power, which have altered or purport to alter the character and status of the Holy City of Jerusalem are null and void and must be recinded forthwith;
4. Decides to refuse to accord any recognition to the basic law on Jerusalem and calls upon all States to abide by this decision;
5. Calls upon all members of the United Nations to apply measures against Israel, as provided in Article 41 (Chapter VII) of the Charter;
6. Requests the Secretary General to report to the Security Council on the implementation of this resolution before November 15, 1980;
7. Decides to remain seized of this serious situation.

. / 163 38

ק"מ	ד"ר	א	ט
אמ	קשיח	א	חנר
אור	מביש	א	מ
מספן	ק"א"מ	א	א"מ
צפון	וסמ"ע	א	2
מרכו	בס"ח	א	3
דרום	ע"מ"ח	א	40
מרשיל	מ"ח"ל	א	41
8200	מ"מ"ח	א	50
שביב	מ"מ"ח	א	51
מוסד	מ"מ"ח	א	60
משה"ח	מ"מ"ח	א	61
ז"ע	מ"מ"ח	א	כלכלי
504	מ"מ"ח	א	1
869	ע"ל	א	9248
מט"ח	מ"מ"ח	א	ל"שים
812	מ"מ"ח	א	מ"מ"ח

הע"מ (הח"מ) 5.8.80/835/460

מ"מ"ח

כלמס
דחופ
מאת: תצב
חנר: 5.8.80/835/460
מקור: סימזת
חז"ק: 5.8.80 0240

הנדון: מצרים-ישראל//איגרת סאדאת לבג"נ.

האיגרת ששלח סאדאת למנחתם בג"נ מגדירה את עמדת מצרים במלואה כלפי עניינ מזה"ית ולא רק את עמדתה כלפי עניינ ירושלים. מצרים בקשה מישראל שירושלים הערבית תהיה מתונה למוי"מ חיות וירושלים היא חלק מהגדמ"ע. המוי"מ התנהל על בסיס הסכמי ק.ד. ולא על בסיס של מדיניות קביעת עובדות קיימות והפקעה על פי תוצאות מוי"מ קודם. בידיעות עיתונות המתפרסמות בקהיר ב-5 אוג' נאמר כי האגרת כוללת עשה עמודים מתנגדת בברור לעניינ ההתנהלויות ולצעדים השרירותיים בגדמ"ע ובאזרי"ע נגד החושכים הפלסי. העניינ (שבוש) מהווה מכשול עיקרי בפני השיחות ובפני פעולת השלום. בידיעות נאמר עוד, כי מצרים דורשת מישראל להשיב על הנקודות הסוגדרות הכלולות באגרתו של סאדאת ושלאפשר לסכמם בעקרונות הבאים:

- ירושלים הערבית היא חלק מהגדמ"ע ונושא זה נתון עדיינ למוי"מ.
- מצרים מתנגדת לבניית ההתנהלויות. הנ' איננ מגשימות את בשחונה של ישראל ונוגדות את הסכמי ק.ד.
- נושא בשחונה של ישראל אינו עומד בסתירה לבשחוננו של העם הפלסי. יתרה מכך בשחונה שי ישראל יוגשם עיי' בניית אסון ועיי' עידוד העם הפלסי להשתתף בפעולת השלום.
- השיחות חייבות להתנהל במסגרת עקרונות ויסודות ק.ד. יסודות אלה הם אותם העקרונות והסעיפים הכלולי בהחלטה 242. כולם מתנגדים לסיפור ואמות בכוח יו לז...

משרד החוץ-מחלקת הקשר

7120

1273

NS1*

10

11

1122

11

... ۱۶۱۶

אל: פנמה, נר: 11, ח: האשרד
דח: ח, סג: ש, תא: 050000, רח: 1500
נר: ירושלים-הוותיקן

77/מידי

1978

יְרוּשָׁלַיִם. מֶלֶךְ 7.

כתשומת לבך שהותיקן לא דורש סטאטוס מיוחד לירושלים אלא
סטאטוס' דהינו מערכת חוקים מיוחדת במישור הדתי, לשמירת
ובניות הקהילות והעדות הדתיות, חופש הגישה והפולחן עם
ערכיות בינלאומיות.
כנסיות - אמלס 1 =

החל/לש/ל

תפ: שהח, דהה, מנבל, ממנבל, גורדריה, בנחורין, ששון, אמלם,
י'ות, ד/מרכו, אממ, רם

ראש הממשלה
THE PRIME MINISTER

Jerusalem, August 4, 1980

Dear President Sadat,

I thank you for your letter dated August 2, 1980, which I studied carefully yesterday evening.

Thank God, my health is good. May I tell you something of my thoughts during the illness which suddenly befell me. My good doctors put me under a machine, made in Israel, unique in its sophistication, which you saw in Haifa, and which we even export to the United States. After nearly two hours of ordeal they had a photo of my heart. The Professor decided to show it to me.

So what is the human heart? Simply, it is a pump. And I thought, God Almighty, as long as this pump is working, a human being feels, thinks, speaks, writes, loves his family, smiles, weeps, enjoys life, gets angry,

His Excellency
Mohamed Anwar El Sadat
President of the Arab Republic of Egypt
Cairo

gives friendship, wins friendship, prays, dreams, remembers, forgets, forgives, influences other people, is influenced by other people - lives. But when this pump stops - no more! What a wonder in the Cosmos is this frailty of the human body, without which the mind, too, becomes still, helpless or hapless.

Therefore, it is the clear duty of every man who is called upon to serve his people, his country, humanity, a just cause - he is duty-bound to do his best as long as the heart pumps.

I agree with you wholeheartedly that there is no nobler task than to work for peace, yes indeed, a comprehensive peace between all nations and, notably, between our nations which originate from and live in our region, known as the Middle East.

You will, I hope, forgive me for this quasi-philosophical introduction. It is relevant. Both our nations yearn for peace. I believe that both of us, too, want peace.

It is in this spirit that for the sake of sincerity and clarity, I must make several remarks concerning your detailed letter. Because, whenever you mention our meetings at Camp David, in Alexandria, in Aswan, etc., you always remind me of what you told me; but what about my response? You will agree with me that in none of our meetings was there a monologue either by you or by me. We conducted always a dialogue. You spoke; I responded. I spoke; you answered. Let us, therefore, refresh our memories.

1. You write in your paragraph 14:

"You would also recall that I offered (in El-Arish) to provide you with water that could reach Jerusalem, passing through the Negev ... You misunderstood the idea behind my offer when you said that the national aspirations of your people are not for sale."

I believe, Mr. President, that when you recreate by memory our short dialogue in El-Arish, you will agree with me that:

a) You suggested to me bringing water from the Nile to the Negev; in that conversation you never mentioned bringing the water to Jerusalem.

b) I never said that the national aspirations of my people are not for sale. That would be gross language and I never used such language in our talks. You took the initiative and made to me a double proposal. You said: We must act with vision. I am prepared to let you have water from the Nile to irrigate the Negev; and let us solve the problem of Jerusalem, because if we solve this problem, we will have solved everything.

I then responded:

"Mr. President, water from the Nile to the Negev - a good idea, indeed a great vision, but we must always distinguish between moral historical values, and such is Jerusalem, and material achievements. Let us separate the two issues: Jerusalem on the one hand, and water from the Nile to the Negev on the other hand."

2. I will, of course, come back to the issue of Jerusalem, but I would like now to respond to another point in your letter, on which you dwell rather extensively: good faith, goodwill, mutual understanding, promoting peace and cooperation.

These are the facts:

a) Your Minister of State for Foreign Affairs, Dr. Boutrus Ghali, pays visits to African countries and repeatedly influences their governments not to renew diplomatic relations with Israel. Is not this unilateral action a clear breach of the Egyptian-Israeli peace treaty, annex III, article 5, section 3, which stipulates:

"The parties shall seek to foster mutual understanding and tolerance and will, accordingly, abstain from hostile propaganda against each other."

This, certainly, is hostile propaganda in third countries which used to say that they cannot renew diplomatic relations with Israel as long as there is a state of war between it and an African state (Egypt). But now there is peace between

Egypt and Israel. A peace treaty was signed between us and duly ratified. Why, then, this unilateral act of hostility towards Israel?

b) If the Egyptian delegate to the United Nations Emergency General Assembly votes for the most hostile anti-Israel resolution since that other abominable resolution was adopted in the Assembly equating Zionism - one of the most humane, national liberation movements in history - with racism, (of which we, the Jews, have been and are the first victims), is not this a unilateral act of hostility contrary to our peace treaty?

c) The Egyptian delegate voted for a resolution demanding that by November 15, Israel withdraws from Judea, Samaria, (my language), the Gaza District, the Golan Heights and Jerusalem. Is not this a flagrant contradiction of the Camp David agreement? There it is written: "A withdrawal of Israeli armed forces will take place and there will be a redeployment of the remaining Israeli forces into specified security locations" - this, following the election of the self-

governing authority (administrative council). It is also written in the Camp David agreement: "All necessary measures will be taken and provisions made to assure the security of Israel and its neighbours during the transitional period and beyond."

"The transitional period," as agreed between Egypt, the United States and Israel, is five years; "beyond" is indefinite. "The remaining forces" mean army units which remain (in Judea, Samaria and the Gaza District). Yet your delegate voted in the United Nations in favour of an "ultimatum" to Israel to commence evacuation of these territories in less than five months.

d) The Egyptian delegate made a speech at the United Nations in which he said, inter alia:

i) Israel should withdraw to the pre-June 5, 1967 lines, whether on the West Bank, including East Jerusalem, and the Gaza Strip. Where, Mr. President, is this written in the Camp David agreement? The quotations mentioned above tell us of stipulations that are completely different.

ii) Israeli withdrawal should be complete including that of the military forces, settlements should be dismantled and settlers removed. Where is this passage mentioned in the Camp David agreement? Are settlements mentioned at all in the Camp David accord?

iii) "The Palestinian people should exercise, without any external interference, the inalienable and fundamental right to self-determination, including the right to establish an independent state on the West Bank and Gaza."

Thus, the Egyptian delegate to the United Nations.

However, not one word about self-determination (which, of course, means a state), or about an independent (Palestinian) state appears in any one of the pages, paragraphs, sections, sub-sections etc. of the Camp David agreement. Dr. Ghali, speaking on behalf of Egypt, committed almost incomprehensible deviations from, and total contradictions to, the Camp David accord which you and I signed and which our friend President Carter signed as witness, and which all of us are obligated to carry out in good faith in accordance with the old golden rule: Pacta sunt servanda.

It is not Israel, Mr. President, which commits a breach of our peace treaty or of the other, not yet fulfilled, part of the Camp David agreement; spokesmen of Egypt, of various levels, do.

3. In this conjunction it is also my duty to turn your attention again to the fact that one of your official newspapers likened me to the "embodiment of all evil in mankind," (to use a Churchillian description), Adolph Hitler. I would not refer back to this shame, were it not for the fact that this "hostile propaganda," which Egypt undertook to abstain from conducting still goes on and on in a press which is not free of Government influence. Again I was called, by one of the Egyptian newspapers, "Shylock," an epithet hurled at the Jew by all his haters and detractors who originally, in Germany, were termed "Anti-Semites." (Of course, we Arabs and Jews are all Semites). I will refrain from listing other names, or articles, or curses. But, Mr. President, is this the way "to foster mutual understanding"?

4. On Jerusalem: With this letter I attach three documents: a) my letter to President Carter of September 17, 1978; b) the Law of the Holy Places adopted by the Knesset in June 1967; and c) the Basic Law: Jerusalem, Capital of Israel, adopted by the Knesset last week.

I am aware that you wrote a letter about Jerusalem to President Carter, who also wrote to me a letter after having withdrawn his first draft. About that draft we said to our American friends that should it become official we shall not sign the Camp David agreement which was already completed on that Sunday, September 17, 1978.

I put to you a simple, logical question: By what letter should we, Israel, stand? By yours? By President Carter's? Or by the letter of Israel's Prime Minister who, on this matter, speaks for ninety-five per cent of the Israeli people, without distinction of party affiliation?

I have never misled you, nor anybody else. Time and again I repeated that Jerusalem, in its entirety, is the capital of Israel, a city re-united and indivisible for all generations.

Yes, indeed, there are in Jerusalem places holy to Christians and Moslems. We respect them. It was not so under Jordanian occupation as far as the Jewish Holy Places were concerned. Israel assures men and women of all religions absolutely free access to the places sacred to them, guaranteed by the Basic Law forever. We know that from the point of view of religious faith Jerusalem is holy to Christians and Moslems. To the Jewish people Jerusalem is not only holy; it is their history for three millenia, their heart, their dream, the visible symbol of their national redemption.

You assure me, Mr. President, that you are for the unity of Jerusalem, but in your speech at the National Press Club in Washington, a few months ago, you demanded that "Eastern Jerusalem" be put under Arab sovereignty. This is a contradiction in terms. Two sovereignties over one city mean its re-partition. Impossible.

Jerusalem is and will be one, under Israel's sovereignty, its indivisible capital in which Jews and Arabs will dwell together in peace and in human dignity. Whosoever declares that the sovereign acts of our democratic Parliament are null and void makes a declaration which is null and void.

The same applies to our settlements in Judea, Samaria, the Gaza District and the Golan Heights. They are legal and legitimate and they are an integral part of our national security. None of them will ever be removed. I made a statement to this effect in Aswan, in your presence, in public, before the press and media of the world. I said the same, of course, to President Carter time and again since July, 1977.

5. You mentioned Resolution 242. As you will recall, that Resolution refers to withdrawal of Israeli armed forces from territories - not the territories - and the Resolution's authors have consistently affirmed that it does not command Israel to withdraw to the pre-June 5, 1967 lines.

Mr. President, we travelled a long road towards peace. There were discussions, nocturnal sessions, crises, renewed efforts - and let us never forget those of President Carter - until our labours bore fruit. Let us continue. We would like to have representatives of the Arab inhabitants of Judea, Samaria and the Gaza District (not the PLO) around the table. But, incited and intimidated by the inflammatory and terrorist actions of the PLO they don't come ab initio. We cannot force them. Can Egypt bring them to the table? You know the facts as well as I do. All of us invited King Hussein; he recently declared that he will never join negotiations under the Camp David agreement. Can anyone of us change his attitude? I read your speeches on this subject.

Israel showed its good faith. We could have said: let us rather wait with the autonomy negotiations until Jordan and representatives of the Palestinian Arabs join the talks. We did not say so. You were willing to go ahead with these negotiations; we accepted and we negotiate with you.

However, four times Egypt unilaterally suspended the autonomy talks. Do these repeated suspensions contribute to the urgent need of solving the problems under the Camp David accord?

Let us, therefore, dispense with further unilateral suspensions. Let us renew our negotiations. We have differences of opinion. They do not, they should not, exclude another agreement on full autonomy for the inhabitants of the West Bank and Gaza (Judea, Samaria and the Gaza District) as written in the Camp David agreement.

Let us negotiate. Let us determine together the date for the renewal of the talks. Let us, as the past proves, reason together until we reach the agreement and pave the way for peace in this region, the cradle of human civilization.

With my best wishes to you and Mrs. Sadat,

Menachem Begin

Encl.

September 17, 1978.

Dear Mr. President,

I have the honor to inform you, Mr. President, that on 28 June 1967 - Israel's Parliament (the Knesset) promulgated and adopted a law to the effect: "The Government is empowered by a decree to apply the law, the jurisdiction and administration of the state to any part of Eretz Israel (Land of Israel - Palestine), as stated in that decree."

On the basis of this law, the Government of Israel decreed in July 1967 that Jerusalem is one city indivisible, the capital of the State of Israel.

Sincerely,

(SIGNED)

MENACHEM BEGIN

PROTECTION OF HOLY PLACES LAW, 5727-1967

1. The Holy Places shall be protected from desecration and any other violation and from anything likely to violate the freedom of access of the members of the different religions to the places sacred to them or their feelings with regard to those places.

2. (a) Whosoever desecrates or otherwise violates a Holy Place shall be liable to imprisonment for a term of seven years.

(b) Whosoever does anything likely to violate the freedom of access of the members of the different religions to the places sacred to them or their feelings with regard to those places shall be liable to imprisonment for a term of five years.

3. This Law shall add to, and not derogate from, any other law.

4. The Minister of Religious Affairs is charged with the implementation of this Law, and he may, after consultation with, or upon the proposal of, representatives of the religions concerned and with the consent of the Minister of Justice make regulations as to any matter relating to such implementation.

5. This Law shall come into force on the date of its adoption by the Knesset.

LEVI ESHKOL
Prime Minister

ZERACH WARHAFTIG
Minister of Religious Affairs

SHNEUR ZALMAN SHAZAR
President of the State

June 27, 1967

BASIC LAW: JERUSALEM, CAPITAL OF ISRAEL, ~~5740-1980~~

1. Jerusalem united in its entirety is the capital of Israel.
2. Jerusalem is the seat of the President of the State, the Knesset, the Government and the Supreme Court.
3. The Holy Places shall be protected from desecration and any other violation and from anything likely to violate the freedom of access of the members of the different religions to the places sacred to them or their feelings with regard to those places.
4. (a) The Government shall diligently persist in the development and prosperity of Jerusalem and the welfare of its inhabitants, by the appropriation of special resources, including a special annual grant to the Jerusalem Municipality (Capital City Grant) with the approval of the Finance Committee of the Knesset.

(b) Jerusalem shall be given particular priority in the activities of the State's authorities for the development of the city in the financial and economic spheres and in other areas.

(c) The Government shall constitute a special body or bodies for the implementation of this Section.

July 30, 1980.

משרד החוץ
המרכז למחקר
מדיני

סיקור
נושא

ירושלים, כב' באב התש"ס

4 אוגוסט 80

60/80

ש מ ו ר

סאדאת מגיב על חוס ירושלים כהשעיית מו"מ האוטונומיה

עקרי הסיקור

1. הדילמות בפניהן ניצב סאדאת גרמו להתלבטויות רבות שליוו את החלטתו להשעות המו"מ. עם זאת השיקול המרכזי שהניעו לכך, נעוץ בראיתו ושיפוטו את מכלול המו"מ ומסקנתו לגבי חוסר תכליתיותו בנסיבות הנוכחיות.
2. החלטת סאדאת באה לתמוך לקארטר שהוא הגיע לפרשת דרכים וכי לעמדת ארה"ב בהנעת גלגלי השלום, בכיוון הרצוי לו, חשיבות מכרעת.
3. לפי שעה נמנע סאדאת מלפגוע בתהליך השלום והנורמליזציה ושוקד לשמור על אמינות כוונותיו בעיני הציבור הישראלי.
4. התשעיה מאפשרת לסאדאת לתפוס המקל בשתי הקצוות: תגובה חריפה תוך הימנעות מפגיעה בתהליך השלום, וחיזוק המגמה לבניית אופציה להתקרבות עם מדינות ערב.

1. החלטת מצרים להשעיית שיחות האוטונומיה (בפעם השלישית) לוותה בהתלבטויות רבות ששיקפו את הדילמות בפניהן עומד סאדאת. התשעיה הפעם לא בוצעה בהכרזת חד-צדדית אלא תוך מאמץ בולט לגולל האשמה על ישראל וכי חידוש השיחות מותנה בעמדת ישראל.
2. מבחינת מצרים ועמדותיה המוצהרות, יצרו חוק ירושלים והכוונה להעברת לשכת רה"מ, מצב קשה. אולם נראה שהשיקול המרכזי של סאדאת נבע מראיתו ושיפוטו את מכלול המו"מ האוטונומיה, וכנראה ממסקנתו שהתגבשה באחרונה, לפיו מו"מ זה עם ממישראל הנו חסר תכלית. מצרים אמנם מסיבות ואילוצים שונים העלתה במהלך המו"מ תביעות שמראש ידעה כי בשום פנים אינן יכולות להיות קבילות על ישראל. ברם, העובדה הקובעת היא שהקיסוב בעמדות הביא את סאדאת להערכה ולמסקנה שכוטאה על ידו פומבית, כי רה"מ הגיע לקצה הדרך ומכאן ואילך לא תהיה התקדמות.
3. סאדאת מלכתחילה ייחס חשיבות מכרעת ועליונה לעמדתה ולתפקידה של ארה"ב במו"מ ולמידת לחציה על ישראל. זאת בצד מטרתו להעשות לשותף ולבן הברית האסטרטגי העיקרי של ארה"ב באזור, דבר שמצידו יסייע לו גם בהשגת מירב התיאום וקרבת העמדות בינו לבין ארה"ב כמנוף ללחצים על ישראל. על כן למרות העדפתו לנקוט בתרגילי השתייה במו"מ עד לבחירות בארה"ב, נענה פעמיים לפניות קארטר לחידוש השיחות.

4. חוק ירושלים והכוונה להעברת לשכת רה"מ נתפסים ע"י מצרים לא רק כקביעת עובדות באורח חד צדדי במהלך המו"מ והוצאת הנושא ממסגרת המו"מ, אלא גם כפגיעה במצרים בנושא בו קיימת רגישות רבה במצבים ובעולם המוסלמי. מבחינת מצרים אין זה משנה שמועצת העם שלה קבלה החלטה חד-צדדית על ירושלים עוד ב-1.4, וכי השלטון המצרי הוא אשר תרם. בתעמולתו ובהצהרותיו ליצירת מודעות ורגישות רבה בקרב דעת הקהל המצרית בנושא ירושלים.

5. נראה כי הכעיות שעמדו בפני סאדאת בתחילתו האחרונה היו:

א. כיצד להמנע מפגיעה בקארטר כעשרה ימים לפני ועידת המפלגה הדמוקרטית ולקראת מערכת הבחירות, כאשר חוזה השלום בין מצרים וישראל מוצג כאחד מחישגיו הכולטים של הנשיא. מתקבל כי התגובות האמריקאיות השליליות והחריפות, הן של הממשל והן של העתונות הגדולה נגד צעדי ישראל בירושלים, יצרו בארה"ב, להערכת סאדאת, אווירה לפיה אשמת הקפאון בביצוע חוזה השלום רובצת על ישראל ואיננה בגלל מחירי קארטר. בהקשר זה יצוינו הדברים שפורסמו בשם מאסקי לפיהם עלולה ישראל לגרום להפסקת המו"מ. יש להניח שגישת זו הקלה על סאדאת בהתלבטויותיו משום שכעת ארה"ב מבינה אותו ואת מניעיו, וכאמור זהו הגורם המרכזי בשיקוליו. בהחלטתו זו ממחיש איפוא סאדאת בפני קארטר שהגיע לפרשת דרכים וממתין עתה לפעולתו.

ב. כיצד להמנע מפגיעה בתהליך השלום, אמנם כפי שמצרים גורסת אותו, אבל בו מעוניין סאדאת לפחות בשלב זה. מכאן מסתברת ההדגשה והחזרה דוקא בעת האחרונה של סאדאת ועוזריו בנוגע למחויבות מצרים לתהליך השלום שאין ממנו חזרה. (ההצהרה האחרונה בסגנון זה של מנצור חסן, שר ההסברה, כ-28/7).
בו בזמן עשה סאדאת ועוזריו באחרונה מאמץ לפנות ישירות לדעת הקהל הישראלי תוך שימוש בעתונאים ובמלומדי ישראלי כמכשיר להשמעת טענות כנגד ממשלת ישראל. כל זאת משום שחינוי לסאדאת למנוע ערעור מוחלט של אמינות כוונותיו בעיני הציבור הישראלי.

על כן ניתן להניח כי כמקביל סאדאת ישמור על אותם הסממנים החצוניים של הנורמליזציה שכבר בוצעו.

ברם מעבר לכך מתעוררת כאן השאלה באיזו מידה פועל כבר אצל סאדאת התהליך החמור של התמעטות והחלשת תדמיתה של ישראל בעיני המצרים, וזאת הן כתוצאה מבידודה הגובר בזירה הבינ"ל והן בגלל הנקשה בזירתה הפנימית.

6. השעיית השיחות משרתת גם את מדיניות סאדאת בחודשיים האחרונים להביא לשיפור אורח היחסים עם סעודיה והשמרניות הערביות האחרות, שהשתפרה במידה רבה הודות לקפאון במו"מ האוטונומיה, ועמידתה התקיפה של מצרים במיוחד בנושא ירושלים. אילו היה סאדאת עובר לסדה"י בנושא כמו ירושלים, יש להניח שיחסיו עם סעודיה היו מתערערים מחדש, ולכן הנסיכות הנוכחיות משרתות את הסתמנות מגמתו לבנות אופציה להתקרבות מחודשת עם סעודיה.

7. יחד עם זאת מסתבר כי הצמדת המצרית מכינה ויודעת שחוק ירושלים מחייב גם את הממשלות הבאות בישראל, וישראל עובדה גם כאשר יחודש המו"מ במתכונת כלשהי. זו היתה גם אחת תרילמות שעמדו בפני סאדאת. על כן מצד אחד נשמעים דיבורים המנסים להמעיט בחשיבות חוק ירושלים דוגמת בוטרוס גאלי (1.8), שאמר כי על סמך נסיון העבר אין להפריז במשמעות הצהרות ישראליות והחלטות הכנסת, ומצד שני מופרחים רעיונות בדבר חיפוש אחר מסגרות או אלטרנטיבות אחרות למו"מ.

נכתב ע"י מנהל ערב 1.

חסוי

חסוי

חסוי

חסוי

חסוי

חסוי

משרד החוץ-נחלקת הקשר

1450

0101

שומר

מל: המשרד, נר: 41, מ: 11
דח: מ, סג: ט, תא: 040000, רח: 1800
נד: האוטונומיה

אולניא

שומר/רגיל

כר-און - מצפ"א

מו"ס האוטונומיה

השתיית השיחות ע"י המצרים מכוסה בהנחה באמצעי התקשורת
למרות שפרשת בילי קרמר מסיימה אליה את עיקר תשומת הלב
הציבורית. מן הדיווחים מירושלים וקהיר לא בדורה לבטלים
מהותו הסדווייק של הצעד המצרי, האם מדובר בהפסקת השיחות או
בהשעייתם בלבד, ומה מנקשת מצרים להשיג עתה. מן הכתובות מתקבל
הרושם שהמצרים בקשו להעביר את הכדור למגרשה של ישראל היות
ואינם רוצים לקחת על עצמם את האחריות להפסקת השיחות.

לנוכח מצב זה לא יפלא שהתגובה האמריקאית הינה LOW KEY
כאשר עיקר הכוונה לא להגיד דבר שיכול להתריף את המצב. בפי
שנראה מהחבטאות דובר מחסידי היום, המגמה האמריקאית המרבית
בימים אלה היא לנסות להביא להמשך השיחות וכלן, למרות הביקורת
על הצעת חוק ירושלים, מדגישים הפקידים האמריקאים שהחלטת
הכנסת לא צריכה להיות למכשול בפני המשך המו"ס האוטונומיה
בין ישראל ומצרים.
פריד

תפ: שהח, ארליך, ידן, שהבס, סנכר, סמנכל, סמנכל, ממת, דס,
אמן, מצפ"א, מצרים, סעת, הסברה, מותים, פתיר, שרהפניס

משרד החוץ-מחלקת הקשר

1274

W31

סודי ביותר

תמוך 3
תמוך 36

אח: בריסל, לונדון, פריס, האג, קופנהגן, בון, ווס, נר: חומוס 60, ח: המשרד
נר: ר, סג: ח, תא: 040880, זח: 1600
נר: בקור טורן

מאלינא

סודי ביותר/רגיל

בריסל, לונדון, פריס, האג, קופנהגן, בון.
דע - וושינגטון, ניו יורק.

ביקור טורן. הטרום מידע והערבה.
1. אם כי טורן חוד ואמר שהטעם מרם החליטו אם תהיה יוומה
אירופים
הרי להטרכתי השאלה האמיתית שנשארה פתוחה אינה אם תהיה יוומה
אלא מה תהיה יוומה זו וכן מתי ינקטו בה ובאיוו במה ישתמשו
לצורך זה.

2. מסקנה זו מתבקשת מעצם סדרת שאלותיו שבהן ביקש לבדד דעתנו
בקשר לאטרנטיבה לקאפי-דייוד ובכטונו
DISPONIBILITE ליוומה זו.

3. ההטרות בשיחה אישית עם המוכיל מרץ המרשמת שטומדת בפני
טורן השאלה ביצד יעמוד על מחשבותיהם של אישים חיו'ש וטור.
טורן רחז שיתכן וירצה לבוא לכאן טוב. להטרבתי מטרד ביקור
נוסף שכו אצלנו היא גם כדי להשמיט לנו את שטע אך בעיקר כדי
להקים קשר עם אישים ערביים נדאשי ערים ואולי גם מירושלימ
ההמוכיל מרץ המרשמת שטורן מתלבט כיצד לעשות זאת נדרכנו אז
שיירות כל זאת לידיעתכם האישית והסודית.
4. כשבוט זה יבקר טורן בלבנון ידון וסוריה וכנראה שבמהלך
סבוב זה יפגש עם אשיף.

5. ושוב לידיעתכם האישית: דווח ראשון יחסוד לעמיתיו בוהן
עצרת צפון דרוס ב-25 דנא. ואו יקיים גם מגע ראשון פורמאלי עם
ארה'ב. ב-8,9 או ב-16,9 יפגשו שדי החוץ בלוקסמבורג לנסות
נאום הטעם בעצרת ויצטרבו להחליט אם יגישו הצעת החלטה משלהם.

מושרד החוץ-מחלקת הקשר

	מחור 3	2 רף **
סודי ביומר	מחור 36	3 עומק **

כבשת התרשם מאוד שורן מעמידתנו האימנה ומדבקותנו בזה"ל
כ"ד

* כן נתנו לו לחוש שהחלטת המשט
 * להיחנף בטעות החרום באמת וסיכנה
 * מבחינתנו את עצם שליחותו אלינו.
 * לא הפרטתי שיצא מטרוד יותר באשר לסיכויי המזים על
 * האוטונומיה אולם לא ספק יצא עם הבנה הדבה יותר עמוקה
 * לצדו בלתי יסודה ועצם חשיבותו של ההחלטה.

9. התרשם מהצגת הקונפליקטים הרבים האחרים באזור לבד
ממסכוכנו. אולם איני בטוח שהגיע למסקנה שעל כן יש לוותר על
ההיפוך בקונפליקט שלנו או שיש לתת לו מקום משני בסדר
ההכרזות שלהם.

10. הסיור הבטחוני במסוק עם הסר שרון מעל ירושלים וידיחו
הולאור בקעת הירדן כולל ההתנחלויות וכן כביש תוצה - שומרון
היה בעל טרך ראשון באעלה ביחוד בנוציג מדינה ועדה
כלוכסמבורג. אמר בפירוש שאחרת הוא כאשר רואים הדברים בשטח.

11. לדפתי עלינו לראות שליחותו בחוליה ראשונה במסגרת החלטה
החשט לא להסתפק עוד בהצהרות אלא לצאת לפעולה. ביקור אצלנו
ובואנוד הוא הצטר הראשון של פעולה זו.

12. להערכת האישיות הסיבויים לנאמלת יוונה על ידי התשט
עומדים ביחס הפוך למידת ההתקדמות במוים על האומנומיה.
13. מידת החריפות בה יציגו אנשי אשיף את התנגדותם לקיום
ישראל משפיע אולי על ההדגשים אולם מאחר שרבים הסיבויים
הישתמשו בכפל לשון נובמוץ שההכרה בישראל הוא הקלף היחיד שיט
אבהם כמה למלות הכולות בלאו שלהם או של סודיה.

14. מסוכן מאשיף ומסוריה יהיה הרושם שחסיין יבקש להנחיל לו
הוא יבקש לשכנע מורן שדרך קמפי-דיויד פסולה ופעל אירופה לא
לכ להמשיך אלא להגביר פעילות אלטרנטיבית.

15. לפנינו אם כן מערכה שיטתית הראשון הוא לנסות ולקטול עצם *
 ההחלטה על יוזמה מעליה בדר הוחלט ובשלב שני לנסות להשפיע על *
 תוכנה צורתה במתה ומסגרתה. כאשר נקודת המוצא ליוזמה כזו הינה *

משרד החוץ-מחלקת הקשר

36	מחור	3	דף	**
36	מחור	3	טותק	**
36	מחור	3	טותק	**

•*תסמך (וונציה) שאנו שוללים הכל וכל.

mm. 118000

#/28/07**

• 2005: רהט, מרליך, ירין, שנהט, מנכל, מחנכל, ר/מרכו, רס, מחן,
• 2006: מעפא, אירא, אידב, אליצור, מרבל2

משרד החוץ-מחלקת הקשר

1271

1271

סודי ביותר

מס' 3
מס' 22

דף 1
עמ' 3

מלכותי
228

המשרד, ירו: 22, מ: קה"ר
תח: ד, סג: מ, תא: 040880, תח: 1445
ננד: שיחה עם עובד שנארהב

סודי ביותר/דחוף

רובינשטיין, הדס

המס' שיחה עם עובד השגרירות האמריקאית בארץ, בפאנס מ
השגריר: אנו רואים את המקור כרגיש ומבקשים לצמצם התפוצה, לא
ליתום.

1. האיש קרא את אגרת שדואה לרנה"ס, העיר כי הצמד המצליח נא
על רקע לימוד הליקח מהפסקה שיחות האופוזיציה ש"י סצרים בפנס
הקודמת שגורה מנוצח שליליות, הצמד הנוכחי הוא מתחכם ומאואה
לא יכול להפסיד בו, הוא ורק את הכדור כנגדן, אם דומים יתנה
אלו באמת הנקודות, יצא נשבר ואם לא יענה יצא נוכח ביהם
לאחר ה"ב, ודעה הקהל העולמית ויכול לומר לסעודיה ונורמליס
יערבים אחרים: הנה דאו כיצד אני נאבק לתען ירושלים
והפולסטונים.

2. המקור מעריך כי אין סיכוי להסכם במסגרת כמס' וינויר, הוא
מגיה כי דוהיים ישראל לא יענה בחיוב לסדואה באילו שלילי נקודת
סנסטאנטיבית זכ" שדואה נונה אופציות חדשות, היומם האירופי
מוכנה וסדואה לו, כן אפשרי כי יפעל במזע"מ ונעצ"ת.
3. גטור שורה"ב

המקרה המצרים, בידים במצרים וקיימת תחרות בין סולנויות
הממשל העונות ס' ירחיב ויעסיק יותר את סטח סח"ח במצרים
סודאנים האפריקאים מאד ביחס ליציבותו של ממשל שדואה, אין הם
סודאנים דווקא בגלל האמורל שבו, מוגבל מאד, ולאו דווקא בגלל
הי"מין הרפי, ארמט ארגונו, נמוכה ביותר ושלטקמורים אמנו -
קווח"קים כגון סלמסאני וקבוצתו - יש מסורה של דו-קיום עם
הממשל הנוכחית, למצה, את נאצר ומחשבים פנ של"ח שילוא אח"כ
שדואה יהיה גלוי ממנו, הדאגה היא בעיקר בעל העובדה שצמח
לשדואה אין סוכי גמר צמח, למעשה שדואה מנווד, בקרב

משרד החוץ-מחלקת הקשר

דף 2 מתוך 3
 עותק 3 מתוך 22
 סודי ביותר

האינטלקטואלים גוברת הבקורת על מהלך השלטון בדבר משכדו יצא
 בהפסדו. קבילת מערב סיני במידה לא שווה את הויתור על הפנים
 המערבי. מוצדק חסן הוא אחד מאלה שנושנים ביסודי יחסי מחוץ
 למבקורת זו. הערה: פרופ' שמיד שמס ביקורת בנו ספי מוצדק
 חסנו.

4. אי שביעות רצון מתפספת גם בקצונה הבינונית. בין האלונות
 העיקריות: אי קצינים כדורים בינוניים ודחקים הצידה שטוס
 מתקשים להסתגל לנשק האמריקאי ולשינוי דוקטרינה. כי יש אמנם
 הסכמים של הספקת נשק אמריקאי רב למצרים אך בינתיים נכלו רק
 נשק מועט ושואלים היכן הנשק. גם מחלוננים שהנשק אינו ידוע
 בליו. כגון: הפנמום שבישראל כבר הופך למסוס קו שני. הושטון
 תלונות שה-16 אינו בחירה טובה להמקור לא ירש פרטים בנושא
 גבי שיתוף הצבא בעבודות אורחיות הוא לצנינים בעיניו. הכענות
 מתפצה ביעוד צבאי מוגדר וברור. בנוסף לנייל ידוע לאמריקאים
 איש חזירה של פונדמנטיסטים לקצונה הרוסיה ונמקצת 22
 לבינונית.

5. ארה"ב: להעמדה שלי בנוון השיב המקור כי אמנם קיימת
 מדיניות של ארה"ב שלא לספק את עצמה במהלך הנוכחמליוציה.
 ארה"ב חומרת למעודים ולאחרים שהיא מתפפת את עצמה בשותף מלא
 אך בשאלה הפרסטיגית ובעניין ירושלים אך אינה דוחפת להעמקת
 יחסי השלטון על הערה נוספת שלי בדבר המנחות ארה"ב משי"פ
 צבאי איסטרטגיה עם ישראל ובמסלול ארה"ב. ישראל, מצרים, השי"ב
 כי בין היסוד קיים חשש כבר בנשיגסון כי כל פעילות בהקשר זה
 עלולה לסכן פיות את הוציגויות האמריקאיות במדינות שלו

6. המקור הוכיח את הלכי הרוח האנטי ישראליים המקצינים
 בנשיגסון ואמר שהוא צופה את הסטן התהליך הזה. רק הפניות
 מדיניות איסטרטגית ישראלית בסדר הגודל של ביקור סאדאם
 בירושלים עשויה לעצור את התהליך ולגרום לתפנית בנשיגסון

7. הלכי רוח האנטי-ישראליים וגם אנטישמיות נפוצים מאד
 בנשגדירות ארה"ב בקהיל שדיפרומטים רבים בה שראו קודם לכן
 בנמדינות ערב אחרות.
 מאורן

תפ: שהחברה, ארליך, ידין, שהנש, מנכל, סמוכל, לפידות, ד/טברני.

משרד החוץ-מחלקת הקשר

1420
נכנס

דף 1
עותק 5
מס' 2
מס' 24
סודי ביותר

מא: המשרד, נד: 36, מ: 111
נדח: ב, סג: מ, מא: 040880, רח: 1700
נד: תשובה רהם לסאדאת

סודי ביותר/בהול לבוקר

מא: שר החוץ.

נד: מוכר, מ' / מוכר.

נדח:

תשובה רה'מ' לסאדאת.

א. אני למד מסקור מוסמך שבתחילה רצה סאדאת להשעות הפיחות
לגמרי בתגובה להתלמת הבוסת בענין ירושלים האמריקנים עשו
מאמץ להניאו מכך והתוצאה היא האגרת כפי שהועברה לרה'מ'.

ב. אם כי האגרת היא חריפה בתוכנה ובחלק מניסוחיה, אני ממליץ
בהסתכלי מנקודת התצפית הווינגמאני - שתשובה רה'מ' תהיה
מתונה וקצרה יחסית ותכלול הנקודות הבאות אחרי העייחסות
למפנה ההיסטורי בתולדות המדינה אשר שני המנהיגים הביאו לו:
ג. רה'מ' מעדיף שלא לנצח אחד לאחר מיעונו וקביעותיו של
סאדאת ומסתפק בשלב זה בקביעה שהוא חולק על חלק נכבד מהטענות
הפירושיות והתיאוריות העובדתיות שבדבריו.

ד. כמו כן אין רה'מ' דוחה להרבות מלים על כך שלמעשה זה
שסאדאת תובע הוא לא מו'מ' ופשרה אלא קבלת עמדותיו הוא ע'י'י
ממ'שראל.

ה. רה'מ' סבור שאין תחליף לתהליך השלום ושאינן דרך אחרת
להשיגו ולת דרך המו'מ' בו כל צד יכול להעלות על סה'י' כל
נושא הנראה לו.

ו. עלינו להרים את הנסיון המצרי נאשנותפים לו חוגים מסוימים
בממשל האמריקני להטיל על רה'מ' וממ'שראל את האחריות

אלינו
ל
ל

משרד החוץ-מחלקת הקשר

2 דף 2
 5 מותק 24 מתוך 2
 סודי ביותר

להשעיית המו"מ. אם אכן תופסקנה השיחות יתקבל הדבר בציבור
 האמריקני הרחב, בקונגרס ובקהילה היהודית כבשכון תהליך קמפי'
 די"ד, ויהיה מלווה בהרגשה קשה של אכזבה ומסכול. נאחז
 התוצאות תהיה פתיחת דרך ליוזמות שמאירות נוסח הצהרת ה-9,
 חזרה לג'נבה וכו'). מכאן הצורך החיוני מבחינתנו שלא לאפשר
 הסלת האשמה והאחריות לכך על ישראל.

עברון =

תפ: שהח, רהמ, ארלין, ידן, שהנח, מנכ, ממנכ, לפידות,
 בנחודין, מצרים, ר/מרכו, רס, שרהפניס

משרד החוץ-מחלקת הקשר

שחור

א"ל: נוש, זי, לוונדון, פריס, בון, האג, לונא, בריסל,
אנקרה, גובה, וינה, מכטיקו, ביירס, אוסבה, קהיר,
קרקס, טוקיו, סינגפור, בנגקוק, נר: חווס 62. ח: התשרד
רמ: ר. טג: ט. תא: 040880, וח: 1800
נר: מדרוך שבוטי

אולי ע"י

רג"ל/שחור

מדרוך שבוטי

א. מצרים שוב משעה החומי

1. השעיית הזומי הפעם לוונה, בנראה, בהמלכאות בקהיר בגלל ההשלכות האפשריות של המהלך והיותו חזרה על צעד שכבר ננקט ושממנו נסוגה מצרים בסופו של דבר לכא הישג מחשי. הבאן אולי ההצהרות הסותרות לגבי כוונות מצרים, כולל בדבר מועד ההחלטה ושמכונתה הפורמלית נרק ביממה האחרונה נחסר שיש טורד, ואפילו בדבר אופן ההטברה. בר בנו הדבר שיהא גם חטין מלחמה טענים נגד הישראל ומה עוד שההורטה כדבר אי סיגור קבוצת החלוץ לחומי נמסדה מאש ברנט האחרון, ואילו על אי הוא קבוצת השדים 3-4 נחסר פורמלית רק בהגט דיפלומטי 3-3.
2. לגופם של דברים מהמקדח הצרים שוב בקטיים - הנדושים הבחינתם - חוק ירושלים ומשמעותו מוך הדגשה, בין השאר, טהווה הפרה של 242, התחלופות וי'החנות' לפלסי בשמחים. עם זאת טורחים המצרים להדגיש שהפעם לא מדובר בהשעיית מחש ושמצרים לתשובת רוגמי לשדר סאדאם, ורומאים כי בכוחה לפתוח שוב הדרך לחומי. מאריך הועלה באגעים הדיפלומטים שוב נושא 'יגוה מחילה', כששוב לא ברור אם הכוונה לחומי נפרד בנושא זה או ליישוב התקרונות הכלליים קורם טם.
3. אשר לנושא הירושלמי ברור שסאדאם חבקש לעטול גם 'בשליח' המולם המוסלמי בן 800 מיליון נפש נאגב - הרגיש מאד הליכתו בדרכי האסלאם בהקשר להלווית השאח וקבורתו וסביר שבאה לשאש גם אם חתירתו לשיפור יחסים עם ארצות ערב השמרניות. בין השאר יצויין שהחזשה המיירות חתרניות חצי אי שרכ בקנה מידה גדול, ואילו כהחוט הבכבדי יש חשיבות להמשך וריאת הנפם בצינור

משרד החוץ-מחלקת הקשר

SUMME
המשרד אינפורטים של מדינות הנפט, הן חתן
המכונים נכבדים למצרים.
4. כורכט שטו המצרים כל מחנך להבנים האמריקאים לפחונה כדי
לצער החיות 'המשופפת'. ומה עוד שמדובר בנושאים בהם עמדת
ארהבי קדובה לעמדה המצרית. האידך, היו שוב ביטויים גם
להירוק השיחון הצבאי איסטריטגי בין שפי התרונות בהצהרות
הממשל המצרי, אך גם בהיבט המטטי, כשהאמריקנים מוסרים על
הנולד מטכר הטוקים שטומרים לספק למצרים.
ג. תמונה אספי.

5. בדרכו נמלך טרפאת שמופב להציג היבט 'פוסטוגני' של החלטות
'פחת' בופידת ומשק שגרמו לו נוק מדיני במחנך המתחנך לבצור
התחדו באירופה וכארהבי, כולל אפילו דברי גנאי מאנשים מסוגם
של הירד וקרייסקי. של כן פרסם ההכחשה בדבר החלטות על השמות
ישראל ב'הראלד טריביוני' (31.7), הרצופה דברי שקר. טרפאת
נוהג כאן כשטר - גירסא מחייבת וקובעת עבור האיוור וגירסא
שסופעת למערכות מערבית. שיטה זו נהוגה אצלו גם בסוגיות
אחרות, כגון לבנון, אפניסטאן ובני הסרובה באיראן דר'
טקידתנו 40/80 ת-11.5.

ג. סוריה - הטרסה מביט ומחנך.
6. המשטר הסורי, ניצל את 'יום הצבא' (1.8) להפגנת טרורים
שבה לגימאי בהמבטאות אסאד ומלאס אודות הצורך להגביר
הכוונות להשתמש בהלכה בנשק ובציוור ולכנות הכוח העצמי
בהרוננים טוצבתיים נפקיחו בשכונע שטבר.

סממן אחד לחבב העניינים היו הידיעות על בנס הועירה הלאומית
(היינו הבין ערכים) של הבאתי בסוף יולי שלא אומתו. סביר
שדחיית הועירה לפי שעה היא הוכחה לאי-שקט הפנימי ולחששו של
המשטר מצוי אירועים שעלולים להפריע להלכה.

7. במקביל נמשכת מלחמת התורמה כאופוויציה גם מחנך לסוריה.
לאחר דעה ביטאר כפריס, נרצח ב-30.2 בעממן אחד ממנהיגי
ה'אחים המוסלמיים' בסוריה נשככל הנראה גלה בירונ. בזכור
הסורים האשימים את מוסייין באזולת יד לנוכח טטילות 'האחים
המוסלמיים' (גד סוריה) אם כי ברור שמוסיין אינו מוכן לנקוט
ביד קשה נגד ה'אחים' בארצו, כדי לא ליצור טימות 'רמיי'
כנטיבות הנוכחיות באזור, נראה שיש הגומה בהאשמות אסאד,
שנזערו כאוכן למצרכים פנים.

ד. עיראק בטיטומיה.

משרד החוץ-מחלקת הקשר

8. עם כל היפרגמטיות ובהנחה של תכונה מדינית שצאדם מבקש להציג קבל עולם, באותה הדרגה לזכות בעמדת יוקרה ואנהיגות ב"דה הבינלי וכמיוחס הכללי, כולל פתיחותו לאידוזה ואף לאהלי במחוס הכלכלי, נמשכת השיטה המקובלת של דציחות ורציחות-נגד מופעלות כרגיל, גם הנציגויות הדיפלומטיות מאבטות, מאידך, משמשים גם יערי נגר, כך אירע השבוע במורח ברלין, וינה, ואבו ראני וכנראה גם בכוזית. סביר שטיראק גם כוחות שוב בסוריה.

9. היערכות למאבק באו"י בנושא ירושלים.

10. כדרכו נאחו אשפי בנושא חוק ירושלים כדי להמשיך הכוחות המדינית באו"י נהפסס וזראי יעמדו על סעיף סנקציות השמטות.

לאחר מוס שצרת החירום, נוצר למעשה במעט דצף של דיונים נגדו בין העצרת ה-34 וה-35. כמובן שירון מצטרפת, כדרכה, לכל מעשרות כנגה את ישראל בנושא הירושלמי כדי להמחיש יוזמה לאחור כטיד ואף מרחק להגיש מפורשות השמטותה במערכה הערבית הכוללת להפכרת נציגויות דיפלומטיות מירושלים. כנעבר גויסו גם השדות הנוצריים לקריאה נמרצת "להצלת העיר".

גם במקורות של מדינות אחרות היו תגובות בוסות, אלא שבמובן נוח לערבים לכלל הכדור באמצעות הועירה האסלאמית. אחת מהגמות אשפי ויחר הערבים היא כמובן להביך שוב את ארה"ב, והפסס בנושא בו עמדה הסקדונית קרובה לנקורת המוצא הערבית.

אלי"א=

סמ"מ/מב

מ: שבת, דהה, ארליך, ירין, שהבט, הנכל, מאונכל, סמנכל, רס, אמן, המט, הסכרה, מעט, חשכ, תרבות, בנסיות, כלכלים, הצפא, מירא, מירב, מורד, מאסוק, האפ, אמלת, אותים, ארבלו, ארבלע, ארבלע

ש מ ר

- 2 -

הבחירות לכנסת העשירית 995.

ראש-הממשלה פותח.

בריון משתתפים השרים: א. שרון, י. הורביץ, א. שוסטק,
י. בורג וי. ירון.

ראש-הממשלה מסכם: עמדת ראש-הממשלה והממשלה היא שיש
לעמוד על העקרון כי הבחירות לכנסת העשירית יהיו במועד
החוקי שנקבע להם, דהיינו 17 בנובמבר 1981.

מכתבו של נשיא מצרים 996.

(הממשלה בשבתה כוועדת השרים לענייני בטחון)

ראש-הממשלה פותח.

השרים י. שמיר, ח. לנדאו וי. מורעי מעירים לסדר.
ראש-הממשלה מסכם.

מ ח ל י ט י ם : ועדה בראשות ראש-הממשלה
ובהשתתפות סגן ראש הממשלה י. ירון, וחברי ועדת
השרים למשא-ומתן על הסדרי האוטונומיה לתושבים
הערכים ביהודה, שומרון וחבל-עזה, תנסח את
תשובת ישראל על מכתבו של נשיא מצרים.

ה י ש י ב ה ב נ ע ל ת

החלטות מצורפות:

החלטות ועדת השרים לענייני כלכלה מיום כ"ב באב תש"ם (4.8.80)

מצבן הכספי של הרשויות המקומיות 997(כל/254).

מ ח ל י ט י ם : במסגרת התקציב המאושר לשנת
1980, יקדים משרד האוצר, באמצעות משרד הפנים,
את תשלום המענק בסך 1 מיליארד לירות, לרשויות
המקומיות.

העלאת דמי-שכירות בדירות בלתי-מוגנות בחברות- 998(כל/255).

השיכון הציבוריות

מ ח ל י ט י ם : להעלות את דמי-השכירות
המשתלמים לגבי דירות בבעלות חברת "עמידר"
או המנוהלות על-ידה ועל-ידי שאר חברות-
השיכון הציבוריות, אשר חוק הגנת הדייר
אינו חל עליהן, החל מה-15.8.1980, בשיעור
של 62%.

הקמת/

4/9.

0170

סוד"ב" וסוד

24 7180

197

5 2519

מחיר : 25 ₪ : קב"ר

1745 (0) .030800 :KL :D :40 :1 :07**

DATE: 07/28/2000

2. 11. 1961

****סודי ב' ומועד/בהו ל**

7000 10000

\$17.00

***הנהיגה עם סגור ראש הממשלה ושר החוץ במהלך חסן עלי מצדדים נוכח

העמוד 7

*** הערך הגיע לי האגרות של הנשיא אל ראש הממשלה. אמר שמבקש

150** לקדח חומה 1'30"

2** כדאמתי האגדת ואמרת שכן התבונה כי אסנע מלהעיר כל העדות

•• על אגרת מהנשיא לראש הממשלה, עלי צ"ן, שמורמדה התבכש למסרה

•• לראש הממשלה ואהרמון העתק ממנה לנשיא קרטר

*** נכשת' לדעת. על מנת להבהיר העני'ן סופ'ת, אם בולנתם לכך

*** אלה תפקידי בניו של המלך שיש להם חלקים חשובים בהנהלת הממלכה ***

*אכילונתם, ציינתם שאנסת אין לי הרצון להתחתן אצל, בכל זאת אני

==סו לנ שמצר'ס לא משנה אט עמדות'ה חף לא כהוא זה ושמם מפרס'ק'ס==

==הם השיחות זאת הפעם השלישית במסך פתוח התלשיים. שמו' 1>==

==שואגת מו"ב על אומונומיה מלאה לגדה המערבית בלשון ולפי

== ולא נפי שפתי'ב הסכס קמף די'ו-ד' אומדנומ'ה מלאה לפושט'ים ==

==הארצישראלים של יהודה שומרון ועזה כמו כן, שהם פושעים מחדש==

***הנהיג על הפי"ש 1701 לטובת להחליטם 242 701 אסוף א.ב.1. הדגש

1171 הקדמה

4** ע'י ב'קט להנב"ר חת הצהרת דאט המפסלה לאסור **EVERYTHING IS

NEGOTIABLE. גם 'לוטל' Q. הוסיף 'שמות' AH חשד המכילה אוסר **

==צטט גאס תל-אביב צטט וויילן שוין דער שכל צד רשמי להחליט דא'==

****החל כל אשר עם לבו חבל ברור שכחשך אין חתנהל משא ומתן קשה****

משרד החוץ-מחלקת הקשר

סודי ביותר

מחנך 24

עומק 5

להעלות נושא בלשוננו לדיון. עמד מוסה נסה כהדאות שהוא באילו
מוצא של ואמר. אם כך ניתן לשאת ולתת על ירושלים. צוית' שהם
יכולים להעלות לדיון את כל מה שהם רוצים ועמדתנו בנושא
ירושלים בדורה להם היום בדיוק כפי שהייתה אתמול והדי עמדה
היא מוגדרת במכתב ראש הממשלה אל הנשיא קאומר.
5. השיחה כולה שנמשכה 45 דקות ובילה דברי נמוסין דברים.
התנהלה ברוב טובה

6. צבא של עתונאים הפמין במשרד החוץ וסופר לי לאחר מכן שהשר
עלי אישר בפניהם כי השיחות אכן הושמו.

7. עלי נפרד ממני באמרו שהוא מקווה לתשובה חיובית מראש
הממשלה במהירות.

בן אלישר. =

אפי: שהם, דהם, ארלין, ידיו, שהבט, מובל, ספונבל, לפידות,
בנחורין, מצרים, ר/מרכז, רם, שרתפנים

1923

HSE 1st

2 7100

197

701'3 *710

18 7188

2010

```

**זמן : קציר , 011 , נ' : 010 18 : ה' : המרחק
**מס' : 3 , 10 : ה' , מס' : 030890 : מ1 : 1830
**נ' : המרחק והחומר

```

*701'3 '710/5103

המגיד - קה"ד לנחמן בלבד

דעם:העטער'ר 11 ט'י' 1944

- ==רוחם קכל שחצרט. נכמו חמי'ל פורן. יהודה חנוך והחמי'.
- ==לחור דודי ברבה של רוחמי והאמחולים של הסגריד. הביע חורחא
- ==אחשו לשלם בישראל כנציג אדען

**במסדרו האיגרת אשר השגריר כי הוא שמח להוויבה שוב עד כמה מייחס
 **מחמאת חשיבות גדולה ליחסיו הטובים והידידותיים האישיים עם
 **רובה ימיה מזה. באגרתו הוא מדגיש דבקותו בהמשך תהליך
 **השילום. נכון שהוא חווה על עמדותיה של הצרים אך עושה זאת מתוך
 **גישה מיוזבת והבעת רצונו להתגבר על המכשולים. הוא הפנה את
 **משומת לב רובה לזאתו משפט בו הוא אומר כי הצרים ממייחסת
 **באותה מידה של סוליון לישראל ולכידורה הערבית.
 **רובה השיב כי יעיד בערב באגרת. אשר ידון בה בישיבה מיוחדת
 **של הממשלה והקוה להשיב עליה תוך יומיים. ינהג בפי שנהג הנשיא
 **מחמת ענין התשובה אליו וישלח העמק למורתא.
 **במסגרתו אשר האגרת מכילה 10 עמודים הגיב רובה שמצטט זהו
 **סמלי נסיון טוב מאד יחי

==עד כאן הסיחה בנוגע למסירת האיגרת השנייה מסר תכתוב אישי תנב==
==סודאם לגב' בנין רחמי הודה בשם גב' בנין ובשמו 1901 ב'גב'==
==חוד בשלבי'ה יחד עם רעייתו בהופעתה המבובדת של גב' סודאם==
==וביום כו'סרה'==

* / 17 / 30 * *

מושרד החוץ-מחלקת הקשר

**
 ** **
 ** **
 ** **

 **
 **
 **
 **
 **
 **

חודי ב'ומר

חמור 2
 חמור 18

דף 2
 עותק 3

**
 **
 **
 **
 **
 **
 **
 **
 **
 **

מפ: שח. רהמ. חנבל. חמנבל. חצרי'ם. ר/חרכו. רם

מושרד החוץ-נוחלקת הקשר

2043

י"צא

10 די

אל: פריט, לונדון, רומא, בון, האג, בריסל, קופנהגן,
אתונה, ווש, נר: חווס 17, מ: המשרד
דח: מ, סג: ס, תא: 030880, וח: 1900
נר: ביקור טורן

אולאן

מיידי/10 די

סג, דע ווש.

ביקור טורן.

1. הגיע כחובנן עם הפמלייה הלונסטבורגית המצומצמת ב-31.7.7 ויצא ב-1.8.7.
- התקיימו שיחות עם הנשיא, רוהמי ושהמי. שתי שיחות עבודה במשרד בראשות השר. ררי בורג, טורן ופרס.
2. להלן תוכן דבריו העקריים:

א. הנדיר שליחותו כ- MISSION INFORMATION. ניתנה לו יד חופשית מבלי לחייבו להציג שמלות ספציפיות. איננו חבטא דעומיו הוא אלא את המבנה המשותף של ה-9. שואל אותנו: באיזו מידה מוביל אירופה לסייע? היט סיכוי לפתרון במסגרת ק.ד. או, אם לא, מחוץ למסגרת זו? אין טדיין ל-9. תוכניה ליזומה ספציפית אלא כוונתן 'לחוש הרגשתכם ולבדוק מה יש לעשות', ודק אחבי לסקול אם ואיזה צעד לנקוט.

ב. הגורמים המדרבנים ה-9 ליזומתן:

1. ההערכה שבעקבות אפגניסטאן, והפתחויות אחרות, נוצרו נסיבות המאפשרות למדינות המתונות לחוץ על אשפי להתקרב למערב. אי לכך מבקשים לבדוק אפשרות ההמתנות של זה. מוך הכרחי בוכות ישראל לקיום בגבולות בטוחים. בשלב המגעים הנוכחי מתכוונים לתח הודתנות לאשפי להוביח, אם אשר הוא נותן להבין הפעם לפעם, כי לא אמר את המילה האחרונה וכי הוא פתוח לשינוי בטמדותיו. טורן מקווה כי ישראל מצידה לא תהיה הגורם סותם הגולל. אם תיאמר המילה האחרונה השליכית מוטב שיהיה זה אשפי. מעריך שבמקרה זה האחרון לא תהיה ל-9 ברירה אלא להרפות מאחמץ

מושרד החוץ-מחלקת הקשר

שילובו של אש"פ.

2. מדינות ערב המושפעות מאפגניסטאן שדויות בצל איום מבחוצ (נבריהם) ומבית (פלסטינאים במחומה) ודואות כהכרחי הן גיוס אירופה והן צירוף הפלסטינאים לחומ'.

3. אי הסבלנות, והמיסכול, בגלל חוסר ההתקדמות במחומ' האוטונומיה, שהפילו אצל סאדאת, וקביעתו של חוסיין, בשיחה עם סורן, כי אינו מסוגל להצטרף לק.ד. ואין מה לאמר סירוב מוחלט אצל הקיצונים יותר להתייחס בכלל לק.ד. במקרה מבוי סתום - סכנת המדרדרות סאדאת או הצטרפותו להתנגדיו כיום.

ג. בין הגישושים שכבר עשה קיים מגע עם צ'אוססקו הסבור שהמצב במחומ' מסוכן יותר ויותר ואסור להשאיר הטיפול בלבדית לארה"ב או לבריה"מ, אלא יש לקיים ועידה רחבה.

ד. מבקש לשכנע את המישראל שאירופה רוצה בשלום עבורנו הן במחומ' קיומנו בגבולות מוכרים ובמחומ' מבין חשדותינו כחשדותיהן של מדינות אחרות לגבי היווצרה, אך מבקש ומקווה להמשך הירידות עמנו. ידע אמנם על אי-ההבנות בין ה-9 לבינינו אך נוכח עכשיו שהן חריפות מאשר ציפה.

ה. פרטיכל הפגישות הטיקריות, ובכלל זה העמדה שנקטנו בפניו, בדי"פ, מנהל אירופה 1==

8/10/83

מפ: טהח, רהמ, ארליך, ידין, שהבט, מנכ"ל, מאנכ"ל, סמנכ"ל, חמח, רם, אמן, אירא, אירב, מות"ם, מצפא

משרד החוץ-מחלקת הקשר

2015

י"א

מחור

**

**

**

**

אולניא

אל: קהיר, נר: 22, ח: המשרד
דח: ח, טג: ש, תא: 030880, וח: 2100
נד: שיחת המנכל-מורתרה

מחור/מיידי

המגריד.

להלן השיחת המנכלי עם המגריד המצרי אחרי פגישתו של האחרון עם
דוהמי, נכחו הדס וערן.

אחרי שנסקרה בקצרה הפגישה עם דוהמי אמר המנכלי למורמדא כי
הוא בוודאי כבר השכיל לדעת במשך שהותו כאן שאף כי אנו
מתעקשים לעיתים על נקודות הנראות לנו כחיוניות אנו מעוניינים
כמו המצרים בהמשך תהליך השלום, מורמדא ענה כי הוא מבין כי
ניתן לנהל על עקרונות אבל יחד עם זאת יש להבין גם את
מחשבותיו של הצד השני ולגרוס לכך שהוא יוותר ללא מוצא נ
(LORHERED). חוק ירושלים מבטא אולי את השאיפות של
דוהמי של העם היהודי אבל חיוני מאוד לדון בהסדרים שיספקו גם
את השאיפות והצרכים של הנוצרים והמוסלמים. יש למצוא נוסחה
שמצור את הרושם הכרוך שישראל מתחשבת בדגשות הדתיים של
הלא-יהודיים. מכל מקום, לדעתו האוטונומיה יותר חשובה מנושא
ירושלים בהקשר זה אמר המנכלי שמחשבתו שעם מעט רצון טוב
יכולים הצדדים להתקדם בשיחות האוטונומיה. מורמדא ענה כי זו
גם הרגשתו והוא ציין שוב כי לדעתו, וזה גם מודגש באיגרת
הנשיא, ניתן להתחיל לדון על האוטונומיה בעזה תחילה. הוא למד
לדעת שכלכלת הרצועה משגשגת ואין לדעתו חשש שהערות ירצו
לפגוע בכך כמו ידיהם.
ישראל יכולה לכה חשש ואפילו כצמד אוניברסלי לתת לעומים לנהל
למשל את ענייני המשטרה או החינוך.
אחרי שנות דו-קיום עם ישראל לא יחזרו העומים לכתוב בספרי
הכימור שהיהודים הם אויביהם.
בסוף השיחה אמר המגריד כי הוא יוצא בקרוב לחופשה למצרים
וסוכס שעם שובו תתקיים שיחה המצה.

משרד החוץ-מחלקת הקשר

לשכת מצרים. =

לב/לש/מה

חפ: שהח, דהח, חנכל, מהנכל, מצרים, ר/מרכו, מחת, רס

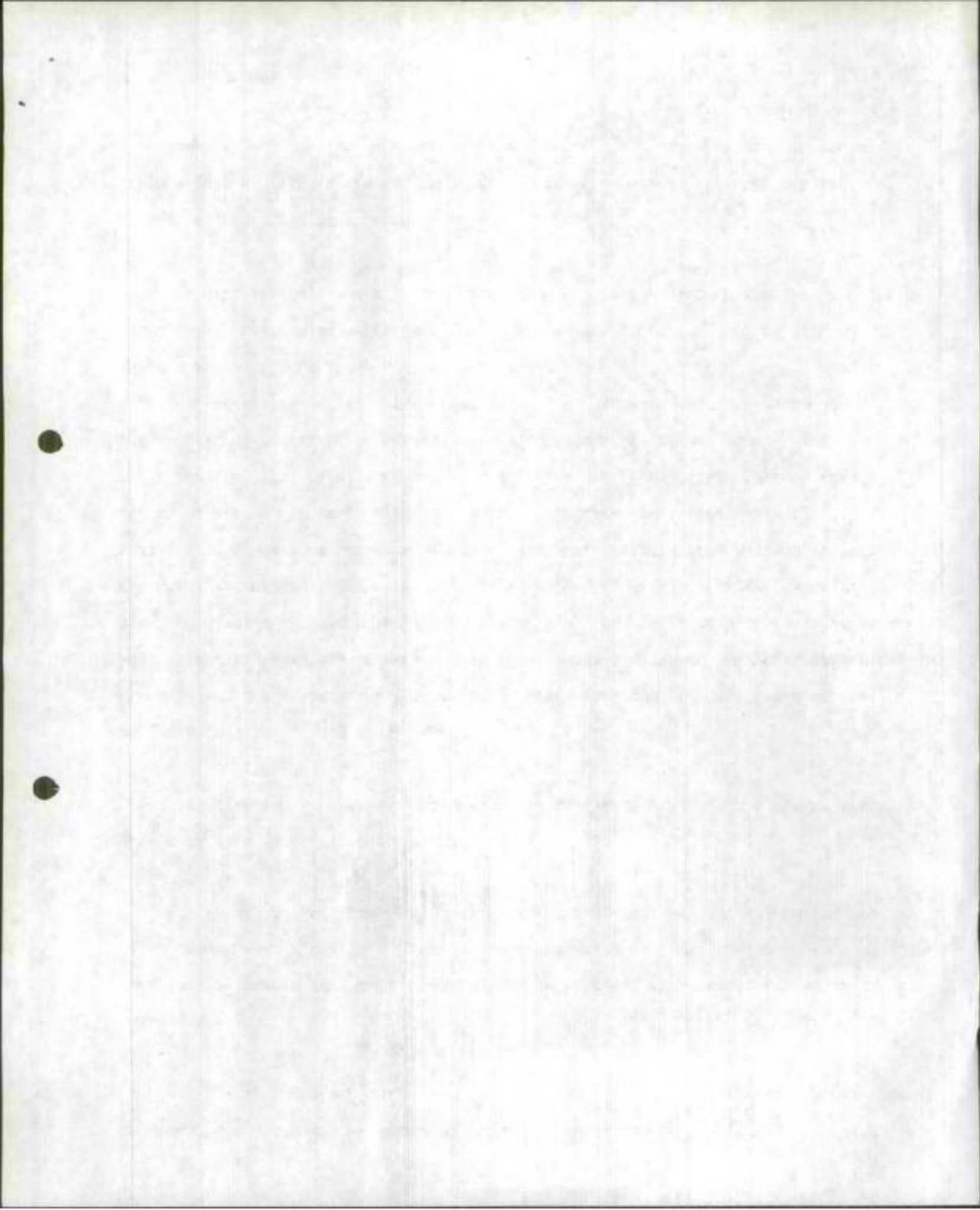
משגה חמור, בעל ממדים כל יסוערו, לבזבז הזדמנות זאת להניע את תהליך ההתפייסות ודו-
הקיום ההרמוני בין ישראלים ופלסטינאים. הכרח להתחיל תהליך זה בלא דיחוי, כך שנוכל
סוף סוף לשים קץ לאלימות ולחיכוך בארץ הקדושה בשעה שקיימת ההזדמנות לכך, שכן היא
עלולה שלא להופיע שוב בעתיד הנראה לעין.

כפי שאתה יודע היטב, ניהול מו"מ בחום לב מחייב התנהגות אופרטיבית מסוימת מצד
המשותפים. כראש וראשונה, הם חייבים להפעיל איפוק עצמי ולהימנע מנקיטת פעולה כלשהי
שאינה תואמת את רוח המו"מ או העלולה לטרפד את תהליך השלום בדרך זו או אחרת. שום
נושא אסור שייחשב, או ייתפס, כבלתי ניתן למו"מ. שום צד אסור שינסה לעמת את האחר
בעובדה מוגמרת, על-ידי נקיטת אמצעים שכוונתם לחרוץ מראש את תוצאת המו"מ או לקבעה
באורח חד-צדדי. כמו כן אל לשום צד, יהיו תביעותיו אשר יהיו, לקבוע תנאים מוקדמים.
ביסודו של דבר, תהליך המו"מ הוא כזה המאפשר לצדדים ליישב את חילוקי הדעות ביניהם,
ולהשיג הסכם בנושאים שנויים במחלוקת, באורח קולקטיבי ובאמצעות גישה המבוססת על גומלין
והדדיות ולא באמצעות פעולה חד צדדית. אין זה מתוישב עם עקרון יסודי זה, שצד כלשהו
מנסה לחרוץ אספקט נתון של המו"מ באורח חד-צדדי. או מחוץ לתחום של חילופי-דעות משמעותיים.
נכון כי לפעולות חד-צדדיות כאלה אין תוקף משפטי כלשהו כלפי צדדים אחרים, אך הן מרעילות
ללא ספק את אוירת המו"מ ויוצרות תגובה בלתי אוהדת ביותר לתהליך, בתוך חוגים ששיתוף-
הפעולה שלהם חיוני להצלחת המאמץ שלנו.

הבה נסקור יחדיו מה שאירע בעבר הקרוב, כדי להעריך את המצב כמונחים ברורים ולדרון
כיצד נוכל לשרת את ענייננו בצורה הטובה ביותר:

1. התחלנו במו"מ הנוכחי כשנה שעברה במטרה להשיג הסכם לפני 26 במאי 1980. מטרה
זו לא הושגה, מסעמים שעליהם אין בדעתי להתעכב. אף-על-פי-כן החלטנו להמשיך במו"מ,
נוכח רצינות הנושאים בהם מדובר ושאיתנו העזה לתת לכם זמן מספיק כדי לערוך את השינויים
הנחוצים בעמדתכם.

2. נקטנו יחס זה חרף העובדה שהמדובר, בשלב זה, הוא רק על הסדר מעבר ולא על יישוב
סופי של הבעיה הפלסטינאית. פשוט אנו פותחים את הדלת להסדר (סופי) כזה על-ידי קביעת

משטר מעבר לחקופה מוגבלת, כדי לאפשר לפלסטינאים ליטול את חלקם באחריות.

3. למרבה אכזבתנו, ולהפתעת רבים מידידיה של ישראל, לא הלכו המאורעות בדרך שיכולה הייתה לקרב אותנו להסכם. להיפך, פעולות פרובוקטיביות ושליליות ננקטו בלא הצדקה וחוך קנטור גלוי לתהליך ולעצם מהותו. אנו קיוונו כל העת, כי הגורמים שעודדו אחכם לנקוט יחס שלילי זה יפוגו, ויפנו דרך לגישה חיובית והיענותית יותר. לדאבוני, לא נחשמו חקורות אלה והמצב המשיך להידרדר.

4. אני מחיחס כאן לפעולות הננקטות ביחס לירושלים ולהתנחלויות, יחד עם אמצעי הדיכוי הננקטים בגדה המערבית ובעזה.

5. בנקודה זו, עשוי להועיל רענון זכרונך בנוגע לירושלים. נזכור כי נושא זה היה הראשון שהעליתי עמך ועם עמיחך מאז החילוחי ביוזמה השלום. במשך השיחות, הדגשתי בפניך את מרכזיותו של הנושא כמותותיהם ולכותיהם של 800 מיליון מוסלמים ומספר גדול יותר של נוצרים. הדגשתי בפניך בהזדמנויות אחדות במונחים הברורים ביותר, כי הבקעה בנושא זה לבטח תעניק לדחף השלום שלנו מומנטום רב יותר מאשר כל פעולה יחידה אחרת.

6. תזכור כי בפגישתנו באל-עריש במאי 1979 אמרתי לך, כי יש לנו הזדמנות היסטורית להתקדם בלא דיתוי לקראת ההסדר הכולל, כפי שהתחלנו בהגשמתו בהצלחה של חוזה השלום המצרי-ישראלי.

7. תזכור גם כי בפגישה ההיא ונאלה שלאחריה באלכסנדריה, חיפה ואסואן, התרכזתי בנושא ירושלים, ואמרתי לך כי אם זהו עניין של אינטרס חיוני ל-18 מיליון יהודים בכל העולם, הרי חיוני במידה שרה ורגיש ל-800 מיליון מוסלמים. אי-אפשר להתעלם מעובדה זו ולהיות חסר-רגישות לאינטרס רוחני ותרבותי זה. מוסלמים רבים כתכל כולה נוטים לשפוט את כוונות ישראל על-ידי התנהגותה בשאלה זו. מדוע לאבד את אמונם ואמון רבים אחרים, בשעה שיש בידינו אלטרנטיבה נת-קיימא ומושכת? כפי שאמרתי לך, אני מאמין שאין זה

הנושא הקשה ביותר, וכי צריך שיהא אפשרי למצוא פתרון המכבד את זכויותיהם ומספק את חקורותיהם של שני הצדדים.

8. אנו מודעים לעובדה שהסכם כולל על הסטטוס של ירושלים ניתן להידחות לשלב של המ"מ על ההסדר הסופי. ואולם, עובדה היא גם, כי נושא ירושלים חופף נושאים רבים שהם בעיון כרגע. לפיכך היה זה טבעי שהוא הועלה כפגישות שונות, הן ברמה המליאה והן בוועדות, במיוחד בוועדה המשפטית וועדת הבחירות.

9. אחדים עשויים לטעון, כי כל הפעולות שנקטתם בקשר לירושלים על-ידי רשויותיה השונות של ממשלתכם אינן מייצגות אלא עמדה מו"מ שאין להתייחס אליה ברצינות, במיוחד לאור העובדה שאין להן תוקף משפטי. ואולם, אין אנו יכולים להתעלם מן העובדות הבאות:

א. כי צעדים כאלה יוצרים הפרה גלויה של החלטת מועצת הבטחון 242 שאותה מחויבים אנו, שני הצדדים, לשמור ולקיים.

איני צריך לעסוק בהרחבה בנושאים משפטיים אלה, אך ברור הדבר, כי הפעולות הישראליות מן הזמן האחרון מייצגות התפשטות טריטוריאלית ורכישת שטח על-ידי מלחמה, פעולה האסורה במפורש בהתאם להוראות החלטה 242. ראוי אולי להזכיר, כי ממשלתכם הצהירה לאחרונה שלא תסבול או תקבל כל פגיעה בהחלטה זו.

ב. יתרה מזו, פעולות כאלה מנוגדות ללשונו ולרוחו של קמפ-דיוויד. הן מפרות את לשונה של ה"מסגרת לשלום במזרח התיכון" במידה שיש בהן הפרה של החלטה 242, שהיא ללא ספק הבסיס המשפטי להסכם. אשר לרוח קמפ-דיוויד, אני מאמין כי התחייבנו ליישב את כל חילוקי הדעות שלנו יחדיו ברוח של התפייסות ולא על-ידי צעדים חד-צדדיים. היה ברור לחלוטין כשחתמנו על ההסכם, כי איש מאתנו לא יפנה לכפיית עובדה מוגמרת על האחר.

ג. למותר לומר גם, כי פעולות אלה סותרות את הוראות אמנת ג'נבה הרביעית, האוסרת על סיפוח שטחים כבושים.

10. כשהזכרתי באוזניך אמנתי כי אין זה בלתי אפשרי למצוא פתרון טוב בקשר לשאלת ירושלים, הצהרתי קבל העולם כולו כי פתרון כזה אסור שתוצאתו תהא חלוקת העיר או הצבת מחסומים העלולים לקצץ בחופש התנועה או הפולחן. שרטטתי נוסחה, העשויה להציג דגם מזהיר לדו-קיום ושכנות טובה בין מוסלמים, נוצרים ויהודים. ביסודה קוראת הנוסחה להשבת הזכויות הערביות המשפטיות וההסטוריות בעיר, תוך שמירתה כמאוחדת לכל תכלית מעשית.

11. בכל גילויי הלב, אני חש כי לרעיונות שהצגתי ואשר להם נתתי פומבי כחורס זה לא הוקדש שיקול דעת מספיק מצדך. לא קיבלתי כל תגובה או הערה אוביקטיבית בדבר הנוסחה המוצעת, המבטיחה את האינטרסים של כל הנוגעים בדבר ועל-ידי כך מעניקה שירות שאין ערוך לו לעניין השלום, וחרומה מרומנטלית לתהליך ההתפייסות בין ערבים ליהודים.

12. ממשלתכם אימצה גם מדיניות שלילית וקונטרפרודוקטיבית כיחס לנושא רגיש אחר, היינו היישובים. אינני צריך להרבות דברים בעניין הדחיה והגיבוי האוניברסליים של מדיניות זו, מטעמים משפטיים, מוסריים ופוליטיים כאחת. אין בדעתי כאן למנות את תוצאותיה הרציניות של מדיניות כזאת. די יהיה לחזור על אשר הצהרתי לפניכם, כי יישובים אלה כגדה המערבית ובעזה הם בלתי חוקיים ומכשול אמיתי לשלום. לפיכך יש להסירם, בין אם ישנים הם או חדשים.

13. אני בטוח כי אתה זוכר שדיברתי אחר על היישובים באסואן וייעצתי לך, אז, שלא להיאבק על עניין אכזר זה, כיוון שכל דבר שתעשו בנושא זה נחרץ גורלו לכשלון.

14. תזכור גם כי הצעתי לך לספק לכם מים שיוכלו להגיע לירושלים תוך מעבר בנגב, כדי להקל עליכם לבנות דיור חדש למתיישבים בארצכם שלכם. לא הבנת כהלכה את הרעיון שמאחורי הצעתי, כאשר אמרת כי השאיפות הלאומיות של עמך אינן למכירה. מעולם לא חשבתי על דבר זה, כפי שאמרתי לך. כל שעשיתי היה לשתף פעולה עמך כדי שנוכל אולי למצוא מוצא

לשביעות-רצון שני הצדדים. הגם שהסרת יישובים בלתי-תוקיים אינה צריכה להיות חלויה בשום אינצנטיבה, אני נכון להרחיק עד כדי כך לכת כדי לפתור את הבעיה, כתרומה מצרית נוספת לשלום.

אני יודע כי אינך זקוק לאיש כדי למצוא מוצא בשבילך. אך חמיד מועיל למצוא פתחים מסוימים שלא היתה מודעות לגביהם. לעתים זקוקים אחינו הערבים לדרכי-מוצא מעין אלה בגלל סיבוכים מסוימים בעמדתם. זהו עול שאני נדשא כנשיא העם המצרי, שנפל בגורלו להיות בחלוצ המאורעות וההתפתחויות באיזור כולו. זוהי מורשת עברנו וההבטחה של עתידנו.

15. הגענו להבנה עמכם, שישראל חנקת מספר אמצעים לבניית אמון, בלא דיחוי ולפני תחילת תקופת המעבר. מטרת אמצעים כאלה הוגדרה בינינו כלהלן: הקלת סבלם של הפלסטינאים, ושיפור האווירה בגדה המערבית ובעזה כאקדמה לבחירת הרשות למינהל-עצמי. דיברנו ספציפית על קבוצת פעולות שנמנו בתזכיר שהוגש לכם ב-13 באוקטובר 1978 במהלך שיחות כליר האוס. ברור הדבר, כי התנאים בגדה המערבית וברצועת עזה לא השתפרו מאז. אדרבה, הן היו עדות להידרדרות ניכרת. האם זוהי הדרך לזכות בתמיכתם ובאמונם של אלה שאליהם מתיחסת ה"מסגרת" של קמפ-דיוויד?

16. עמדתנו היתה ברורה ובלתי משתנה מאז יזמתי את תהליך השלום על-ידי שליחותי לירושלים. יועיל, עם זאת, לחזור עליה כלהלן:

ראשית: אנו נשארים מחויבים בכל לבנו לשלום. לנו זוהי מטרה מקודשת ואסטרטגית. אנו נמשיך לפעול למענו אף אם יגרור הדבר הכפלת מאמצינו בחתום זה.

שנית: נדבק בלשונו וברוחו של קמפ-דיוויד, ונקרא לשמירה קפדנית של כל ההתחייבויות לפי מסמכים היסטוריים אלה.

שלישית: אנו נשארים נכונים לסייע לשותפינו בתהליך השלום, ולספק להם פתרונות ומוצא אפילו כאשר אין הם רואים את המציאות שבמצב ואת החכמה שבצעד זה או אחר. אנו מיישמים לגבי ישראל כאן אותו כלל שיישמו לגבי אחינו הערבים.

רביעית: אנו נחשוי אמונה כי כל העניינים יוסדרו לבסוף, כיוון שזו שאיפתם של כל עמי האיזור והעולם. איש אינו יכול לסובב לאחר את השערן או להכניס שוב את האיזור לחשכת המלחמה וההרס.

חמישית: אנו דוחים את כל האמצעים או הפעולות שננקטו על-ידי ישראל חד-צדדית ובניגוד לקונסנסוס האוניברסלי בקשר לירושלים וליישובים. פעולות אלה הן משוללות-חוקף ובטלות מעיקרן לחלוטין.

שישית: הזכויות ההיסטוריות והמשפטיות של הערבים והמוסלמים צריך שיובדו תוך שמירת פונקציות שונות בעיר במאוחד. יש צורך לערוך לחירות הפולחן והתנועה.

שביעית: על ישראל לחדול מכל פעילויות התישבות. יישובים שנבנו בגדה המערבית ובעזה צריך שיוסרו, יחד עם יישובים כשטחים כבושים אחרים.

שמינית: שום אומה, וודאי לא מצרים או ישראל, אינה יכולה לקבוע את עתידו של העם הפלסטינאי. זוהי הזכות שהעניק להם האל, שאותה אי-אפשר לשלול מהם בכל הנסיבות. מצרים תתנגד לכל פגיעה בזכות זו.

תשיעית: אם נגיע להסכם בדבר כינון הרשות למינהל עצמי, אנו מוכנים להתחיל בהגשמה כרצונת עזה כצעד ראשון, שבעקבותיו צריך לבוא יישומה בגדה המערבית.

ראש הממשלה בבין היקר,

אני בטוח כי אתה יודע, עמוק בלבך, שבלתי אפשרי למעשה להמשיך בשיחות אם נמשכת הגישה הנוכחית. משום כך, ברוח מסעי לירושלים והסכמי השלום של קמפ-דיויד, אני מפציר בך לנקוט את הפעולה לתיקון אשר נחוץ להסרת המכשולים שהונחו בדרך לשלום בחודשים האחרונים. אני מניח לך לבחור את הדרכים והאמצעים המחאימים להשגת הדבר.

אם ניכשל בהסרת מכשולים אלה כמזעזע, נצמצם את התהליך החירוני של המו"מ לתרגיל חסר משמעות בעקרות, דבר שיהיה בבחינת שירות-דוב לאידאל השלום היקר לנו.

אני בטוח כי איש מאתנו אינו רוצה ואינו יכול לעשות זאת. אני מקווה לקבל חשבה חיובית מסך, כך שהמו"מ יוכל להימשך באוירה מבטיחה ובהקדם ככל האפשר.

במיטב האיחולים לך ולגב' בגין,

מוחמד אנוור אל-סאדאת

بسم الله الرحمن الرحيم
The President
of the Arab Republic of Egypt

الرئيس

الرئيس
الرئيس

August 2, 1980

Dear Prime Minister Begin,

I hope that you have fully recovered and regained your health as you assume the awesome responsibilities you bear at this crucial point. It is the duty of each one of us to cope with a multitude of problems in the light of the current state of affairs, both regionally and globally. We have no choice but to confront these problems with vision and courage. None of us can be unmindful of or indifferent to events around us and their far reaching consequences.

Above all, we have the task of completing the work we have done on the road to peace. I am sure that I need not remind you that, in our various meetings in Egypt, Israel and at Camp David, we made a firm commitment to work tirelessly for a comprehensive peace settlement in the Middle East.

*The President
of the Arab Republic of Egypt*

الرئيس

(2)

Many were those who were skeptical about the prospect for such a comprehensive peace for reasons you are certainly familiar with. However, I remained firm in my determination to pursue the noble cause of peace regardless of the enormity of the effort needed to accomplish the mission. Through determination and perseverance, we were able to achieve last year what was considered impossible by any measure. On the other hand, much remains to be done if we are to continue the peace march for the good of all the peoples of the area including the people of Israel most certainly and, in fact, for the good of all nations of the world. With this in mind, we vowed, in the letter we exchanged on March 26, 1979, to negotiate "continuously and in good faith" in order to conclude the negotiations on the establishment of the self-governing authority with full autonomy for the West Bank and Gaza at the earliest possible date.

*The President
of the Arab Republic of Egypt*

الرئيس

(3)

As I pointed out time and again in the course of our talks, the making of meaningful progress in this regard is in the best interest of the Israeli people as much as it is in the best interest of the Palestinians. It would be a grave mistake of untold proportions to waste this opportunity to set in motion the process of reconciliation and harmonious coexistence between Israelis and Palestinians. It is imperative to start this process without delay so that we might finally put an end to violence and friction in the holy land while the opportunity exists, for it might not arise again in the foreseeable future.

As you well know, negotiating in good faith requires a certain operational behaviour on the part of the participants. First and foremost, they are under an obligation to apply self-restraint and refrain from taking any action which is incompatible with the spirit of negotiations

*The President
of the Arab Republic of Egypt*

الرئيس

(4)

or which is likely to undermine the peace process in one way or the other. No issue should be considered, or rendered, not negotiable. No party should attempt to confront the other with a fait accompli by taking measures which purport to prejudice the outcome of the negotiations or predetermine it unilaterally. Nor should any party set precondition irrespective of his claims. In essence, the negotiating process is one which enables the parties to settle their differences and reach agreement on controversial issues in a collective manner and through an approach based on mutuality and reciprocity and not through unilateral action. It is inconsistent with this fundamental principle that any party attempts to determine a given aspect of the dispute unilaterally and outside the area of meaningful exchange of views. It is true that such unilateral actions have no legal validity whatsoever vis-a-vis

*The President
of the Arab Republic of Egypt*

الرئيس

(5)

other parties, but they certainly poison the atmosphere of the negotiations and produce a most unfavorable reaction to the process within the circles whose cooperation is vital to the success of our endeavor.

Let us view together what took place in the recent past with the objective of assessing the situation in clear terms and discussing how best we can serve our cause:

1- We started the current negotiations last year with the goal of reaching agreement before May 26, 1980. That target was not met for reasons on which I am not going to dwell. Nevertheless, we decided to continue negotiating in view of the seriousness of the issues involved and our keen desire to give you ample time to make the necessary adjustments in your position.

*The President
of the Arab Republic of Egypt*

الرئيس

(6)

2- We took this attitude despite the fact that what is involved, at this stage, is merely a transitional arrangement and not a final settlement to the Palestinian problem. We are simply opening the door for such a settlement through setting up a transitional regime for a limited period in order to enable the Palestinians to assume their share of the responsibility.

3- To our disappointment and to the surprise of many of Israel's friends, events did not take the course which was likely to bring us closer to an agreement. On the contrary, provocative and negative actions have been taken unjustifiably and in open defiance to the process and its very essence. All along, we were hoping that the factors which prompted you to take this negative attitude would subside and give way to a more positive and responsive approach. To my regret,

*The President
of the Arab Republic of Egypt*

الرئيس

(7)

these hopes have not materialized and the situation continued to deteriorate.

4- I am referring here to the actions which are being taken with respect to Jerusalem and the settlements, together with the repressive measures taken in the West Bank and Gaza.

5- At this point, it might be useful to refresh your memory with respect to Jerusalem. You would recall that this issue was the first one I raised with you and your colleagues since I started the peace initiative. Throughout our talks, I emphasized to you the centrality that issue occupies in the minds and hearts of 800 Million Muslims and a greater number of Christians. I pointed to you on several occasions in the clearest terms that a breakthrough in it is certain to give our peace drive more momentum than any other single action.

*The President
of the Arab Republic of Egypt*

الرئيس

(8)

6- You would remember that in our meeting in El-Areesh in May 1979, I told you that there was a historic opportunity for us to proceed without delay towards the comprehensive settlement as we started the successful implementation of the Egyptian - Israeli Peace Treaty.

7- You would also recall that in that meeting and subsequent ones in Alexandria, Haifa and Aswan, I concentrated on the issue of Jerusalem and told you that if it is a matter of vital interest to 18 million Jews all over the World, it is equally vital and sensitive to 800 million Muslims. It is impossible to ignore this fact and be insensitive to this spiritual and cultural interest. Many Muslims throughout the globe are inclined to judge Israel's intentions by its behaviour on this question. Why lose their confidence and that of many others while we have a viable and attractive alternative? As I told you, I believe that it is not the most difficult

الرئيس
الجمهوري

The President
of the Arab Republic of Egypt

الرئيس

(9)

issue and that it should be possible to find a solution that respects the rights and satisfies the aspirations of both sides.

8- We are aware of the fact that an overall agreement on the status of Jerusalem can be deferred to the stage of negotiating the final settlement. However, it is also a fact that the issue of Jerusalem is overlapping with many issues which are subject to review at present. Thus, it was natural that it was raised in various meetings both at the plenary level and those of committees, notably the Legal Committee and the Elections Committee.

9- Some might argue that all the actions you have taken with respect to Jerusalem by the various branches of your Government represent no more than a negotiating position that should not be taken

*The President
of the Arab Republic of Egypt*

الرئيس

(10)

seriously, especially in light of the fact that they are of no legal validity. However, we can not ignore the following facts:

- a- That such measures form a flagrant violation of Security Council Resolution 242 to which we are both committed to observe and implement.

I need not elaborate on these legal matters, but it is clear that recent Israeli actions represent a territorial expansion and an acquisition of territory by war, an act which is explicitly prohibited under the provisions of Resolution 242. It might be worth mentioning that your Government has declared on recent occasions that it will neither tolerate nor accept any tampering with the resolution.

- b- Furthermore, such actions run contrary to the letter and spirit of Camp David. It violates the letter of the "Framework for Peace in the Middle East" insofar as it is a breach of Resolution 242 which is undoubtedly the legal

*The President
of the Arab Republic of Egypt*

الرئيس

(11)

base for the Accord. As to the spirit of Camp David, I believe that we vowed to settle all our differences together in a spirit of reconciliation and not by unilateral acts. It was clearly understood, as we signed the Accords, that none of us will resort to the imposition of a fait accompli on the other.

c- It goes without saying, also, that these actions contradict the provisions of the Fourth Geneva Convention which prohibits the annexation of occupied territories.

10- When I mentioned to you my belief that it is not impossible to find a happy solution to the question of Jerusalem, I stated before the entire World that such a solution should not result in dividing the city or the setting up of barriers that could curtail the freedom of movement or worship. I outlined a

*The President
of the Arab Republic of Egypt*

الرئيس

(12)

formula which would set a shining model for coexistence and good neighborliness among Muslims, Christians and Jews. In essence, that formula calls for the restoration of Arab legal and historic rights in the City while keeping it united for all practical purposes.

11- In all candor, I feel that the ideas I presented and publicized in this respect have not been given due consideration on your part. I have not received any objective reaction or comment on the proposed formula which safeguards the interests of all those concerned, thus rendering an invaluable service to the cause of peace and a monumental contribution to the process of reconciliation between Arabs and Jews.

12- Your Government has also adopted a negative and counter-productive policy with respect to another sensitive issue, namely that of the settlements. I need

*The President
of the Arab Republic of Egypt*

الرئيس

(13)

not elaborate on the universal rejection and condemnation of this policy; both on legal, moral and political grounds. I am not here to enumerate the serious consequences of such policy. Suffice it to reiterate what I stated before, that these settlements in the West Bank and Gaza are illegal and a real obstacle to peace. Therefore they must be removed, be them old or new.

13- I am certain that you remember that I talked to you about the settlements in Aswan I advised you, then, not to fight that lost cause because anything that you do in this respect is doomed to failure.

14- You would also recall that I offered to provide you with water that could reach Jerusalem, passing through the Negev, in order to make it easy for you to build new quarters for your settlers on your own land. You misunderstood the idea behind

*The President
of the Arab Republic of Egypt*

الرئيس

(14)

my offer when you said that the national aspirations of your people are not for sale. I never had this in mind as I told you. I was merely cooperating with you in order that we might find a way out to the satisfaction of both sides.

Although the removal of illegal settlements should not hinge upon any incentive, I am willing to go that far to solve that problem as another Egyptian contribution to peace.

I know that you do not need anyone to find a way out for you. But it is always helpful to find certain openings which one was not aware of. At times, our Arab brothers need such a way out due to certain complications in their position. This is a burden I bear as the President of the Egyptian people who have been destined to be at the vanguard of events and developments in the entire region. This is the legacy of our past and the promise of our future.

15- We reached an understanding with you that Israel will take a number of confidence building measures without delay and prior to the beginning of the transitional period. The purpose of such measures

*The President
of the Arab Republic of Egypt*

الرئيس

(15)

was defined among us as: alleviating the suffering of the Palestinians and improving the atmosphere in the West Bank and Gaza as a prelude to the election of the self-governing authority. We spoke specifically about a group of actions that were listed in a memorandum presented to you on October 13, 1978 during the Blair House talks. It is obvious that the conditions in the West Bank and the Gaza Strip have not improved ever since. To the contrary, they witnessed a marked deterioration. Is this the way to win the support and confidence of those who are addressed by the Camp David "Framework"?

16- Our position has been both clear and unwavering since I initiated the peace process with my mission to Jerusalem. It might be useful, however, to repeat it as follows:

First: We remain wholeheartedly committed to peace. to us, its is a sacred and strategic goal. We will

*The President
of the Arab Republic of Egypt*

الرئيس

(16)

continue to work for it even if this entails doubling our efforts in this respect. or

Second: We will adhere to the letter and spirit of Camp David and call for a strict observance of all the commitments under these historic documents. or

Third: We remain prepared to help our partners in the peace process and provide them with solutions and way out even when they fail to see the realities of the situation and the wisdom of this or that act. We apply to Israel here the same rule we have been applying to our arab brothers.

Fourth: We firmly believe that all matters will be settled at the end, because this is the desire of all peoples of the area and the world. No one can turn the clock back or put the region again in the darkness of war and devastation. CV

Fifth: We reject all measure or actions taken by Israel unilaterally and against the universal consensus with respect to Jerusalem and the settlements.

*The President
of the Arab Republic of Egypt*

الرئيس

(17)

These action are null and void completely.

Sixth: The historic and legal rights of the Arabs and Muslims should be respected while keeping different functions in the city united. Freedom of worship and movement should be guaranteed.

Seventh: Israel should desist from all settlement activities. Settlements built in the West Bank and Gaza should be removed together with settlements in other occupied territories.

Eighth: No nation, certainly not Egypt or Israel, can determine the future of the Palestinian people. This is their God-given right of which they can not be deprived under all circumstances. Egypt will oppose any encroachment on that right.

Ninth: If we reach agreement on the establishment of the S G A, we are prepared to begin its implementation in the Gaza Strip as a first step to be followed by implementation in the West Bank.

Dear Prime Minister Begin,

I am certain that you know, deep in your heart, that it is virtually impossible to continue

*The President
of the Arab Republic of Egypt*

الرئيس

(18)

the negotiations if the present attitude continues. Hence, in the spirit of my journey to Jerusalem and the Camp David Peace Accords, I urge you to take the remedial action which is necessary for the removal of the obstacles which have been placed on the road to peace in the past few months. I leave it to you to choose the appropriate ways and means for achieving that. If we fail to remove those obstacles in due time, we will be reducing the vital process of negotiations to a meaningless exercise in futility which would be a disservice to our cherished ideal of peace. I am sure that none of us wants to or can do that. I hope to receive a positive reply from you so that the negotiations could proceed in a promising atmosphere and as soon as possible.

With best wishes to you and Mrs. Begin.

Mohammed Anwar El-Sadat

משרד החוץ-מחלקת הקשר

1999

נכנס

שמו

✓

אולפני

אלי: המשרד, נר: פ, מ: קהיר
דח: ב, סג: מ, תא: 020880, וח: 2145
נד: משלחת האומות

שמו/בהול

רובינשטיין

ני-ם: אם אינכם מוצאים את רובינשטיין, נא העבירו לקוברסקי,
מנכ"ל פנים, או ליחוקאל לבית, לשכת שר הפנים.
אחמד מאמר, מנהל לשכת שר החוץ, מבקש עקבוצת החלוצ לא חוזר לא
תבוא מחר, השגריר מזרחית התבקש למסור אגרת, לשאלת בנוגע
לפגישות שנועדו ליום ב' ו-ג', השיב שזה קשור בזה ושהוא
יטפן אלי מחר.
בן אלישר. ==

תפ: שהח, דהם, ארליך, ירין, שהבס, מוכר, ממנבל, לפידות,
בנחורין, מצרים, ר/מרכז, דס, שרהפנים

משרד החוץ-מחלקת הקשר

1620

1121

1110

אולטימטיב

אל: אוטובה, נד: 5, ח: המשרד
דח: ח. מ: ט, חא: 010880, נח: 1600
נד: המחנה הקנדי

1110/ח"ד

פניית המחנה להנבלי עם צייטונף, המחנה הומני בשנקנדה, דחם
חאיר דחם.
הפנייה קויימה לנקטת צייטונף, בא במצוות מהי הקנדי לשוחח עם
שני נוסאים:

1. הידיעות על העברת כספים דוהמי לחורף ירושלים.
2. חוק ירושלים חדש.

צייטונף הבהיר שכמרות שבה להביט דאגתם בשני הנושאים הנ"ל, מ"ן
פרש מדבר ממנוגדים לאיחוד עם ירושלים וברור שאינם בטד
הלוקה חדש.

צייטונף הקריא את מיומם הידועה הבאה המחודת להתפרסם היום:

DRAFT PRESS RELEASE.

THE SECRETARY OF STATE FOR EXTERNAL AFFAIRS ANNOUNCED
TODAY THAT CANADA WAS OFFICIALLY EXPRESSING ITS CONCERN TO
THE ISRAELI AUTHORITIES ABOUT THE ACTION RECENTLY TAKEN BY
ISRAEL WITH RESPECT TO JERUSALEM. THE LAW PASSED BY THE
KNESSET JULY 30 CONCERNING THAT CITY IS UNHELPFUL TO THE
PEACE PROCESS, PARTICULARLY AT A TIME WHEN EFFORTS ARE
BEING MADE TO ACHIEVE AN AGREEMENT ON INTERIM AUTONOMY
MEASURES FOR THE PALESTINIANS.
CANADA DOES NOT RECOGNIZE THE VALIDITY OF ISRAEL'S
ANNEXATION OF EAST JERUSALEM. WE BELIEVE THAT THE ISSUE OF

משרד החוץ-מחלקת הקשר

JERUSALEM, ONE OF THE MOST SENSITIVE IN THE ARAB-ISRAELI DISPUTE, MUST BE SETTLED BY NEGOTIATION IN THE CONTEXT OF AN OVERALL PEACE SETTLEMENT. IT CANNOT BE DECIDED BY UNILATERAL ACTIONS. CANADA WILL MAINTAIN ITS PRESENT POLICY AND PRACTICES REGARDING EAST JERUSALEM INCLUDING THE AVOIDANCE OF OFFICIAL CONTACTS WITH THE ISRAELI AUTHORITIES THERE.

המנכ"ל בודה על ההצבעה הקנדית בעצרת אומ' והן בוטלת
קונפוזציה. הבהיר שמתחתנו היא שטח ירושלים להשאר מאוחדת וביד
ישראל. אנו מכירים באינטרסים הבינלאומיים שיש בירושלים
ועושים הכל להתחשב בהם.
ההסלמה התד-צדדיות הנקמות על מדינות ערב. המדינות
האיסלאמיות. הארגון לאחדות אפריקה וכו'. מניקות ומתכונות
בתהליך השלום. נערך בעת מסע של סונאינו. נגד ישראל. הסכמי
קמפי. דיויד וכל תהליך השלום. נושא ירושלים מועלה בחשבון המסע
זה. חוק ירושלים שלנו מאשר רק במסגרת חוקית מצב קיים בו
מובטחת בין השאר הזכויות הכלכליות של שכני הדתות בעיר.
הטברת משרד רוהמי הנה מעשה מינהלי חשוב שזו טיפ אחת
ומאוחדת. מי אפשר להבטיח להמשלה היכן לשכן משרדים בבירתה
שלה. אין זה צריך לפגוע בתהליך השלום. הוסכם בקיהפי דיויד
לא להעלות את נושא ירושלים. וכן לא עלה נושא זה עד עתה
בשיחות עם המצרים. המנכ"ל הביט צמר על הצהרות של מדינות
ידידותיות שאינן טורדות לתהליך השלום ומתחשות נשק ביד
אויביו המגטים להעלות נושא ירושלים בכל פורום בינלאומי עמי
להבין את המצרים ולפגוע בתהליך השלום.
מצפה.

מושרד החוץ-מחלקת הקשר

מפ: שהח, דהח, אורכיך, ידין, שהבט, חנבל, מחנבל, סמנבל, ממה, רס.
אמן, מצפא

דפוס משרד החוץ - תל אביב

אל: המשרד, נר: 3, מ: קהיר
 דח: מ, סג: ס, תא: 010880, וח: 1245
 נד: נגיד פרחי חוסיין

אולינא

סודי/מיד

אל: הדס

מאת: השגריר

פגישה עם נגיד פרחי חוסיין. מנהל מחלקת דסק אמדיקה במשרד החוץ.

1. בקשתי הפגישה להיכרות. אולם, מיד עם הכנסי הוומן, שלא במקובל, פקיד לריטום פרוטוקול. אין ספק שאיש שיחי שקיבל הוראות מתאימות והשיחה הפכה מיד להתנגחות ברוסלית.

2. שאל אותי לדעתי על ההחלטה שנתקבלה בעצרת החירום של האו"ם. אמרתי לו כי אין היא משרתת את תהליך השכנת השלום במזרח התיכון. הפעם היתה אמנם ההחלטה מכוונת נגדנו, אבל במוסד המדורדר היה שטמו האו"ם יכול הכל לקרות. היום נגדנו, מחר נגד מישהו אחר. אל יתפלאו אם בעתיד יפגע האו"ם במצרים. הרי במקום להלל את השלום בין שתי המדינות כבר יצא האו"ם להתנגדות לו.

3. מדוע אתם מתנגדים להקמת מדינה פלשתינית ולמתן הגדרה עצמית לפלשתינאים, שואל אותי האיש. אני מתחיל להשיב לו שאמנם יש ביכולתי להיות פורמליסט ולומר שזה אינו כלול בהסכם קמפ דייוויד, אבל בכדי להבהיר לו את מלוא העמדה הישראלית רק ציינתי

משדד החוץ-מחלקת הקשר

את השמות יהודה ושומרון, התפרץ האיש בועם ושאל מדוע אתם קוראים לזה יהודה ושומרון. אמרתי לו מאותה סיבה שהמצרים קוראים לסיני סיני לגולן גולן לגליל גליל ולנהר הירדן ירדן. כולם מונחים גיאוגרפיים המוכרים בתנ"ך. הוא ממשיך השם פלשתינאים אינו טוב מספיק, ואני מנסה להסביר לו מאין בא השם פלשתינה מכובשים ירים שאינם שייכים לאזור. האיש מחוזיר מרוב רוגז ואומר מה אתם חוזרים תמיד אלפי שנים אחורה. היו שם פעם כל מיני עמים, חתים, כנענים, עברים. אין לזה שום שייכות להווה. אתם רמסתם את הפלשתינים ודכאתם אותם. אני מתאמץ להחזיר את השיחה לפסים תרבותיים ויותר רגועים ואף חולק מחסאות למצרים. לא הולך. והאיש ממשיך כולו רועד כאילו כפאו שד. בלית ברירה אני אומר לו שאין אני מלמד אותו ההסטוריה של ארצו ושל עמו ושאלו אני מצפה ממנו שילמד אותי את תולדות ארצי ועמי. אבל אם בכל זאת הוא רוצה לשמוע מדוע אנחנו מתנגדים להקמתה של מדינה פלשתינית אשמח להבהיר לו במיטב יכולתי. כאשר האיש ממשיך להפריע, אמרתי לו שלצטרי הוא אינו נותן לי אפילו את רשות הדיבור והתשובה לשאלה שהוא עצמו הציג. השתתק. אולם, ברגע שהוכרתי את החלטות פתי"ח האחרונות בדמשק ואת זריקת הרימון על ילדים יהודיים באנמוורפן התפרץ שוב, כולו רועד, באמרו צטט את כל הסיפורים האלה אתה יכול לספר לאנשים ברחוב. לא לו. אתם המצאתם את הטרור. מיה שלוש שנה אתם משתמשים בו. ראש הממשלה שלך השתמש בטרור והוא גם כתב על זה ספר. אתה הרי מכיר אותו מספיק טוב. אתם הורגים פלשתינאים סוף צטט.

4. בנקודה זאת לא היה טעם להמשיך השיחה. בשקט אמרתי שאני מבקש את האדם שרושם כי ירשום בפרוטוקול צטט עם אנשים כמוך לא היו מצרים וישראל חותמים על חוזה שלום צטט.

5. השיחה ארכה חצי שעה ולמרות שהיו לי סיבות טובות למכביר להפסיקה מספר פעמים ולצאת לאות מתאה, העדפתי לא לעשות זאת. עברתי חוויה לא נעימה שבכמותה לא התנסיתי אפילו לא עם ידידנו הסוב אוסמה אל-גאני.

6. המילה ירושלים לא הוזכרה אפילו לא פעם אחת.

תפ: שהח, רהם, ארליך, ידין, שהבט, מנכל, ממנכל, סמנכל, סממ, רס, אמך

משרד החוץ-מחלקת הקשר

1792

1101

1101

אל: המשרד, נר: 20, ט: 1101
 דח: ר, סג: ט, תא: 010880, רח: 1800
 נד: משיחה עם שאוקט

אולפניו

1101/רגיל

אל: מ' מנכל, רובינשטיין, מצפא.
משיחה עם אל-דין שאוקט, נספח לאינפורמציה באגרידות מצדים
בוושינגטון.

1. שאוקט, שנמנה מרם בואו לווינגטון על סגל מערכת
 'אל-אהראמי' טען כי העברת חוק 'ירושלים' פותחת סבילותו של
 סאדאת עד כדי פגיעה. חוק 'ירושלים' מהווה לדבריו גורם כעצרת
 לשמירת 'מבנות' ישראל הפליאה על סאדאת ותהליך השלום בעיקר
 עקב מדיניות ההתנחלות. מדינות ערב, האירופאים וכאן בארה"ב,
 פקיד' מימאל בשיחות פרטיות תוהים עד מתי תעמוד לו סבילותו של
 סאדאת נוכח התנכלותה של ישראל לתהליך השלום. הוסיף כי כיצד
 זה יתכן בעולם מודרני להתנהל עלפי ציוויי התנ"ך ושגם נימוק
 הבטחון איננו תופס שכן בעידן המודרני של טילים אדוכי מוות
 אין לעומק השטח משמעות במחנות. כאשר שהבי'ט וייצמן לקח שר
 ההגנה המצרי דאז עלי לסיוור מעל לגדה המערבית כבר אז חרד עלי
 משוכנע שאין לתביעות הבטחוניות הישראליות בגדה המערבית יסוד.
 כאשר טענתי בויכוח שנתפתח, שבמלחמת השחרור אלמלא עמידתה רבת
 התווה של 'התנחלות' כקיבוץ נגדה היה צבא מצרים מתקדם לעבר
 תל-אביב טען כי מצרים מעולם לא יזמה התקפה על ישראל ואף את
 מלחמת יום הכיפורים כלל בקביעה אקסיומטית זו.

2. שאוקט טען שיוזמת סאדאת התבססה על נכונות העם בישראל
 להגיב כיאה לגודל השעה ושישראל תעשה הויתורים המתאימים, והנה
 בנוסף למדיניות ההתנחלויות בא חוק 'ירושלים' ועושה פליטת את
 תהליך השלום. כשאלתי האם מישור במצרים העלה על דעתו שבמסגרת
 'תהליך השלום' אמורה ישראל לוותר על 'ירושלים' כבירת ישראל
 הגיב שאוקט למעשה בחיוב וטען שמידת 'ירושלים' היא חלק מהגדה
 המערבית שהיא למעשה שטח בנוש שאובלוסיה הערבים של מידת העיר
 חיו בה אלפיים שנה וכו'.
 3. במהלך השיחה טען כי צריך לתת לפלשתינאים 'יחתיבת אצמי'

משרד החוץ-מחלקת הקשר

לשחק בה. מיד לבשיקבלו זאת ייעזרם אשף כלא היה. כאן טון
שחשנות ישראל ממדינה פלשתינאית עצמאית ומייצגא פלשתינאיים הם
נטולי יסוד שהרי ישראל יכלה נעבר לצרוף של צנאות ערב. כאשר
טענתי כי מדינת ישראל למודת המלחמות ובאית לתפיסה בטחונות
משלה ורק היא רשאית לקבוע את מיבחתי האיום ופרטמטרי הבטחון
חור שוב על טענתו שבעידן המודרני לשמח אין משמעות ול'ישראל
הרי יתרון איכותי טכנולוגי' בנשק על כל שבנותיה וזה חייב
להרתיע יותר מכל גורם אחר.

4. אמר שהוא יודע ממקורות טובים נסיפר שהוא קשור בקשרי משפחה
עם סעודים) שהצהרת פאהד לק. גדאהם לא היתה מקריה. אולם
התגובה הישראלית הצוננת אילצה אותו להתכחש להצהרתו. טען כי
איננו מודעים למנטליות ולחששות האנדמיים הסעודים. אלה תומכים
בתהליך השלום אלא שאינם יכולים לתת לכך פומבי מפאת חרדתם
לאחיותם השלמונית ולקח גורל השאח באשר לנכונות ארה"ב להיחלץ
לעזרתם. עוד טען שגם הסעודים מצפים למחווה סמלי מצד 'ישראל
חור ואמר כי הוא יודע המקורות מקורבים פנימיים שהסעודים
תומכים בתהליך ושהצהרתו של פאהד לא היתה מקריה.

5. בשיחה אמר כי הוא משקיף יידישנה' על המתחולל בישראל.
היהודים ממוצא ספרדי מקופחים, מיפדי הירידה מדהימים, יהודי
בריה"מ אינם עולים ובי' כשאמרת' לו שישאיר לישראל להתגבר על
בעיותיה הפנימיות ושלא יסיק מסקנות מוטעות מגילויים שונים
שרק מעוותים דמותה של חברה מחושלת וחזקה אמר כי הוא העיר זאת
רק משום שהוא תוהה לאן פניה של ישראל. בהמשך דבריו פנה
שישראל איננה יכולה להשאר נטע ור במדינת ועליה להשתלב במרחב
או שאולי אין דרכה דרך השלום והיא מוכנה לאיים גם על אדות
הנפט. כאשר בתגובתו מניתי ביצוע התחייבותנו במסגרת הסכם
השלום ועמדתו על ההתקפות הנלוות על ישראל ורה"מ בעתונות
המצרית וגילויים אחרים הגורמים לדבים בישראל להרהר ולעדער על
התהליך, נוקק לפיעון שבמצרים יש ייחופש עתונות' מלא וישראל
ורה"מ פוגעים שוב בשוב בסאדאת והעתונות המצרית לא יכולה
לחשות. מאידך לדבריו אין סאדאת מספק טילה לביקורת ולכן אין
בעתונות הישראלית מאמרים בלשון בוטה נגדו.

6. סיפר כי הוא מורמן להופעות רבות גם בפני ציבורים יהודים.
בהופעותיו הוא מגן בלהט על הסכמי קמפי דיויד כיוון שהוא
מאמין בתהליך השלום ושואין דרך אחרת בלתו. בביקורו בישראל
ופגישותיו עם חיילי צהל ייגילה' כי לו ולהם אותם טאוויים
אנושיים. הוסיף כי לאור חוק ירושלים ותגובת קהיר איננו יודע
אם יכול להתמיד בתמיכתו בהסכם. הוא גורס כי קמפי דיויד איננו
ייפרה קדושה' ואם יוברר שההסכם לא עלה יפה צריך יהיה לחפש
דרך אלטרנטיבית.

תפ: שהח, דהט, ארליך, יד'ין, שהבט, מונכר, ממנוכר, סמנוכר, סממ, רם,
אמן, מצפא, מותים

משרד החוץ-מחלקת הקשר

1793

נכנס

סודי

אולניק

אל: המשרד, נד: 16, ס: 111
דח: ר, סג: ס, תא: 010880, רח: 1730
נד: משיחה עם סטודארד

סודי/רגיל

אל: מצפה, מרכז

מיחה עם P. STODARD מתמ"ד, סגן מנהל INR.
עם סיום שנה שבתון ולאחר ש- PECKHAM סגן המנהל הקודם יצא
לגימלאות חזר סטודארד ל- INR והסתגלה בסגן.
התכוונתי לבוא אליו לפגישת היכרות קצרה, אך השיחה התפתחה
לסקירה מקפת על האיוור. התרשמתי כי הדברים - כפי שנאמרו ע"י
סטודארד, היו יותר בבחינת "מחשבות בקול רמי" מאשר עמדות
והערות מגובשות.

ברור שמצרים ממתינה לסיום תקופת הנחירות בארה"ב ואינה
מתכוונת לנהל מו"מי תכליתית בתקופה הנוכחית. יש סימנים לכך
שקרב האנשים הסובבים את סאדאת מנסים לחשוך על אפשרות של
מסגרת שונה של מו"מי על נושא יו"ש והבעיה הפלסטינית. מצרים
אינה יכולה להרשות לעצמה מצב בו מתמצא הסכם השלום עם ישראל
אך אין שום סיפול בבטייה הפלסטינית. קשה לדעת מה כיוונו
המחשבה של סאדאת נצי"ן שהוא אישית פגש אותו בפעם אחרונה
(1966) אולם ברור שתחילת שנה הבאה תהיה תקופה קשה. הסיבה
העיקרית לכך תהיה החשש מפני יוזמות חדשות בעיקר מטעם ארה"ב,
כאשר גם מצרים וגם ישראל עשויות להמצא במצב של אי-וודאות
לגבי מופיין וחוכנון של יוזמות אלו. אם החתימה על הסכם השלום
סימלה את סיום השלב הראשון ודיוני האוטונומיה שלא הביאו
לפתרון את השלב השני, הרי בתחילת השנה הבאה עשוי להתחיל השלב
השלישי. PHASE THREE גם אם אין לדעת מה יקרה עד אז, הרי
עד כמה שנראה היום יפתלו בשיטה של ייצעד אחד צעדיי. (קרוב
לודאי יקראו לזה אחרת, כי מונח זה קשור מדי בקייסינג'ר)
בכוונה לטיפול בסוגיות המרכזיות אחת אחד השניה ולא בחיפוש
אחרי פתרון כולל.

מצבו של חוסיין טוב למדי, זה נכון הן לגבי מצבו הפנימי והן

נושד החוץ-מחלקת הקשר

לגבי הזירה הבינ-ערבית. הוא אינו במצב המאפשר לו לגבש תכניות הסדר שימקבלו על דעתם של גורמים ערבים אחרים. זה אינו מונע פעלתנות וחפז אחר פתחים שיאפשרו לירדן להשתלב בהסדר מחוץ למסגרת קמפי דיויד. חוסיין בדעה שאין לו כל סיכוי עם המשטלה הנוכחית של ישראל, אך צפויה לו אכזבה חמורה מכל משטלה אחרת, מאחר וקשה להניח שתמצא משטלה בלשהיא בישראל שתוכל לספק את תנאיו להסדר. אכן בסופו של דבר לא תהיה שום אפשרות אחרת אלא להמשיך בכיוון הנוכחי של המו"מ, כלומר ההתמודדות עם הנושאים הקונקרטיים העיקריים הקשורים בעתיד יו"ש. השאלה העיקרית כאן איך מבטיחים השתתפות פלסטינאית בהסדר. יתכן שאם תמצא נוסחה המבטיחה שיפור משמעותי במצב של הפלסטינאים, ימצאו הגורמים בקרבם שיהיו מוכנים להשתתף. מצד שני נכון גם ש-50 אחוז שיפור במצבם אינו שקול ב-50 אחוז במחון שאשיף יחסל את אלה שיהיו מוכנים לשתף פעולה בביצוע ההסכם. אכן באי חוזרים לבעיה איך מתגברים על התנגדות אשיף.

ברור שמעמד הארגון בלבנון מהווה את הנקודה הפגיעה ביותר של אשיף. אם בשיר ג'ומייל יצליח לגבש את כוחו כולא יהרג בנתיים במאבקים פנים-נוצריים) וכל לפנות למוסלמים בלבנון ולהציע להם הסדר אינטימי מעמד משופר בלבנון העתידה, זאת בתנאי שיסייעו בסילוק הנוכחות הפלסטינית החמושה בלבנון. לתץ בזה על אשיף - בשילוב עם כוחות חזק - עשוי להביא אותם למצב שיחייב אותם לשקול עמדתם כלפי כל הסדר מוצע. כראשי אשיף ברור ששם י'ACHINOS AND YACHINOS עם מנהיגי אירופה אינו שקול כנגד האיום של ארגון הוסיס הארימוזיאל בלבנון.

עוקבים אחרי ההתפלגויות במחנה הערבי ובהתגבשותה של הקבוצה הידלנית-סעודית-עיראקית. בעצם מתנהל עמה איתו תהליך שקיוו לו לאחר החתימה על הסכמי קמפי דיויד: - כלומר התחלקות מדינות ערב לשתי קבוצות. אחת שמתנגדת בצורה חריפה ביותר להסדר, אך לדעותיהן אין חשיבות מעשית לסודיה, לוב, רדיות ואולי אלג'יריה שלאחרונה בהחלט מראה סימני ריסון) וקבוצה אחרת (סעודיה-ירדן-מרוקו תוניסיה) שגם אם לא תהיה מוכנה לתמוך, הרי תימנע מהתנגדות נמרצת.

בבקורו בסודיה לא שמע פיסקו דברים חדשים ולא כל שכן מעוררים. אחת ממטרותיו העיקריות של הביקור הייתה לבחון את השפעת האירועים הפנימיים על זמרתו של אסד. פיסקו התרשם מאד הנושד עמידתו של אסד, שהופיע ברמות נמרצות ובלתי-מעוררת שאינו מוטרד מהנעשה מסביבו.

= מרום

מושרד החוץ-מחלקת הקשר

2 דף 2
 24 תמוז 2 סודי ביותר

טאין הם נוטים לכך. הנושא אינו רוצה להיראות כמפסיד לחץ
 ואח"כ למצוא עצמו באי-נוחות אם ראש הממשלה יסרב לו

סקוואדרון אחד למאסכי שכאור שיחותיו עם ראש הממשלה ואחרים
 הוא משובט שם נניח לנושא ירושלים, ונדאג לשאלת הבטחון.
 אפשר יהיה למצוא פשרות נאותות בכל יחד הנושאים, כולל חים
 וקרקע. מאסכי השיב שהם מתרשמים שבישראל מתוכננים יותר מד'
 כאלים ובניסוחים השפתיים.

ההשתתפים הרחיבו את הדיבור על אי-הבהירות במחזות ארז"ב
 בדברים החיוניים לישראל, כולל ההצטרפות במועבי"ט וכו'. על כך
 דבר בעיקר גוביך. מהן הוכיח שהנשיא הנבטיח בזהנו שלא יפעיל
 לחץ כלכלי ועמד בדיבורו. כדי לחזור על כך עכשיו. מאסכי אמר
 שדעתו חייבת ארז"ב לחזור ולכדוב את כל מערכת יחסיה הצבאיים
 עם חז"נה המור"ת, ולפקול על אי היא יכולה לסמוך. על ח"א
 ולהסיר התכנות הודגמה. היה דיון מחושן סביב תביעה ההנהיגים
 כ- סטט פרו סוטט מעוררה וידדן במורה כח"הוש אחריקני
 מאסכי הושפע מההערכה שהגדרת דרישות ישראל מעתיקה את מסבין
 מצוה על כל המסתמט מכך.

בסוף אמר שהעברת משרד רה"מי ודאית בטיניהם נכונה הוא
 (הנשיא) כמו STICKING A FINGER IN THE EYE OF THE U.S.
 טברון =

תפ: שהח. דהמ. אחליך. ידין. שהבט. הנכל. מתנכל. ד/מרכו. דמ. אמן.
 המצב

משרד החוץ-מחלקת הקשר

1338

0131

1010

חל: המשרד, נדל: 528, ס: 1
 דח: 1, סג: ס, תא: 210780, זח: 1830
 נד: מועדים

אוליין ויא:

טורדי/בהול-לבווקר

ארבל 2

מועבם-ירושלים סברקנו 527

1. לקראת האפשרות של כינוס מועבם בנדון כבר בתחילת השבוע הבא.
 ראוי מושקור כבר עתה כיצד נרצוננו להתיחס לדיון בזה
 2. אני ממליץ שלא להתאים את הדיון בי בכך נכונים את עצמנו
 לנתיחות מכתים בולטת.

3. מאידך, אין לנו צרכים לסייע להפלאה חשיבות דיון בזה
 באמצעות פרופיל גבוה.

4. לבן נדמה לי שניתב לעשות אם נספור הודעה קצרה בה נציג על
 התפתחותו מה-30 ביוני (אולי תוך פרק מצייתי ביותר של
 הנקקות העיקריות שבה) תוך ציון העובדה ששום דבר לא השתנה
 מאז נמסרה על העיר.

5. לפי נסיון החודשים האחרונים כיימת האפשרות שירצו לקבל
 החלטה ללא כל דיון. אני מציע שבמקרה בזה ובכך אנחנו להתבאר גם
 אם פרש הדבר יהיה גורמם של משתתפים אחרים לדיון
 6. בדיון האחרון על ירושלים 'שבנו ליד אולחן המועצה במהלך כל
 הדיון. אם מתקבל המלצתי שלא להתאים את הדיון הצפוי, אני מציע
 שגם הפסס נעשה כן כדי להדגיש את בעלותנו על ירושלים על אף
 שהדבר מקנה להשתתפותנו פרופיל יותר גבוה מאשר ישיבה בצד
 האולם.
 צלם*

תפ: שהח, ארליך, ידיו, מנכר, ממנכר, ממנכר, דס, ארבל 2.

משרד החוץ - מחלקת הקשר

מצפא - סוכנים, איראן, איראן

מדינת ישראל

משרד החוץ
ירושלים

ס ו ד י

תאריך: 31.7.1980

אולפני

מספר:

אל : מר א. רובינסטיין, סגן-נכ"ל

הנדון: י ר ו ז ל י ם

מז"ב סקירתו של מר יוחנן כהן, מנהל המחלקה להיסטוריה,
בנושא ירושלים.

הסקירה נערכה לבקשת השר.

מזכר
לנכ"ל
7/8

ב ב ר כ ה,

לש/המסנה לסגן-נכ"ל

הערה: מנהל לשכת הנכ"ל

טל 531111

הקריה, חמסה ירושלים 91999

מדי 1045

1. ב-15 בנובמבר 1949 הגישה משלחת ישראל לעצרת האו"ם תזכיר מפורט (בדפוס) הכולל עמדתה של ממשלת ישראל בענין ירושלים ועתידה. (I/10/945)
2. ב-5 בדצמבר 1949 הצהיר רה"מ ד. בן-גוריון בכנסת :
".... אנו רואים חובה להצהיר, שיירושלים היהודית היא חלק אורגאני ובלתי נפרד ממדינת ישראל - כשם שהיא חלק בלתי נפרד מההיסטוריה הישראלית, מאמונת ישראל ומנשמת עמנו. ירושלים היא לב לבה של מדינת ישראל... אנו מצהירים שישראל לא יוותר על ירושלים כרצונו הטוב, כשם שלא ויתר במשך אלפי שנה על אמונתו, על יחודו הלאומי ועל תקותו לשוב לירושלים ולציון... הנסיון לקרוע את ירושלים הייחודית ממדינת ישראל - אינו עשוי לקיים השלום במזרח ופחות מכל בירושלים עצמה, ישראלים ימסרו נפשם על ירושלים לא פחות מאנגלים על לונדון, רוסים על מוסקבה ואמריקאים על וושינגטון..." (דברי הכנסת כרך 3, עמ' 221)
3. תוך התעלמות מאזהרה זו החליטה עצרת או"ם (ברוב של 38 נגד 14, 7 נמנעים) ב-9 בדצמבר 1949 על קביעת משטר בינלאומי לירושלים.
4. תשובת ממשלת ישראל ניתנה ב-13 בדצמבר 1949 כאשר בן-גוריון הודיע בכנסת על העברת הכנסת ומשרדי הממשלה לירושלים -
"מיד עם גמר הקרבות התחלנו בהעברת משרדי הממשלה לירושלים ובהתקנת התנאים הדרושים לעיר הבירה - דרכי תחבורה תקינים, סידורים כלכליים וטכניים. אנו ממשיכים בביצוע העברת הממשלה לירושלים ואנו מקווים שתסתיים בהקדם האפשרי. כשנפתחה הכנסת הראשונה בירושלים ב-14 בפברואר 1949 (ט"ו בשבט תש"ט) לא היו עדיין הסידורים המספיקים לפעולתה הנורמאלית בעיר הבירה והיה הכרח להעביר זמנית ישבות הכנסת לתל-אביב. הסידורים הדרושים בירושלים הולכים ומסתיימים ואין עוד כל מניעה לחזרת הכנסת לירושלים, ואנו מציעים לכם להחליט על כך..." (דברי הכנסת, כרך 3 עמ' 221)
- ביסודי נוסף לעמדת הממשלה ניתן ב-2 בינואר 1950 בסקירתו של שר החוץ בכנסת על החלטת העצרת בענין ירושלים. את דבריו סיכם מ. שרת באמרו :
".... עמדתנו ברורה. מעמדנו המעשי בירושלים נתחזק פי כמה. עברנו בדרכנו תחנות מכריעות שאין מהן נסיגה. שום דיונים והשתיות להכרעה סופית אינם יכולים לעצור את זרם החיים. השתלשלות טבעית של מאורעות פועלת לפי הגיון וקצב משלה מנוי וגמור עמנו, לשמור על מעמד ירושלים כבירת ישראל. לעומת זה, אחד היסודות הקבועים במסמרות בכל תכניותינו ומעשינו, היא תכניתנו באפיה המיוחד של ירושלים כעיר שכלולים בה מקומות קדושים לדתות אחרות. עובדה ניצחת זאת

- 2 -

מטילה עלינו אחריות מתמדת ומיוחדת. אנו נכונים לשאת באחריות הזאת. בכל הכנות והיעילות כלפי האומות המאוחדות..." (דברי הכנסת, כרך 3, עמ' 379,380)

בעת הדיון בכנסת אמר בן גוריון ב-4 בינואר 1950 :
"... עם חידוש מדינת ישראל שבה ירושלים להיות בירתה. לכך לא היה דרוש שום חוק ולא היה צורך בשום הכרזה. מלאכה זו עשה בשבילנו המלך דוד לפני שלושת אלפים שנה. רק אילו היינו באים להקים בירה חדשה - היינו זקוקים לחוק..... עוד לפני שנה הקצינו שטח מספיק לבנין הקריה בירושלים אולם לא חיכינו לביצוע הבנין והחילונו להעביר משרדי ממשלה לירושלים. היה עובר עוד זמן-מה עד שהיו המשרדים מועברים כולם - אולם התחבבה באו"ם חזיתה החשת המלאכה וגמירתה. ועכשיו ירושלים היא בירת ישראל לא רק להלכה אלא גם למעשה." (דברי הכנסת, כרך 3, עמ' 444)

ב-23 בינואר 1950 אושרה ע"י הכנסת הצהרה בדבר ירושלים האומרת :
"הואיל ועם הקמת מדינת ישראל שבה ירושלים להיות בירתה; הואיל והקשיים המעשיים שגרמו לשיכון זמני של הכנסת ומוסדות הממשלה במקום אחר הוסרו ברובם, והממשלה מבצעת העברת מוסדותיה לירושלים; והואיל והכנסת החליטה ביום כ"ב בכסלו תש"י (13 בדצמבר 1949) על החזרת הכנסת לירושלים, ומאז היא מתכנסת שוב בעיר הבירה - מביעה הכנסת רצונה שיוגש במהרה לבנין מושב בממשלה והכנסת (הקריה) בירושלים, בשטח שהוקצה לכך על ידי הממשלה." (דברי הכנסת - כרך 4, עמ' 615.)

5. העברת משרד החוץ התעכבה עד לשנת 1953 אך הדיונים בנושא זה ומישושי הדופק בבירות העולם החלו כבר בשנת 1950.

6. במזכרו על מר ו. איתן, מנכ"ל משה"ח מ-6 במרס 1951 תמליץ השגריר בארה"ב, אבא אבן להפעיל את תכנית העברת המשרד בשלבים "ולחמית את הבינאום בנשיקה" וכל זאת עוד בטרם יפתח מושב העצרת. אחרת כל עוד נמצא משה"ח בח"א - "תשמש עובדה זו כמניע ודחיפה לחידוש הדיון... העברת המשרד לירושלים לפני הכנס הבא נראית לי, איפוא, כצעד חיוני..." (תיק 2444/6)

7. בראשית מאי 1952 פורסמה הודעה על הכוונה להעביר את משרד החוץ לירושלים ולאחר כמה ימי שתוקה החלו להגיע תגובות של גורמי חוץ. הגוש המזרחי, ולהבדיל הואתיקן נמנעו בתחילה מכל תגובה. המנעות זו לא נמשכה זמן רב. (תיק 2444/6/4 - מזכרו של מנהל חקר 9.6.52)

- 3 -

לעומת זאת המדינות המערביות הזדרזו לתת ביטוי למורת רוחן. (לדוגמא דברים שמסר ציר אוסטרליה לו. איתן ב-10.7.52 תיק 2444/6/4).
היזמה הראשונה יצאה מהצרפתים. לאחר מכן נטלות האמריקנים ולפי הצעתם החליטו הנציגים המערביים לפנות למשה"ח ולהביע דעה שלילית על רעיון ההעברה. (מזכרו של מנהל החקר -"מי יוזם המחאה" תיק 2444/6/5)

8. השגרירות האמריקאית מסרה ב-9 ביולי 1952 איגרת רשמית המדגישה דבקותה במעמד בינלאומי לירושלים ובמקומה סכך

The US Government would not view favourably the transfer of the Foreign Office of Israel to Jerusalem.

The Government of the US also wishes to convey that... it has no present intention of transferring the Ambassador of the US to Jerusalem.

(תיק 2444/6)

9. לאחר בקורו בארץ (במאי 1953) אמר ג' פ. דאלס בשידור רדיו (1 ביוני 1953):

"... Jerusalem is divided into armed camps split between Israel and the Arab nation of Jordan. The atmosphere is heavy with hate. As I gazed on the Mount of Olives, I felt anew that Jerusalem is, above all, the holy place of the Christian, Moslem and Jewish faiths. This has been repeatedly emphasized by the UN. This does not necessarily exclude some political status on Jerusalem for Israel and Jordan. But the world religious community has claims in Jerusalem which take religious precedence over the political claims of any particular nation."

(תיק תעוד)

10. בשנה 1953 נמלה ההכרעה הסופית.

בעת גאומו בכנסת (ב-17 ביוני 1953) ראה מ. שרה לחזור ולהרגיש, כי "צריך שיחא ברור לכל, כי במעמדה של ירושלים כבירה מדינתנו לא יוכל לחול כל שינוי".

(דברי הכנסת בדרך XIV עמ' 1641).

וב-23 ביוני העביר שר החוץ הדריך לנציגויות בחו"ל (תיק 2512/24).

הנציגים נחקקו להרגיש כי "אין בהעברה שום צער מדיני מחושב או חידוש עקרוני כלשהו, אלא יש להציגה כשלב מעשי בתהליך מוכרח של התפתחות. זה שלוש שנים וחצי משמשה ירושלים מחדש עיר הבירה, בה שוכן בכבוד נשיא המדינה, בה מתכנסת הכנסת, בה מתקיימות ישיבות הממשלה, בה גרים ראש הממשלה ורוב הפרים, בה נמצאים כמעט כל משרדי הממשלה, בה יושב כסאות למשפט בית הדין העליון.

היה ברור מראש כי מוקדם או מאוחר יועבר הנה גם משרד החוץ". (סעיף 4)

ולהלן, בסעיף 9 של ההדריך נאמר:

"... בפני אנשים שאינם מתמצאים בסבך העובדות נקל להציג את העברת משרד החוץ לירושלים כמעשה התגרות חזקה של ישראל במסכות האו"ם. לא כן הדבר למעשה, במדה מדבר היות ירושלים בירה ישראל מטעם מעצור שאין להתגבר עליו בדרכו של כל נסיון לבצע את בינאומה של עיר הקודש כולה, הרי מעצור זה היה קיים ועומד זה שנים ויעמוד בעינו גם להבא בין אם יעבור משה"ח לירושלים ובין אם ישאר בקריה של תל אביב..."

ב-10 ביולי 1953 העביר מנכ"ל משרד החוץ איגרה אל ראשי הנציגויות הזרות בישראל, המודיעה על העברתו של משרד החוץ ופתיחתו בירושלים החל ב-13 ביולי.

11. תיק 2444/6/5 מכיל תגובותיהן השליליות של הנציגויות הזרות. באיגרתה של שגרירות צרפת (מה-23 ביולי) נאמר:

Cette démarche avait pour but de faire savoir au Gouvernement israélien que le Gouvernement français désireux de respecter ses obligations internationales, maintenant la position qu'il avait prise en accord avec les Puissances alliées et communiquée au Ministère des Affaires Etrangères à Tel Aviv en juillet 1952, et qu'il persistait à considérer comme "inopportun" le transfert de ce Ministère à Jérusalem. Le gouvernement français exprimait le souhait que le gouvernement israélien reconnût à ce transfert et confirmât son intention de ne pas déplacer son Ambassade de Tel Aviv.

הבריטים, באיגרתם מה-11 ביולי הקבירו סיעוניתם הקודמים לפיהם

... it would be inopportune and unwise on the part of the Israel Government to remove their Ministry of Foreign Affairs to Jerusalem, and they (H. M. Government) earnestly hope that the Israel Government will reconsider their intention to make such a move at present.

Her Majesty's Government wish in any case to inform the Israel Government that they do not intend to move Her Majesty's Embassy from Tel Aviv.

12. העתונות האמריקאית (Washington Post, N. Y. Times - 28 יולי)

דיווחה על התבטאויות של מזכיר המדינה דאלס.

הוא אמר, כי ההעברה נעשתה על אף שתי פניותיו של הסגור דייז (האחר ביולי 1952 והשניה במרץ 1953). הפניות במז"ת גדלה עקב ההעברה. צעד זה הוא

"Inopportune" (and) is a potential source of embarrassment to the UN which wants to make Jerusalem an international city."

13. ב-29 ביולי 1953 פורסמה תגובת דובר משה"ח לדברי דאלס שנמסרו לעתונות

בהגיבו על ההצהרה שנמסרה לעתונות ע"י סר ג'ון ס. דאלס, מזכיר המדינה של ארצות הברית, בענין העברת משרד החוץ הישראלי לירושלים, אמר דובר משרד החוץ: "קשה להניח כי העברת משרד החוץ לירושלים באה כהפתעה לממשלת ארצות הברית, לאחר שביקורו של סר דאלס בארץ, שנתיים זה לא כבר, נתן לו הזדמנות לעמוד במפורש על השקפותיה וכוונותיה של ממשלת ישראל בענין זה.

אשר לקושי אשר מזכיר המדינה חושש כי ההעברה עלולה לגרום לאוטומוט האחדות, חזקה עליו כי ידוע לו דבר היות ירושלים בירת ישראל בסודל פסג זה שלוש שנים וסחצה.

ברעה העל הבינלאומית נחגבשה למעשה ההכרעה להסתלק מהרעיון על בינאומה המרחבי של ירושלים כמחכנות שאין לה כל אחיזה בסציאות. לגבי צד זה של הבעיה שררה זה זמן רב אחדות דעות גמורה בין ישראל לבין ארצות הברית.

ההנחה הכללית היא כי הדרך המעשית היחידה למתן ביטוי להתעניינותו של הציבור הבינלאומי בירושלים היא לסדר באורח סתאים פיקוח של או"ם על המקומות הקדושים, אשר רובם והעיקריים שבהם נמצאים בחלקה של ירושלים הנתון בידי ממלכת ירדן. על כל פנים, משרד חוץ הנדון להשאר זמן בלתי מוגבל כרות מגוף הממשלה ומנותק מהכנסת, חדל להיות ראוי לשמו.

ממשלת ישראל לא תרשה בשום פנים להתפשר עם מצב יוצא דופן חסר תקדים ומזיק זה - מתוך ציפיה, אשר שנים שך המתנה תוכיח כי היא אך לחינם, שמא יקבע או"ם הסדר מעשי תמורת החלטתו הראשונה, שמבחינת עצמה לא היתה בת-ביצוע ולכן נולדה נפל.

בענין זה, כמו בכל העניינים העומדים על הפרק תמשיך ממשלת ישראל במאמציה להגיע להבדית שלמה עם ארצות-הברית ועם שאר המדינות הידידותיות! (29 ביולי 1953)

(תיק תעוד)

14. דאלס טירס עמדתו באיגרתו (מח-5 בספטמבר 1953) אל שר החוץ שבה הדגיש כי אין מקום לפרש הניסוח "המחוק" של הודעה כחמ"ד כהסכמה להעברת המשרד. ארה"ב מסתייגת מצעדה של ישראל

"The US believes that this action may prejudice the United Nations' freedom of choice in considering the future status of this historic and venerated area..."

(תיק 2446/6/6)

15. ב-3 באוגוסט 1953 טירס "סיוס" הלונדוני מאמר ראשי (פרי עטו של פרוט) ראשברוק ויליאמס, אשר ביטא דעה הרחוקה ביותר מעמדתה הרשמית של ממשלת בריטניה.

להלן קטע הסיוס:

"... The result has been deadlock. The emotional hold which Jerusalem has over Jewish affections makes the Jewish City the only possible capital for Israel. Jordan is equally attached to the great Muslim shrines of the Old City. Both countries are willing - as they have shown - to give pilgrims every possible facility, and, indeed, to allow some form of international supervision over the actual Holy Places if the United Nations so wish. But further than this neither can go. The inconveniences resulting from the formal commitment to the present plan will grow. The United Nations should re-examine the position of Jerusalem in the light of existing facts and decide what, if any, further safeguards are necessary to protect the religious interests which give the Holy City its unique place among many races and creeds."

דובר משרד החוץ הבריטי הכחיש בתוקף שיש במאמר זה משום רמז לשינוי המדיניות של ממשלתו.

(תיק תיעוד)

16. בחגובתו, הפומבית העריך שר החוץ את "הסיבוכים" בדברים הבאים בכנסת (ביום ה-7 בדצמבר 1953):

"את יוזמת העברת משרד החוץ לירושלים ויוזמת עבודת הצפון אני רואה כיוזמה מוצדקת ומוכרחת, אם כי היא עלולה להיות כרוכה, ונמצאה למעשה כרוכה, בסיבוכים, את הסיבוכים האלה, שהם פרי יוזמתנו, עלינו לקבל כרוח איתנה ונכונה, כי בסופו של דבר הם יביאו ברכה לנו ונצא מחוזקים מן הנסיון שהם הטילו עלינו. את כל הסיבוכים האלה עלינו לרא באספקריה היסטורית וראייה נכונה, כעוללות של המערכת הגדולה על הקומה ישראל".

17. המצב המעשי שנחהוזה לאחר ההעברה היה "סרובם העיקש של הנציגים הדיפלומטיים בתל-אביב להיענות לחזמנות רשמיות מאת שר החוץ, או סקידי משרד החוץ לבקר במשרד לשם ניהול ענינים רשמיים..."

(מתוך מזכרו של היועץ המשפטי שבחאי רוזן - חיק 2444/6/5).

על נציגים אחדים שניסו לשבור את החרם הופעלו לחצים ע"י עמיתיהם (לדוגמה לחצם של השגרירים האמריקני והבריטי על שגריר גואטמלה, גראנאדוס - חיק 2581/9457).

18. מצב בלתי סבעי זה נמשך זמן מה, ואף כי הרוב המכריע של הנציגויות נשארו בתל-אביב, נאלצו ראשיהן להשלים עם המציאות, להגיש כתבי האמנה שלהם בכית הנסיה, וגם לבקר במשרד החוץ לשם ניהול עניניהם. (חיק 2512/24).

עם זאת העמדה העקרונית לא נשתנתה. ב-4 בנובמבר 1954, בחשוכה לדרישות שגרירות ערב (כי השגריר לאוסון לא יגיש כתב האמנה בירושלים) פירסמה מחס"ד הודעה הקובעת, כי

"... the Secretary recalled the policy of the US Government to look to the UN as primarily responsible for determining the future status of Jerusalem. Following normal practice, the presentation of credentials would be effected by Ambassador Lawson at the place where the Chief of State actually is. The fact that this means that the presentation will take place in Jerusalem, implies no change in the location of the US Embassy in Israel, which is at Tel Aviv."

(חיק 2550/13).

19. בשלהי 1955 ביקרו לראשונה בלשכת השר הירושלים שגרירי ארה"ב, צרפת ואנגליה. "האמריקני שימש דובר. אמר כי חושב לבקר את השר בירושלים על יסוד הדדיות ובתנאי שלא יהיה מרסום לדבר..... מביקורם אצל השר לא משתמע שינוי כלשהו בעמדה מטשלותיהם כלפי החלטות או"ם הנוגעות לירושלים..."

השר השיב שהוא מברך על שבירת הקרח, העשוי אך להועיל לשיפור היחסים בעתיד, אולם יש "ההדדיות" אינו בא כלל בחשבון... אין הוא יכול להסכים שהמורה כל פעם ששגריר יעלה לירושלים יקבלו לראיון בתל-אביב..." (מברקו של איתן מ-9 בנובמבר 1955) - חיק 6/6/6.

20. ממשלת ישראל עמדה בעקביות על כיבוד החלטותיה בענין ירושלים, כאשר עמד על הפרק בקורו של שה"ח הכריסי, לזיד בישראל, הביץ האורח כוונה שלא לבקר בירושלים. כתגובה הבריך שרת אל השגריר בלונדון (26.2.1956) : " לא ייתכן כי כבוד ייהמר לפגיעה. הן לא יעלה על דעתם כי יבוא אורח לממשלתם ויבקר בכרייסון ולא בלונדון... לזיד אינו תיור פרטי אלא אורח רשמי של הממשלה וזאת לא יוכל להיות אם לא יבקר הממשלה בבירה. אחרת אין זה ביקור כלל וכאילו לא החקיים... הבעתי תסהון שעד עכשיו לא ברורה להם עובדה ניצחה זו כי ירושלים היא הבירה למעשה והם חיים באשליה שאפשר להתעלם ממנה..." (חיק 2444/6/6).

21. המצב שנחהוה היה כי טרביית הנציגויות שכנו בתל-אביב, אך ראשיהן ועובדיהן השלימו עם המציאות וחרלו מ"להחרים" את סגרת החוץ השוכן בירושלים. כידוע, כמה נציגויות (הולנדית ואמלטיות) אף השתכנו בירושלים.

יוחנן כהן
(31 ביולי 1980)

31 יולי 1980

אולקוואלי

88 1 מינ 4

נר 697 242230 יולי 80 בחול לבקר פר ים DF נ"י ==
בלמס/בחול לבקר
אליצור
עצרת החירום . לשלנו 691.
חזלנ טיוטה אחרונה להצעת ההחלטה. מ-24/7 בערב :-

להג רחב טוריה להט רחב מורח סדרה איה 2
מ-24 רפאליה מילר / איה 2 מורח מורח מורח
מ-24

24 July 1980

WORKING PAPER

ES/GA "QUESTION OF PALESTINE" 22 JULY 1980

697²/₉

The General Assembly,

- A) Recalling its resolutions 34/65 A of 29 November 1979, in which it, inter alia, urged the Security Council to consider and take as soon as possible a decision on the recommendations of the Committee on the Exercise of the Inalienable Rights of the Palestinian People endorsed by the General Assembly in its resolutions 31/20, 32/40A, 33/28A, as well as in resolution 34/65A,
- B) Recalling also the decision of the Sixth Conference of Heads of State or Government of Non-Aligned Countries to convene an Emergency Special Session of the General Assembly in the event that the Security Council failed to adopt a decision on the question of Palestine,
- C) Further recalling the decision of the Eleventh Conference of Ministers of Foreign Affairs of the member countries of the Islamic Conference,
- D) Noting with regret and concern that the Security Council in its meeting No. 2220 on 30 April 1980 failed to take a decision as a result of the negative vote of the United States,
- D) Having considered the letter of the Permanent Representative of Senegal, Chairman of the Committee on the Exercise of the Inalienable Rights of the Palestinian People, dated 1 July 1980 (doc. no. A/ES-7/1),
- E) Recalling also rules 8B and 9B of its Rules of Procedure,
- F) Having heard the statement of the Palestine Liberation Organization, the representative of the Palestinian people,

- (1) Recalls and reaffirms its resolutions 3236 (XXIX) and 3237 (XXIX) and all other relevant United Nations resolutions pertinent to the Question of Palestine,
- (2) Reaffirms that a comprehensive, just and lasting peace in the Middle East cannot be established, in accordance with the Charter of the United Nations and the relevant United Nations resolutions, without the withdrawal of Israel from all the occupied Palestinian and other Arab territories including Jerusalem and without the achievement of a just solution of the problem of Palestine on the basis of the attainment of the inalienable rights of the Palestinian people in Palestine,
- 3) Reaffirms the inalienable right of the Palestinians to return to their homes and property in Palestine from which they have been displaced and uprooted, and calls for their return;
- 4) Reaffirms also the inalienable rights in Palestine of the Palestinian people including:
 - a) The right to self-determination without external interference, national independence and sovereignty;
 - b) The right to establish its own independent sovereign state;
- 6) Reaffirms the right of the Palestine Liberation Organization, the representative of the Palestinian people, to participate on an equal footing in all efforts, deliberations and conferences on the "Question of Palestine" and the "Situation in the Middle East" - within the framework of the United Nations.

697 $\frac{4}{9}$

- 6) Reaffirms the fundamental principle of the inadmissibility of the acquisition of territory by force;
- 7) Calls upon Israel to completely withdraw unconditionally from all the Palestinian and other Arab territories occupied since June 1967, including Jerusalem, with all property and services intact, and urges that such withdrawal from all the occupied territories should start before 15 November 1980;
- 8) Demands that Israel should fully comply with the provisions of resolution 465 (1980) adopted by the Security Council on 1 March 1980.
- 9) Expresses its opposition to all policies and plans aimed at the resettlement of the Palestinians outside their homeland;
- 10) Requests and authorizes the Secretary-General, in consultation, as appropriate, with the Committee on the Exercise of the Inalienable Rights of the Palestinian People to take the necessary measures towards the implementation of the recommendations contained in paragraphs 59-72 of the Report of the Committee on the Exercise of the Inalienable Rights of the Palestinian People (A/31/35)
AS A BASIS FOR A THE SOLUTION OF THE QUESTION OF PALESTINE.
- 11) Requests the Secretary-General to report to the General Assembly at its thirty-fifth session on the implementation of the present resolution;
- 12) Requests the Security Council, in the event of non-compliance by Israel with this resolution, to convene in order to *CONSIDER* the situation and to adopt effective measures under Chapter VII of the Charter of the United Nations;
- 13) Decides to adjourn this emergency special session temporarily and to authorize the President of the *LATEST* regular session of the General Assembly to resume its meetings upon the request from Member States.

ענף: 1. בתאריך: 11.11.80

סימוכין: 56.0601

ת"ח: אב תש"ס
31 יולי 1980

עוזק מס: 2

מסמך זה כולל 11 דפים

אגף מודיעין

אל: ס. 2.1

לקט מודיעין מס' 105/80

הנדון: החלטת עצרת החרום של ה-או"ם בנושא הפלסטיני

המקור: חומר גלוי, 29 יולי '80

1. נוסח ההחלטה שאושרה ע"י עצרת החרום של ה-או"ם, אינו כולל כמה מהמרכיבים העיקריים שהערכים בקשו להכניס לתוכה: צומצם התפקיד המקורי שיועד ל-אש"פ בהסדר העתידי; הושטו הרעיונות בדבר הקמת כוח או"ם וכינוס ועידת שלום בינ"ל; הושטו הקריאה למדינות ה-או"ם להפסיק את סיועו לישראל; הורדה הפניה למזכ"ל ה-או"ם לטפל מעשית בהחזרת הפליטים הפלסטינים מאז 1947, הרעיונות להשעית הסתתפות ישראל בעצרת, ולהקמת "מועצת פלסטין", לא הועלו כנראה מתחילה לדיון מנשי.
2. רוב סעיפי ההחלטה שאושרה חוזרים על החלטות קודמות של העצרת ו-מועבי"ט. מכלל זה חורגים 3 מרכיבים חדשניים הראויים לציון:
 - א. לראשונה קראה עצרת ה-או"ם להקמת מדינה פלסטינית.
 - ב. עצרת ה-או"ם קראה לראשונה במפורש לנסיגת ישראל מכל השטחים בפרק-זמן מוגדר. עם זאת, יש לכך תקדים חלקי, כאשר עצרת ה-או"ם ב-1976 אימצה את המלצות "ועדת פלסטין", שקראו לנסיגת ישראל עד 1 יוני '77.
 - ג. עצרת ה-או"ם פנתה לראשונה ל-מועבי"ט לבחון צעדים נגד ישראל במסגרת פרק 7 של מגילת ה-או"ם (פרק הסנקציות), אם זו לא תמלא את החלטת העצרת. עם זאת, ההחלטה בעניין תהיה בידי מועבי"ט וניתן לחסמה ע"י וטו.
3. להחלטת העצרת אין משמעות אופרטיבית מעשית. השלכתה העיקרית היא במישור המדיני; היא ממחישה את בידודה של ישראל, ומעניקה חיזוק ל-אש"פ, היא תהווה בקודת מוצא מינימלית להחלטות עתידיות של העצרת וכלי לניגוח נוסף של ישראל; והיא תהווה בסיס לדיונים נוספים על העצרת בנושא הפלסטיני, כהמשך לדיון הנוכחי, תוך מתן עידוד למגמה להפעלת ה-או"ם כמסגרת אלטרנטיבית לתהליך המדיני הנוכחי.

נספח א'
=====נ ח ו נ י ם

1. כ-29 יולי '80 אישרה עצרת החרום המיוחדת של האו"ם את ההחלטה בנושא הפלסטיני, הקוראת, בין השאר, לתקמת מדינה פלסטינית ולנסיגת ישראל עד 15 נוב' '80. ההחלטה אושרה ברוב של 112 קולות בעדה, 7 נגדה, ו-24 נמנעים.
2. הנספח ללקט מפרט את החלטת העצרת, תוך השוואתה לניירות העבודה הערביים המוקדמים ששמשו בסיס לניסוח ההחלטה, והשוואתה להחלטות או"ם קודמות הנוגעות לענין.

הערכה

3. מהשוואת החלטת עצרת החרום לניירות העבודה הערביים, שנדונו במגעים שהתקיימו במחצית השניה של יולי ועד ערב ההצבעה, עולה כי מההחלטה הסופית נאלצו הערבים להשמיט כמה מרכיבים מרכזיים:
 - א. חלקו של אש"פ בתהליך ההסדר צומצם במידה ניכרת, ביחס לכוונה המקורית. בניירות העבודה המוקדמים בקשו הערבים לקבוע, ש-אש"פ יהיה הגורם שיקבל מה-או"ם את השטחים שיפזרו ע"י ישראל, וכי אש"פ יהיה גורם מרכזי ופעיל בתהליך של החזרת הפליטים הפלסטינים. בסופו של דבר נותר רק הסעיף, הקובע ש-אש"פ ישותף במעמד שווה בפעילות האו"מית בהקשר לבעיית פלסטין - סעיף שכבר נכלל בהחלטת העצרת מ-1979.
 - ב. הושמט כל הרעיון של הקמת כוח או"ם לפיקוח על נסיגת ישראל. בסופו של דבר, לא נכללו בהחלטה גם ההצעות המחונות יותר להקמת "מנגנון" לפיקוח על הנסיגה.
 - ג. הושמט הסעיף הממליץ בפני המדינות להפסיק את סיוען לישראל. בהחלטה נותר הסעיף, המבקש מ-מועבי"ט להתכנס ולנקוט בצעדים לפי פרק 7 של מגילת ה-או"ם (העוסק בסנקציות), אם ישראל לא תענה להחלטת העצרת. אולם החלטה זו מסורה בידי מועבי"ט, ושם ניתן לחסמה ע"י ווטו.
 - ד. הושמטו הסעיפים שבקשו מ-מזכ"ל ה-או"ם לנקוט בסידורים לאפשר את שיבת הפליטים הפלסטינים מאז 1947 לבתיהם; ההחלטה אינה מתיהטת לפליטים מאז 1947, אולם היא חוזרת על הנאמר בהחלטה 3236, הדורשת את החזרת הפליטים ואינה מאזכרת את האפשרות שחללו יבחרו בין שיבה לבין פיצויים.

ה. הרעיון לכינוס ועידת שלום בינ"ל בחסות ה-או"ם הורד בשלבים מוקדמים של המגעים סביב ההחלטה. זאת, בכל הנראה, בעיקר בגלל החשש הסורי כי בנסיבות הנוכחיות כל ועידה כזו תהווה מתלך משלים לתהליך קמפ-דיוויד.

ו. הרעיונות להשעיית השתתפות נציגות ישראל בעצרת, ולחקמת "מועצת פלסטין" מטעם ה-או"ם (כדוגמת "מועצת נמיביה") לא עלו כנראה מתחילה לדיון ממשי.

4. מאידך, במהלך המגעים סביב ההחלטה נוספו בנוסחה הסופי כמה מרכיבים, שלא נכללו בטיוטות המוקדמות, ובעיקר:-

א. הקריאה להקמת מדינה פלסטינית עצמאית.

ב. הדרישה כי ישראל תממש את החלטות מועבי"ט 465 (המגנה את פעילות ישראל בשטחים שמטרתה לשנות את מעמדם) ו-476 (הנוגעת למעמד ירושלים).

5. לאחר השמטת חלק ניכר מהסעיפים שהוצעו ע"י הערבים, הרי רוב סעיפיה של החלטת העצרת אינם מחדשים, לאחר שנכללו בהחלטות קודמות של העצרת ו-מועבי"ט. חידושיה העיקריים של ההחלטה לעומת החלטות או"ם קודמות מסתכמים כדלקמן:-

א. זו לראשונה קראה עצרת ה-או"ם להקמת מדינה פלסטינית עצמאית.

ב. זו לראשונה נדרשת ישראל ע"י העצרת במפורש לסגת מהשטחים בתאריך מוגדר. עם זאת, היה לכך תקדים חלקי בהחלטת העצרת ט-1976; עצרת זו קבעה שהיא מאמצת את המלצות "ועדת פלסטין", שביניהן נכללה דרישת מישראל לסגת עד 1 יוני 77 - אולם מבלי שהחלטת העצרת אזכרה במפורש את הדרישה והתאריך. לא ברור מדוע דרשו הערבים לכלול בהחלטה הנוכחית, את התאריך 15 נוב' 80; הנחתנו היא, כי קביעת זו בוועדה -כין השאר- לאפשר לערבים להופיע לאחר 15 נוב' בפני העצרת הכללית, שהדיונים בה בנושא המז'תי יתקיימו בנוב'-דצמ', ולטעון שישראל אינה ממלאת אחר ההחלטה.

ג. זו לראשונה פנתה העצרת ל-מועבי"ט בבקשה כי זו תבחן צעדי סנקציות נגד ישראל, אם זו לא תצוית להחלטת העצרת.

6. מנוסח ההחלטה ברור, כי אין להחלטת העצרת משמעות אופרטיבית, בהנחה שישראל תדחה אותה. רוב הסעיפים האופרטיביים הוצאו מההחלטה בטרם אושרה, ומימושם של אלו שנוחר בה נתון בידי ישראל (הנסיגה ופתרון הבעיה הפלסטינית) או מועכ"ט (בנושא הסנקציות, שסביר כי לא יזכה לאישור במועצה).

7. מכאן נראה, כי משמעותה העיקרית של העצרת הינה במישור המדיני, כאשר:-

א. ההחלטה מחישה טוב את כידודה של ישראל. זאת יכולת הערכים לגיטימיים ב-או"ם רוב גדול גם למען החלטה מעין זו. בעניין זה חשובה לציון העובדה שרוב מדינות מערב אירופה לא הצביעו נגד ההחלטה, למרות שזו עוסקת במדינה פלסטינית ובנסיגה ישראלית בתאריך מוגדר וללא מו"מ והסדר.

ב. סביר להניח כי מרכיבי ההחלטה ישמשו כעמידה כבדים מינימלי להחלטות עתידות של עצרת, שאותן ישאפו הערכים לעכות ולהרחיב. במסגרת זו, יש להניח שהערכים ישאפו ליצור המשך לעצרת זו, הן בעצרת הכללית בסתיו, ויתכן גם בכינוס מושב-המשך למושב החרום, להמשך העיסוק בנושא הפלסטיני, תוך הצבעה על שישראל מחלמח מההחלטה הנוכחית.

8. ולבסוף, כינוס העצרת הינו נדבך נוסף במאמציהם של מתנגדי תהליך השלום לפגוע בתהליך הנוכחי בפעולה דרך ה-או"ם. הנחתנו היא, כי החלטת עצרת ה-או"ם לא תפגע במישורין בתהליך המדיני הנוכחי ובשיחות האוטונומיה, בעיקר משום שההחלטה תידחה ע"י ישראל ו-ארה"ב. אולם, להחלטה עשויות להיות השפעות מזיקות לגבי התהליך המדיני:-

א. בתרומתה לכדוד ישראל, בחיזוק מעמדו של אש"פ ובעדוד למתנגדי ה-מו"מ המדיני להמשיך ולהקשות עליו.

ב. באילוף הלא נוח שההחלטה עשויה ליצור לגבי ארה"ב.

ג. אשר למצרים - יצויין כי היא תמכה בהחלטה, הקוראת במפורש להקמת מדינה פלסטינית.

נספח ב'
=====

החלטת עצרת החירום של ה-א"י כשהוא לנסיגת קודמות

מס'	החלטת עצרת החירום מ-29 יולי 80	סיוטת החלטה מקדמות מ-21/15 יולי 80	החלטות קודמות של ה-א"י	הערות
1.	המושב המיוחד של העצרת הכללית מזכיר ומאשר מחדש את ההחלטות 3236 ו-3237 מ-22.7.74, ואת כל יתר ההחלטות הרלבנטיות הנוגעות לשאלת פלסטין.	כנ"ל	החלטת העצרת מ-3.3.29, מ-דצמ' 78, קובעת כי השלום אינו ניתן לחלוקה, וכי הסדר צודק ובר-קיימא ב-מזה"ת חייב להתבסס על פתרון כולל, במסגרת ה-א"י, שיקח בחשבון את כל מרכיבי הסכסוך, ונמיוחד מלמשה כל זכויותיו הכלת-ניגודות לערעור של העם הפלסטיני, ונסיגת ישראל מכל השטחים הפלסטיניים והערביים הכבושים.	1. אין שינוי בין הסעיף שאושר לבין ניירות העבודה הערביים המוקדמים. 2. רוב מרכיבי הסעיף כולל בהחלטת העצרת מ-1978 ומ-1979, כולל הצורך בנסיגת ישראל מכל השטחים הפלסטיניים והערביים (דהיינו, במשתמע, לאו דווקא אלו שנכבשו ב-67). בהחלטה הנוכחית מודגש הצורך בנסיגה גם מירושלים שכבר הופיע בהחלטת העצרת מ-1979.
2.	מאשר מחדש כי שלום כולל, צודק ובר-קיימא במזה"ת לא ייבנו, בהתאם למגילת ה-א"י והחלטות ה-א"י הרלבנטיות ללא נסיגת ישראל מכל השטחים הפלסטיניים והערביים הכבושים, כולל ירושלים, וללא השגת חמור צודק של בעית פלסטין על בסיס הגשמת הזכויות הכלת-ניגודות לערעור של העם הפלסטיני בפלסטין.	כנ"ל		

מס'	החלטת עצרת החרום מ-29 יולי 80	סיכומי החלטת מוקדמות מ-15/21 יולי 80	החלטות קודמות של ה-א"י	הערות
3.	מס' 80	מדיע צער עמוק על שעד כה לא הושג פתרון צודק לבעיה הפלסטינית, ושבעיה זו ממשיכה להתקיים. שהיא הינה לא הסכסוך המזרחי, ולכן את השלום והבטחון ה-בינ"לי.		הבעת הצער על אי-סמך הבעיה הפלסטינית שהופיעה בטיבות המוקדמות - היסטוריה בחלטה המופיעה. לא ברור מה גרם להסתמך.
4.	מס' 80	מס' 80	החלטת העצרת 3465 מ-דע' 77 אשר מחייבת את זכות הפלסטינים לשלום.	אין שינוי בין החלטה שאושרה לבין ביטול העבודה הערבית המוקדמת. אין גם שוני עקרוני לגבי החלטה העצרת הקודמת, אם כי החלטה המוכתרת מפורטת יותר.
5.	מס' 80	מס' 80	החלטת העצרת 3328 מ-דע' 78 ו-3465 מ-דע' 77 קבעו את זכות הפלסטינים לעצמאות וריבונות לאומית. החלטת 1979 גם דחתה את ההסכמים המוגנים לבעיה הפלסטינית, שאינם קובעים את זכויות העם הפלסטיני, כולל זכותו להגדרה עצמית.	1. אין שינוי ביחס להצעה הערבית המוקדמת. טענתו של נוסף בטיבות של 21 יולי, ולא היה בטיבות המוקדמות יותר. 2. החידוש העיקרי בנושא זה בהחלטת העצרת הוא הקריאה להקמת מדינה פלסטינית עצמאית.

תערו	החלטות קודמות של ה-א"מ	סיומת החלטה מוקדמת מ-21/15 יולי '80	החלטת עצרת המרום מ-29 יולי '80	מס'
1. המעוף על השתתפות א"ש בפעילות ה-א"מית בנושא הפלסטיני הומיל כלשונו בשלב מאוחר יחסית (בטיוטה של 21 יולי), ואושר כלשונו ביחס 2. בסעיף אין חידוש ביחס להחלטת העצרת הקודמת.	נוסח זה לזה שכלל בהחלטת העצרת 3465 מ-דעמ' '79.	כנ"ל	מאשר מחדש את זכותו של א"ש, נציג העם הפלסטיני, להשתתף במעמד שווה בכל המאמצים, הדינאיים והועידות בנושא שאלת פלסטין ומעבד כ-חז"ח במסגרת ה-א"מ.	6.
המעוף נוסף בשלב מאוחר יחסית של המערים לניסוח ההחלטה.	נוסח דומה נכלל בהחלטת העצרת 3329 מ-דעמ' '78.	כנ"ל	מאשר מחדש את עקרון היסוד של אי-השכלה עם רכישת שטחים בכות	7.
המרכיב החשוב בהחלטה הנרחבת הוא קביעת התאריך להחלטה הנסיגה הישראלית. עם זאת, בעקבותיה היה לך תקדים חלקי בהחלטת העצרת מ-1976 שאמצה את דו"ח ועדת פלסטין שקבעתה את תאריך לניסוח ישראל. אולם מבלי שהחלטת העצרת אזכרה במפורש את הודעה והתאריך.	1. הקריאה לישראל לסגן שכל השתתפים, לרבות ירושלים נכללה בהחלטות עצרת קודמת. 2. החלטת העצרת מ-3120 מ-נוב' '76 הודיעה על אימוץ המלצות ועדת פלסטין. המלצות אלו כללו דרישה מישראל לסגן שכל השתתפים הכבושים עד 1 יוני '77.	כנ"ל	קורא לישראל לסגן נסיגה מלאה וללא תנאים מכל השתתפים הפלסטינים והערביים שנכנסו מאז יוני '67, לרבות ירושלים, בלי פגיעה ברכיש ובשדותיהם, ודורש כי נסיגה זו מכל השתתפים הכבושים תחול לפני 15 נוב' '80.	8.

מס'	החלטת עצרת המורים מ-29 יולי 80	מיוטות החלטת מוקדמות מ-21/15 יולי 80	החלטות קודמות של ה-א"מ	הערות
9	דיוט כי ישראל תמשיך מימוש מלא את טעיפת החלטה 465, שאושרה מה אחד כ-מועבדייט ב-1 מרץ 80.			הטעיף הוכנס בשלב האחרון לנוסח ההחלטה בהיותו מסומן על החלטת מועבדייט - אין בו חילוף.
10	דיוט כי ישראל תענה הענות מלאה לכל החלטות ה-א"מ הנוגעות לאופיה המסודר של ירושלים, וביחוד החלטת מועבדייט מ-476 מ-30 יוני 80			הטעיף הוכנס בשלב האחרון לנוסח ההחלטה. אין בו חילוף ביחס להחלטת מועבדייט.
11	מביע את התנגדותו לכל מדיניות ולכל חוכמה, שטותן לישב "מחדש את הפלסטינים מחוץ למולדת.	כנייל		
12	מבקש מה-מזכ"ל ומסמך אחר, בהתייחסות נאותה עם הועדה לזכויות העם הפלסטיני, לנקוט בצעדים הדורשים להגשמת ההסלעות הכלולות בסעיפים 59-72 של דו"ח הועדה לעצרת הכללית ה-31, ככסים למחזור בעיית פלסטיין.	מאמץ שוב את המלצות הועדה לזכויות העם הפלסטיני, לפי שנכללו בסעיפים 59-72.		הנוסח המופיע חזק יותר, ברור מה-מזכ"ל לפעול למימוש המלצות ועוד פלסטיין. אין בכך חילוף ביחס להחלטות קודמות של ה-א"מ.

מס'	החלטת עצרת החרום מ-29 יולי 80	טיעונות החלטת מוקדמות מ-21/15 יולי 80	החלטות קודמות של ה-א"מ	הערות
13		דורש מ-מזכ"ל ומסמך אותו, בהתייעצות עם הועדה לזכויות העם הפלסטיני. (א) לנקוט בצעדים חרושים לביצוע החלטת מועצת"ט (2) להפציל מ-14 יוני 67; (2) להפציל את המקורות של סמ"ח לפליטים הפלסטינים ושל ארגונים חומניטריים בינ"ל אחרים העוסקים בפליטים, במאום עם אש"ם והמדינות המארחות, לסייע במחזור בעקיצת לוגיסטיקה הקשורה ביטוב מחדש של הפליטים שיחזרו למחיה.		1. הסעיף הופיע בכל הטיעונות הקודמות, אך הוצא בסופו של דבר מהחלטה - לא ברור ביוזמת מי. 2. החלטת מועצת"ט 237 קוראת לישראל להבטיח את שלומם של תושבי אזורי הקרבות ולהקל על החזרת החושבים שברחו.
14		קורא ל-מזכ"ל, בהתייעצות עם הועדה לזכויות העם הפלסטיני, לעשות את המידורים הדרושים, במאום עם הפליטים הנזעזעים שגישו אש"ם, לאפשר לפלסטינים שברחו פליטים מאז 1947 להפציל את זכותם לחזור למחיה ולרכושם; לגבי אלז שאינם רוצים לחזור, יואפשר לקבל פיצוי הוגן, במאום להחלטת ה-א"מ המתאימה, ובמיוחד סעיף 11 של החלטת העצרת 194.		גם סעיף זה הודד במגעים של השלב האחרון לפני התכנה.

תעודות	החלטות קודמות של ה-א"מ	סיומות החלטות מוקדמות	החלטות עצרת החורים מ-29 יולי 80	מס'
סעיף זה הורד בשלבים: בחזילה הוחלף המונח "עדות א"מ" במונח "מנגנון", ולאחר מכן במונח "אמצעים טכניים" - בין השאר עקב התנגדות ברח"ש להקמת כוח ה-א"מ. בסופו של דבר הורד הסעיף לחלוטין.		מבקש מהמזכ"ל וטמקיר אותו: (א) להקים כוח א"מ הדרוש כדי לארגן, למקח ולפירוק את נטיגת ישראל מכל השטחים הפלסטינים והערבים הכבושים לרבות ירושלים; (ב) לקבל את השטחים הפלסטינים המנוגים, ולאחר מכן, בשיחוף עם הלגימה הערבית, למסור את השטחים הפלסטינים ל-א"מ, בעיג העם הפלסטיני.		15
סעיף ההמלצה למדינות להטיל סנקציות על ישראל הורד בשלב האחרון.		קורא לכל המדינות להטבע מעמדה ואילו מלהגיש לישראל כל צורה של סיוע צבאי ו/או כלכלי (חומרי, טכני ואנושי), לאור המשך הכבוש של שטחים ערבים ופלסטינים, כולל ירושלים, ומגיעה זכויותיו הבלתי ניתנות לערעור של העם הפלסטיני.		16
בכך נוצר בסיס להמשך הדיון בנושא פעצות הקולנוע, כסיו		כ"ל	מבקש מה-מזכ"ל לדווח לעצרת הכללית ה-35 על הגשמת החלטת הנוכחית.	17

מס'	החלטה עצרת החרום מ-29 יולי 80	סיוטת החלטה מוקדמת מ-21/15 יולי 80	החלטות קודמות של ה-א"י	הערות
18	מבקש ממועבייט שבמקרה של אי-הענות ישראל להחלטה הנורמלית, תתכנס זו כדי לבחון את המצב, ולקבוע צעדים יעילים, בהתאם לספק 7 של מגילת ה-א"י.	כנייל		זהו סעיף הסקציות שבמסמך, ויש בו חידוש בהיות להחלטות אלו"ט קודמות לגבי ישראל. עם זאת, ההחלטה בעניין מסורה בידי מועבייט, ושם ניתן להוספת ע"י ווטו.
19	מתלים לסדר זמנים את מושב החרום החרום המיוחד הזה, ולחסמין את הנשיא לכנס מחדש את המושב הזה לפי בקשת הועדה לצביונות העם הפלסטני.	מתלים לסדר זמנים את מושב החרום המיוחד הזה, ולחסמין את הנשיא לכנס מחדש את המושב הזה לפי בקשת הועדה לצביונות העם הפלסטני.		סעיף זה נועד לקבוע את האופציה לחרוש הדיונים של מושב החרום. הקביעה כי נשיא העצרת הנורמלי (המנוני) הוא שיכנסה, וכי הדבר יעשה לפי בקשת המדינות (ולא ועדת פלסטין) נועדה כנראה להבהיר את הרציפות בין המושב הנורמלי להמשכו, אם יכנס שוב.

משרד החוץ-מחלקת הקשר

765

נכנס

שמו

אל: המשרד, נר: 319, ס: פריס
 דח: מ. סג: ש. מא: 300780, נח: 1700
 נר: צרפת-ירושלים

מאליה

שמו/מיד

אל: אירופה 1

דח: המרכז

מאת: מגדון

צרפת - ירושלים

1. בקודי מסין וגאלי.
 פג'שה עם גברת. דאמאס, המספלת בישראל, ירון וסנסון ערב-
ישראל באגף צפון אפריקה והמנהלית ברציף היום:
 1. לפי הודעת ראש האגף, היא סמכת עתה נוסת חגיגה על המצבת
על חוק- יסוד ירושלים, כאשר יתקבל החוק בכנסת, מרת הוחלט אם
הנוסת יוגש ב- DEMARCHE ירושלים או בצורת הודעת משהח.
הנדסת עשוי לכוונת ירושלים שהצעת הישראלית אינו תואם 242
ומפריע להשגת שלום כולל ושהינו משהח חד-צדדי, הסברתי לה שאין
בכך שינוי בעמדתנו מאז אוחדה ירושלים ושרובו ככולו של העם
בישראל חמים דעים בכך. מענה שהבטיח גם דגשית, עניתי שריבונות
ורה במורת העיר פרושה חלוקה מתמש
 2. הוסיפה כי כאשר יעבור דהפי למרח ירושלים לא יהיה שום

משדר החוץ-מחלקת הקשר

שגריר או מדינאי צרפתי או אירופי שיסכים להתקבל ע"י רה"מ
במשרדו בחלק העיר שייסיפוח"י לא הוכר.

3. שיחות גייסקאר-חוס"יין נערכו ברובן בארבע עיניים. שהם לא
השתתף ואין למשהם שם של מידע והיא מסופקת אם יהיה בקרוב.

4. בומרוס גאלי יגיע מחר במעבר מניו-יורק וייפגש עם שהם

פ"פ.

מגדון

==

תפ: שהם, רה"מ, ארליך, יד"ן, שהם, מנכ"ל, ממנכ"ל, סמנכ"ל, ממה, ד"מ,
אמן, אירא, אירב, מרמ"ס

מושרד החוץ-מחלקת הקשר

1800

יוצא

בלמים

אל: ווס, נ"י, לונדון, פריס, האג, רומא, בריסל, אנקרה, גנבה, וינה, מכסיקו, בייירס, קרקס, אוטבה, קהיר, נר: חווס 869, מ: המשרד
דח: ר, סג: ב, מח: 300780, זח: 1600
נר: רוח ארושים

מאיון/איה

בלמים/רגיל

דו"ח אירועים

א. מצרים

1. המקודות הצריים שהוגדרו המספמים והכלכלים טיחו טבולתן
כלא שהושגה התקדמות מחשית, עם זאת נחסר על התכנסות הועדה
המספמית בדרג שרים ב-4 באוגוסט, יוזבר שכינס ועדה זו נדחה
טקב הימצאותו של ט'אלי בטצרת החיוחות.

2. בראיון ל'שטרנ'י חור טאדאט ותיאר השקפתו לגבי ירושלים
טיד מאוחרת, ראש טיר אחד, ערבי או יסאלי, מינהלה ישראלית
חלקה המערבי של העיר ומינהלה ערבית לחלקה המזרחי שתי
המינהלות יהיו בפופום כמועצת העיר שתהיה אחראית לעיר
בשלמותה.

3. נמשכת התייעצות עם ארה"ב בעניין ירושלים, התקשורת המצרית
תבליטה אוהדתו של מסקי שצעידיה של ישראל בנידון עכולים לדחוף
את מצרים לנטוש שיחות האוטונומיה, אל אחיאר (29) חגיב טל
התקפות שהי"ח שמיר נגד מצרים וכותב ששהי"ח דוצה להסתיק
השתונות המצרית לכל חדון באופן אובייקטיבי בבטית השלום, הוא
חפץ לתאר הדברים בהתקפה אישית והטליבה וואם בניגוד למציאות.

4. חוצארכ יקיים התייעצות פנימית חיוחות בסוגיית ירושלים
לאחר אישור החוק בכנסת לקביעת עמדת מצרים שחועבר בכל הנראה
להכרעת טאדאט.

5. סגן שר ההגנה האמריקאני שהגיע לקהיר (29) נועד עם שר
ההגנה והדחטכל המצריים, הדיון נסוב סביב שיחוף הפעולה בייצור
צבאי משותף.

משרד החוץ-מחלקת הקשר

6. המועצה העליונה של הרשות השיפוטית המצרית אשרה הקמה בתי משפט לחוסר לבנות בית משפט עליון. בכך הושלמה המערכת שתיא ליישום ייחוק הנושה.

3. אש"פ

7. דובר אש"פ הבחיש נרדיו מוסקבה, (29.7) מעורבותו בפיגוע באנטוורפן והאשים את ישראל בביצוע ע"מ' להשחית פני אש"פ. במיוחד בעת דיון האו"מ' בבטיה הפלסטינית. הדובר הוכיח החלטה אש"פ מכפני שנתיים להגביל הפיגועים לגבולות ישראל כמובן שההחלטה לא קוימה, שהרי במחצית הראשונה של שנת 1979, בעקבות החתימה על הסכם השלום, הגביר הפתח את פיגועיו בחו"ל. מאידך אכזוני, שדיבר בשם הפת"ח - המועצה המהפכנית (כנראה שהכוונה לאגונו של אבו נידאל שנפרד מהפתח) התקשר לסי"צ' (20.7) ונטל האחריות לדצח הנספח המסחרי בשגרירות בבדיסל (25.7) בנימוק שוהי מנובה על נסיונות ישראל להחנק בראשי הפירות בגרמ"ע (נרדיו מונטה קרלו 29.7).

8. בתום דיוני המושב המיוחד של העצרת הכללית הביט קדומי שביטות דצון מההחלטה שנתקבה בדבר וכויות הפלסטינים ואחר שהיא משקפת היקף ההתייבה של הקהילה הבינ"ל בטניין הפלסטיני (סי"ס 30.7).

9. דובר החוץ העממית האשים את מובידות האומ' בהזנחה ובחוסר רצינות בכל הנוגע לנקיטת צעדים יי'להפסקה הפשעים הציונים נגד העצירים הערביים בבתי הכלא בישראל, דש מאחזסטי לנקום בצעדים הדורשים נרדיו מונטה קרלו 29.7).

2. סוריה

10. התקשורת הסורית מגנה (29) מנהיגים בחסן מלך מדוקו ובורגיבה, המעונינים ע"י קריאה לסאדאם לעמוד לצד הערבים בנושא ירושלים להתקרב לעמדותיו ולהשיבו לשורה הערבית. צמד שיש בו משום ולוול בשכל ובאדם הערבי.

7. ירדן

11. בתום שיחותיו עם וייסקאר (29) שיבח חוסיין מדיניות אירופה המכירה בזכות ההגדרה העממית של הפלסטינים ובצורך בשיחוף אש"פ. עם זאת קרא לה כשתף פעולה עם הקהילה הבינ"ל כדי לפתור את סכסוך המוהיית בבכך משום ביקורת של עמדת מדינות

בושרד החוץ-מחלקת הקשר

השוק בדיון המושב של העצרת. המייחס גם לשייפי הצרפתי -
עיראקי בעניין הגרעין באומרו כי יימווד שמדינה כמו ישראל
שלא חתמה על האמנה למניעת הפצת נשק גרעיני מקימה לפעם כזה
סביב שייפי רגיל ונורמלי בין צרפת לעיראק, שחתמו על האמנה
ב-29.7 יצא חוסיין לרפייג ונתקבל עיני גנשר.

ה. רד"ת

12. עפ"י דיווחים בעתונות הלבנונית נאלנהארד (29.7) מתרחש
כנראה מאבק כוחות בצמרת הרדע"ית. המדובר בהתפטרותו של צאח
מוס"ע, שהי"ח לשעבר וביום יו"ר הוועדה המדינית לענייני חוץ של
הפוליסטירו. התפטרותו לא נתקבלה לפי שעה. ניתן שהחל המאבק
המעשי על חלוקת התפקידים המרכזיים הנמצאים לפי שעה בידי
הנשיא.

1. עיראק

13. משלחת פרלמנטרית בריטית הגיעה לביקור בעיראק נסיי"ע
(29.7).

המרכז.

=====

81/81

מפ: שהח, רהמ, ארליך, יד"ן, שהבט, חנכל, מחנכל, סמנכל, רט, אמר,
חמח, הסברה, מעט, משב, חרבות, בנסיות, כלכלית, מצפא, אידא, מירב,
חזר, מאסוק, מאפ, מחלט, מומים, ארבלו, ארבלז, ארבלז, מעור

משרד החוץ-מחלקת הקשר

1801

יציא

סודי

אל: קהיר, נר: 343, מ: המשרד
 רח: ב, סג: ס, מא: 300780, וח: 1330
 נר: משלחת האוטונומיה

אולאנומי

בהול/סודי

הסגריר

להלן פניית ניצב איבצן ממנה האוטונומיה במשרד הפנים והמטרה:

- (1) ב-5.8.80 4 מתקיים מליאת ועדה השדים לאוטונומיה באלבסנדריה.
- (2) נמקשנו להעביר באמצעותך למשרד החוץ המצרי את הסדרים הנדרשים לקיום השיחות בדקמן:

א. סדרי הטיסה:

1. ביום א' 3/8/80 בשעה 10:30 (לפי שעוננו) יוצא מטוס דקומה מנתבי'ג לנווה שבאלבסנדריה עם חלוץ המונה בעשרה אנשים וציווד קטר.
 שעה נחיתה משוערת - 12:00 (לפי שעוננו) בהמטוס חורר חייד ארצה).

2. ביום ב' 4/8/80 בשעה 10:30 (לפי שעוננו) ימריא מטוס הרקולס מנתבי'ג לשדה התעופה נווה שבאלבסנדריה. במטוס יגיעו שרים וחברי מליאת האוטונומיה הנרשמה מצרפת).

3. המטוס על צוותו ישאר באלבסנדריה להחזרת הפמליה.

4. הפמליה טוובת את מצרים ב-5/8/80 שעה 17:30

- ב. הטעים: - לשפל בהסעה חברי החלוץ וחברי המשלחת לחלוץ.
- ג. אכסון: - לדאוג למקומות אכסון בחלוץ 'יסנספנו' עבור המשלחת ועוזריהם.

ד. קטר - להגמין עבור המשלחות והעמותות מלפונים בדקמן:

1. שני קווי נלן 1-1 מלפון 4 גידי למדבות הצבאית בארץ 1-1 מלקס למשלחת הרשמית.

משרד החוץ-מחלקת הקשר

2.2 קווי נלן ו-1 קו רדיו במרכז התקשורת באלכסנדריה אשר
יחזירו ל-18 בארץ עבור מתוואים ישראליים, ושני מלקס.
3. אודה על מפועלן לקבלת אישור משרד החוץ האצרי למבוקש על
ידינו.
הרשימה :

א. משלחת רשמית.

1. דר יוסף בורג

2. הסר יצחק שמיר

3. הסר שמואל שמיר

4. הסר אדיאל שרון

5. הסר משה גיסים

6. דר' אליהו בן אלישר

7. פרופ' יצחק ומיר

8. הר חיים קוברסקי

9. אלוף אברהם שמיר

10. ניצב אריה איבצן

11. הר דוד קמחי

12. הר מאיר גבאי

13. תאלי אפרים פורן.

14. פרופ' רות לפידות

15. הר אליקים דובינשטיין

16. הר פנחס אליאב

- 17. מר דן פתיר
- 18. מר גלעד שטרן
- 19. מר חיים סמט
- 20. מר אלי לנדאו
- 21. מר יחזקאל כביא
- 22. גבי טובה אלינסון
- 23. מר אברהם סלע
- 24. גבי שרה בן אור
- ג. ארנון ומוכירות:
- 24. מר יעקב רוזה
- 25. מר פרוספר חון
- 26. גבי עידית חן
- 27. גבי פנינה קוגמן
- 28. גבי ריקי בן עמי
- 29. מר יוסף גרינצוויג
- 30. מר שלמה שמחוביץ

ג. לשכת העתונות הממשלתית

2 אנשים

ד. תקשורת

3 אנשים

משרד החוץ-נוחלקת הקשר

ה. במחון

7-6 אנשים

1. מתוואים

כ" - 30 איש

1. צוות חמוס

כ" - 7 אנשים

עד כאן

לשבת שהי"ח=

שפ/חד/ =

הפ: שהח. דהמ. ארליך, ידן, שהבט, מנבל, ממנכל, לפידות,
בנחורין, מצרים, ר/חדכו, רם, שרהפנים, ר/290
חח: ניצב איבצן השמרה

40/3.

משרד החוץ-מחלקת הקשר

487
נכנס
חמור 2
חמור 18
סודי ביותר
דף 1
עותק 4

אמלן

מאל: המשרד, נר: 427, מ: 110
מח: ב, סג: מ, תא: 290780, מח: 1800
נד: התבטאות מאסקי

סודי ביותר/מיידי

מאל: בר און.

בוער.

לשכן 813.

התבטאות המוכר בטנין ירושלים והשתיית השיחות.

א. הטלית המיעון שלנו בהרחבה בעת הפגישה שלנו נקוברסקי
והח'מי' עם לינוביץ. לינוביץ אמר שסאדאת אכן אמר לאמריקנים
שהוא עלול לסקול השתיית השיחות. הוא העלה ואם לראשונה בהקשר
לחוק גאולה כהן, אשר משום מה סבר שיוקפא בוועדה, ובוודאי עם
העברת משרד רה'מי' למורח ירושלים, דבר שהוא רואה כהתגלות. אם
אכן יפסיק סאדאת את השיחות חושש לינוביץ שבוה ייסתם עליהן
הגולל האחר ואינו מצפה שקרטר יסקיע מאמץ נוסף בהתייאתן.
לינוביץ סבור שישראל צריכה לדאוג להחשת קצב המו'מי' דווקא
עכשיו.

השבתי לו שבטביל סאדאת ענין ירושלים הוא רק חירוץ. בליבו גמר
אומר להשעות את המו'מי' עד אחרי הבחירות בהנחה נומעניין לדעת
על מה היא מתבססת. שמו תהיה גישת ארה'יב נוחה יותר למצרים.
כפי שלינוביץ יודע עשיתי מאמץ נמרץ בצמרת הממשל להניעם לפרסם
הודעה שהספקו כציות ביחס לשינוי מדיניות הממשל אחרי הבחירות
איןן נכונות. לצערי העלו מאמצי חרם והממשל שותק, כאשר סאדאת
האירופאים, ואפילו קדאפי קובעים בוודאות שאכן יש להם יסוד
להניח שקרטר ישנה יחסו לישראל. עכשיו מספק מוכר המדינה
אליבי' לסאדאת ולחששה מקשה עליו להמשיך בשיחות. אין פלא,
אפוא, אם גוברים החשדות שלנו ביחס למה שהם מכינים ומתכננים
לינוביץ לא הגיב.
ב. אח'י' התקשרתי עם ליאון בילינגס, עוורו האישי של מאסקי.

**
 ** **
 ** **
 ** **

 **
 **

2 דף 2 מחוך
 4 עותק 18 מחוך סודי ביותר

** חזרתי באוונטור על תמיהתנו על שהמזכ"ל מצא לנכון לאמר
 ** בפומבי, ואח"כ חזר על כך גם דובר חתמ"ד, דברים הנופלים
 ** להעשה על סמך הפסקת השיחות. וזאת כאשר לארה"ב וישראל, ואף
 ** למצרים, עניין בהמשכתן. בלינגס השיב שמאסקי הניח כי אפנה
 ** בעניין זה ובקט לאמר לי שבדבריו בקבינה לא חודש מעבר למה
 ** שלואיס אמר לרה"מ ושה"ח, והוא - מאסקי - אמר לי כאן.

** עניתי לו שיש הבדל מהותי בין דברים הנאמרים בשיחות
 ** דיפלומטיות חסויות לבין דברים הנאמרים בפומבי ואשר להעשה
 ** מונעים מסמך המשך השיחות.
 ** בלינגס אמר שיעביר הערותי למוכיר וכי הם 'INSIGHTFUL'.
 ** עברון =

** תפ: שהח, דהמ, ארליך, ידן, שהבט, מנבל, ממנבל, לפידות, ר/מרכו,
 ** רם

משרד החוץ-מחלקת הקשר

1539

יוצא

סודי

אל: ווט, נר: 013, ח: המשרד
דח: ב, סג: ט, מא: 290780, וח: 1030
נר: דברי מאסקי

אולפן

סודי/בהוליי

עברון.

ההדלפות של דברי מאסקי בניו יורק פיימס
בהמשך לשיחתנו הטלפונית.

מתוך ההנחה שאשר הודלף לעתונות ולכלי התקשורת אכן משקף את
אשר אמר מאסקי, מבקשים להעיר באוניו שאעל ומעבר לחיכוכי
הדעות שישנם בינינו הרי הדברים כפי שהם התפרסמו עלולים לא
להוות למצרים בדידה אלא להפטיק את שיחות האוטונומיה. יצאנו
מתוך הנחה שמצרים וארה"ב מעונינות במונו בהמשך המו"מ ולבטח
ארה"ב וישראל מעונינות בוידווי ובהשגת מוצאות מחשיות
בהירות האפשריות. ישראל בוודאי אינה מעונינת בסחבת כלשהי כפי
שבא גם לידי ביטוי מעשי בשבועות האחרונים.
קלין קמפי דיוויד הוא אבן יסוד למדיניותנו המשותפת באיוור,
הט עתה באה ארה"ב ובאמצעות נציגיה הבכירים ביותר אומרת
שמצרים עלולה להפטיק את המו"מ דהיינו לפגוע קשות בתהליך
עצמו, הרי בתוצאה מנושא שכלל אינו חלק של קמפי דיוויד מוטעד
כל התהליך בספק.
דצוי גם לזכור שהמצרים עד כה לא השמיטו באווננו או ציבורית
איום מעין זה, ההיפך נכון שהיית מצרים אחד לפני וזמן קצר
שהמו"מ ימשך.

בר-אונ'.

משרד החוץ-מחלקת הקשר

ט/נ/ט/ט

ח: שהח, דרהמ, מנכל, ממנכל, מצרים

אל: המשרד, נר: 841, מ: נ
 דח: ב, סג: ס, תא: 290780, וח: 2200
 נד: עצרת-סכום ראשוני

אולפני

סודי/בהול לבוקרי

מנכל. אליצור. דע רובינשטיין.

עצרת חרום - סיכום ראשוני

1. עצרת החרום נועדה מבחינת הערבים להיות גולת הכותרת של מתקפה מרוכזת, אותה ניהלו נגדנו בחודשים האחרונים. היעדים הראשיים שהצינו לעצמם הערבים היו:
- א. בידודה הגמור של ישראל בעצרת נ כשתומכת בה לכל היותר ארהב.
- ב. תקיפת מריני בין ארהב לבין האירופאיות.
- ג. הרחבת התמיכה באשף לעומת זו שניתנה לו בעצרת האחרונה.
- ד. קבלת החלטות במסגרת 'האחד למען השלום' החורגות אל מעבר להחלטות שהעבירו הערבים בעצרות קודמות. ובתוכן הוראות המיוחדות לנוהל זה נ כגון: כינון כח צבאי.
- ה. מטרותיהם אלו של הערבים הושגו רק באופן חלקי. בעוד שישראל היתה סבודת לחלוטין בשעת הדיון עצמו, כאשר גם המדינות הידידותיות חלקו בחריפות על שמדותיה הבסיסיות בנושא הפלסטיני, ההתנחלויות וירושלים, הרי הערבים נכשלו בבידודה של ישראל בהצבעה העקרית עצמה. בנוסף לארהב הצביעו עמנו כידוע גם אוסטרליה, קנדה, נורבגיה, גואטמלה ודומיניקה.
3. כמו כן נכשלו הערבים בהרחבת הבסיס המספרי של התמיכה בהם. הם יזכו לתמיכתן של 112 מדינות נ בהשוואה ל-110 שתמכו בהם בעצרת האחרונה בהחלטה המקבילה שאמנם היתה מתונה מיו שנתקבלה היום.

4. עם זאת הביאה עצרת זו להרחבת הבקיעים שנתגלו במשך השנה האחרונה בין ארהב והאירופיות, ושהעסיקו בעקבות פרשיות איראן, אפגאניסטאן והמסחקים האולימפיים. בנקודה זו קצה להגיע

משרד החוץ - מחלקת הקשר

לכלל מטקנה חד משמעית אם הקדע שבין האמריקנים לבין התשע הוא פרי תמוניהם של הערבים או שאין הוא אלא המו של תהליך של 'השתחררות' התשע מאפוסטרופסות אמריקנית, כפי שאכן נטו רבים לפרש גם את הצהרת ונציה. מכל מקום האמריקנים רואים בחומרה את התופעה שהתשע מעמידים מול יומתם ירמה מעלהן.

5. ההחלטות שנתקבלו היום רחוקות מאד מעמדת הפתיחה של הערבים ואפילו מן הגירסאות המאוחרות יותר שהתגלגלו כאן בניירות בודה במהלך העצרת.

הישגיהם העיקריים של הערבים נבהשוואה להחלטה המקבילה -
A/34/65 (הם בנקודות הבאות):

א. לראשונה מדובר בהחלטה עצרת על מדינה פלסטינית. אין להפריז בחשיבות הקביעה הזו שכן ממילא נתפרשו גם ההחלטות הקודמות כדבר הוכחות להגדרה עצמית, עצמאות לאומית ודרונות פלסטינה כמתייחסות למדינה.

עם כל זאת נשבר כאן לראשונה ספק מאדו לשוני מסויים.

ב. ישראל נקראה לנסיגה מלאה וללא תנאי מכל השטחים הפלסטינים והערבים הכבושים, כולל ירושלים, לשון שאמנם נרקו לה כבר במועצת, אך מופיעה לראשונה בצורה זו בהחלטה העצרת. כמו כן נקבע מועד לתחילת הנסיגה, היא הוא ה-15 נוב' 1980.

ג. העצרת הטילה על המוכל בהתייעצות עם ועדת פלסטין 'לנקוט בצעדים הדרושים' להגשמת החלטות ועדת פלסטין.
ד. העצרת קראה למועצת הבטחון במקרה של אי ציות להחלטה זו מצד ישראל לשקול צעדים אפקטיביים במסגרת פרק הסנקציות של המגילה. נוסף ברגע האחרון הסעיף הירושלמי באמצעות תקון בעפי.

6. ואולם את ההישגים הלכו של הערבים יש לראות על רקע בשלונם לכלול בתוך ההחלטה את היסודות הבאים שהיו כלולים בניירות העבודה לשלביהם השונים:

א. כינונו של כח אום מיוחד עי המוכל שיפקח על פינוי יוש וערה, והעברתו לידי אשף, באמצעות הליגה הערבית נ יסודה כלול אמנם בעקיפין בשל אמוץ המלצות ועדת פלשתינ.

ב. כינון MACHINERY עי המוכל נ דבר שעליו דובר בניירות עבודה מאוחרים יותר כמחליף לכינונו של כח).
ג. כינונה של מועצה פלסטינית (דוגמת מועצת נמיביה).

משרד החוץ-מחלקת הקשר

ד. קריאה להגשמת סיוע מישראל ולהפסקת קשרי סחר עמה. נ אם כי הדבר נכלל בעקיפין ובאופן חלקי באמצעות אסוף החלטות מועצת 465 אשר בזכור קראה להפסקת סיוע בקשר להתנחלויות).
ה. קריאה לכינוסה של יועצת גנבה לסקיפת תהליך הצלום.
ו. איזכור החלטות אחא ובלמו בנושא הפלסטיני.
ז. איזכור מפורש של החלטת 'האחד למען השלום' (1973), ותקנות הנוהל המתבטאות עליה.

ח. הנסיון של הרגע האחרון להוסיף להחלטה הוראה בדבר יכולתן של כל מדינות האיוור לחיות בשלום, כדי לשוות לה דמוי של איוור ומכובדות. מתוך תקווה להרחיב את בסיס התמיכה בה נכשל כאשר התברר שכל המדינות שנתבקשו לשבן תקון זה נמצאו ממילא בתור המתנגדות או הנמנעות.
ט. כן נכשל נסיון להסמך את ועדת פלסטין לוטן את עצרת החרום להמשיך דיוניה תחת נשיאות סלים. במקום זאת קובעת ההחלטה שעצרת החרום תכונס מחדש עי מי שיבהן כנשיא העצרת אותה שעה, ועל פי בקשת המדינות החברות.
ז. בסיכום: לפנינו איפוא החלטה שניסלו ממנה כל היסודות האופייניים להחלטת עצרת חרום ואשר מבחינה זו צריכה להחשב לכל הדעות כהחלטה נוספת בשרשרת הארוכה של החלטות שנתקבלו וגדלו בשנים האחרונות.

8. האילוצים שחייבו את הערבים לנמוש בסופו של דבר את היסודות הנזכרים בסעיף 6, מקורם בארבעה גורמים עקריים:
א. הסובייטים ותומכיהם המתנגדים כידוע באורח עיקרי לכל נסיון של העצרת ליטול לידיה סמכויות אשר לדעתם שמורות למועצת כלבד, ואשר מטעם זה התנגדו בשעתו גם לקבלת ההחלטה 1973 נ לענין זה יש למנות בין תומכי הסובייטים לא רק את הגוש המאורי אלא גם את צרפת).

ב. מדינות בלמו המתונות וביניהם המנהיגות המסורתית של הבלמיות כגון יוגוסלביה, הודו וסדלנקה, שראו במתון ההחלטות דרך יחידה לשפר את סיכויי ההצבעה של ההחלטה.
ג. המדינות הערביות המתונות, ובראשן חוניסיה, אשר פעלו מתוך שיקולים דומים לאלו של הבלמיות המתונות. לכך יש להוסיף שהמדינות כמו סעודיה וירדן פעלו לפי היריעות שבדינו, באופן נמרץ נגד הוראה בדבר מסירת יושי ועזה לידי אשפי.
ד. מוכירות האום, עם המוכל בראש, שהגיעו הסתייגות במהלך על העצרת מהחלטת משימות על המוכל שהן או שנויות במחלוקת הקרב חברות האום, או בלתי ניתנות לבצוע.

9. אחד המוסיבים המרכזיים שעבר כחוש השני לאורך הדיון היתה

משרד החוץ-מחלקת הקשר

ההתייחסות הנוסעלגית כמעט להחלפת החלוקה-181, כשהכוונה לבסס עליה את עקרון המדינה הערביתנלאו דוקא בגבולות החלוקה) וכן ה'קורפוס ספארמס'. חלק מהנאומים הרחיק לכת בהסילו ספק אפילו בצדקת אותה החלטה נ למשל שהם הפיליפיני רומולו, שהשתבח בכך שבשנת 1947- 'ראה את הנולד' והתנגד לחלוקה). בהקשר זה מן הראוי להזכיר גם את נאומו של שגקוסטה ריקה - פיטה אסקלנסטה, שהיה מבחינתנו בין הנאומים הארסיים ביותר. לא פיגרו אחריו בהרבה גם השוודים, האוסטרים והניו זילנדים. במיוחד ש לציין שההתייחסות להחלטה 181 התמקדה אצל מדינות אלה במעמד שנקבע לירושלים באותה החלטה.

10. מבחינת המצב הפרלמנטרי נמצא המפתח בעצרת זו ללא ספק בידי התשע. החלטתן להמנע לא רק ששילה מאתנו מספר של קולות מתנגדים מבין התשע עצמן, אלא היתה בעלת השלכות גם לגבי גושים אחרים ובעיקר מדינות אמלס, אסא, אסא, נפאל ואיסלנד. 11. השפעה שלילית נוספת מבחינתנו היתה כסובן לעמדתה של סצרים כפי שבאה לידי ביטוי הן בהתבטאויות הפומביות של בוטרס ג'אלי והן בשיחות שנהלו המצרים עם משלחות אחרות. אין ספק שאילו נקטו המצרים בקו שונה, ואילו החליטו להמנע, היה הדבר משפיע על מספר מסויים של קולות אפריקנים ומן הסתם גם על קולות אסיאנים ואמלטים שונים.

12. בקרב מדינות אמלס ניכר המשך תהליך הכירסוס והאצחו. מעט המדינות שתמכו בנו או נמנעו אינן מן החשובות והיוקרתיות שבין מדינות אמלס נ במקשור זה כדאי להזכיר שהנורבגים אמרו לנו אתמול ספק ברצינות ספק בהלצה - כי היו מעדיפים לא להמצא במחנה אחד עם גואטמלה).

בנוסף להרעה שחלה בהצבעה האמלטית, נכרה גם החרפה בניהם ההתבטאויות כרפיו, ובעיקר בנושא ירושלים, בשחלק מבין אמלטיות רואות עצמן כנושאיות דגל הואתיקן. מייקה במיוחד מבחינתנו היתה התבטאותה של מכסיקו, בצל משקלה הגובר בקרב האמלטיות ובאוס בכלל.

13. בקרב האפרו-אסיאניות נתקבלו ההחלטות מהיום כמזונות באופיין, וראת בשל העובדה שהן אחא והן הנלמיות קיבלו החלטות יותר קיצוניות בנושא הפלסטיני. המנעותה של ליבריה נראת לנו כחסרת משמעות, כנראה מחוסר הוראות.

14. המזאירות אמרו במהלך כל הדיון על פרופיל נמוך יחסית, אותו יש להבין כנראה על רקע אי הנוחות שחשו כלפי עצרת חרום בתור שכזו, בעיקר על רקע אפגניסטאן. עם זאת הם ראו לפי כל הסמנים בעצרת חרום זו הורמנות להפרע מן האמריקנים על עצרת החרום

בענין אפגניסטאן.
על דקע ויה יש להבין את המידע שבידינו שהסובייטים היו
בחודשים האחרונים בין הדוחפים לכנוסה של עצרת חרום זו.
15. סין התמידה גם בעצרת זו בסגנון עניני יחסית כלפינו,
כשהיא נמנעת גם הפעם מן הכינוי - ISRAELI ZIONISTS, שהיה
מקובל עליה בעבר ומדברת במקום זאת בפשטות על ISRAEL. עם
זאת לא עמדה בפיתוי לעקוץ את הסובייטים על סיועם לישראל
באמצעות העליה.

16. בקרב המדינות הערביות התבלטה גם הפעם עיראק כנוחתת הטון
בכל יוזמה קיצונית וכן בדיונים בעצרת עצמה. מאידך לא הורגשו
כמעט הלובים, הסורים והאלג'יריים.
17. ארהב התגייסה לאורך כל עצרת זו ועשתה נדבות השגריר
ונזן היינץ באן וכן בכירות את מירב המאמצים להגדיל את מספר
המתנגדים והנמנעים. הטובדה שמאמציה אלו לא הוכחדו בהצלחה
גדולה יותר מעידה כמה עדיין על מעמדה הבינלאומי של ארהב
כיום ולאו דווקא בהקשר לסכסוך הערבי-ישראלי.
18. אם לסכם את מתכונת ההצבעה שנמגלתה בעצרת זו, הרי
מבחינתנו הובר המשמעותי ביותר היא התוויה שחלה בקרב המוסלמים
קשה להניח שיחזרו בעצרת הקרובה לסור המתנגדות בנושא
הפלסטיני ומכאן ואילך עלינו למחוק אותן מסדר זה בכל
חשובינו, עם כל השלכות הכרוכות בכך.

19. ראוי להצביע גם על כמה תופעות שהיו בגדר 'נשורת' של
עצרת זו:

א. הודעת ונצואלה על העברת שגרירותה מירושלים קינלה כמובן
ד מוגבר בשל הבמה שממנה נמסרה.

ב. הודעת וולדהיים בארוחת הערב של הליגה הערבית, ספק אם
היתה נמסרת כלשון זו אלמלא עצרת החרום.
ג. ההתנצחות שבינינו לבין המצרים, אף שלא חידשה לגופו של
ענין לאור ההתבטאויות המצריות והישראליות של השבועות
האחרונים, היתה בגדר חידוש במסגרת האומית.

20. ולבסוף, ברצוני להמליץ ששהח יפנה באגרות תודה לעמיתיו
בשש המדינות שהצביעו עמנו.

משרד החוץ-מחלקת הקשר

תפ: שהח, רהט, ארליך, ידן, שהבט, סנכל, סמנכל, סמנכל, סמט, רט,
אטן, ארכלו, ארכלו, ארכלו, מצפא, אירא, אירב, מואר, מאפ, אסליט,
מאסוק, כנסיות, מותים, מעט, הסברה

40/2.

משרד החוץ-מחלקת הקשר

493

נכנס

טודי ביותר

דף 1
עומק 4
חומר 2
חומר 20

אליזבת

מאל: המשרד, נר: 424, מ: 111
מרת: ב, סג: מ, מא: 290780, וח: 1730
נר: אוטונומיה

טודי ביותר/דחוף

מרת. אל: ד"ר יוסף בורג, שה"פ. (העבר לקהיר)
להלן דיווח על הפגישות בוויינגטון.

1. פגישה ראשונה התקיימה אמש עם הנול וווקר שערכו ביקור
נימוסין באלון חיד עם הגיע. השיחה נמשכה כשעתיים ונשאה אופי
כללי. נסקרו השלבים במימ' והוסבר אופיו הכללי של המסמך
שנדון לאחרתו.

2. פגישה שניה התקיימה הבקר ונמשכה כ-3 שעות. הצטרף איתן
בנצור. מצד האמריקנים השתתפו הנ"ל. פרטי השיחה יועברו
בדו"ח נפרד בד"פ.

3. פגישה שלישית התקיימה אחה"צ עם לינוביץ במשרדו ונמשכה
כשעה וחצי. השתתף גם השגריר עברון. לינוביץ הסביר כי זה
המועד הטוב ביותר להשגת התקדמות. רוצה להשיג הסכמה על המסמך
עד אמצע ספטמבר. לרוביו יעבד המסמך התפתחויות שליליות
באירופה ויפיג את הלחץ. הדגיש שלא מדובר בהסכם אלא במסמך
הבנה במהלך השיחות שתמשכנה.

לינוביץ היה מודע כבר לכל ההערות שנדונו הבקר. היה רואה
תועלת אם תוגש טיוטה ישראלית. הערב יפגשו הנול וווקר עם
בומרוס גאלי ועם עמאר מוסא בניו יורק וידונו עתהם במסמך. מחר
ידווחו לי על תוכן השיחה. פרטי השיחה עם לינוביץ ידווחו לך
כיום וי בע"פ. בין השאר הביע חשש על השפעתם של חוק ירושלים
והעברת משרד רה"מ' על המשך השיחות. הביע חשש להפסקתן ע"י
סאדאת ובמקרה כזה לא חידושן במשך תקופה ארוכה. לרוביו
הנשיא לא יתערב הפעם.

השגריר עברון העיר על ההודעה האמריקנית המומינה לחץ על סאדאת

2	תור	2	נד	**
20	תור	4	תור	**

1071 י' תמוז

**להפסקת השיחות, הציע שפורסם הבהרה אמריקנית מתאימה בענין.
 **במהלך השיחה הועלו נושאים נוספים שידווחו בפורום ע"י
 השגריר.
 **חיים קוברסקי =

==תפ: שהם, דהם, אדליך, ידיו, שהבט, מנכל, מחנכל, לפידות, בנחורין, מצרים, ר/מרכו, רם, שהפניס

משרד החוץ-מחלקת הקשר

486

נכנס

סודי

486
**
**
**
**
**

אל: המשרד, נר: 426, מ: 11
דח: מ. סג: ס, תא: 290780, רח: 1800
נד: ירושלים

אולינאלי

סודי/מיידי

אל: מ' /מנכ"ל, מצפא

ירושלים

עם פרסום הכתבה בניו יורק מיימס היום להוברקה ע"י ניו
יורק, הוגלה נושא ירושלים במהדורות החדשות באמצעי התקשורת.
דברנו עם מספר פרשנים מדיניים וכולם משוכנעים שהסיפור של
ברני גבירצמן על תוכן ישיבת הקבינט אחרון הינו הדלפה מכוונת
של הממשל. שמרנו להביא את נושא ירושלים למרכז התודעה
הציבורית. במיוחד משכה את תשומת ליבם אמירתו של האסקי המעלה
את נטיית ירושלים בהקשר לנעדרת המפלגה הדמוקרטית שתפתח ב-11
באוגוסט.

לאחר פרסום הכתבה עלה כמובן העניין בקרב כתבי מחמ"ד, ודובר
מחמ"ד שנשא על כן בתדרובו היום, מתח בקורת על הצעת החוק
שאיננה תורמת להגליך השלום, וחזר על התנגדותה של ארה"ב לכל
צעד חד צדדי המערים קשיים על תהליך השלום. כאשר נשא על
צימט בביבול של דברי האסקי בפני הקבינט בי מחמינו בענין
ירושלים יגבשו להשקפת השיחות ע"י טאדאט, ענה סנה

LOGICAL FEAR

גם אלינו מופנות שאלות רבות בענין זאנו תוצרים על כל סיעוננו
בנושא. ניכר שהממשל עושה גם מאמץ מרוב בתודותי רקע כדי
לבנות CASE נגדנו במקרה של הפסקת השיחות או התפתחויות
אחרות.
פונר *

תפ: שהח, דהמ, ארליך, יוין, שהנש, מנכ"ל, ממנכ"ל, ממנכ"ל, דמ, דמ,

משרד החוץ-מחלקת הקשר

אמן, מצפא, מעט, הסברה, פתיר

נושרד החוץ-נוחלקת הקשר

379

0101

בלא'ס

חל: המשרד, נר: 839, מ: 1
 דח: 1, מ: 1, ב: 1, ח: 1, 290780, רח: 1415
 נר: עצרת חרונ

אולאון אל'ג

בלמס/נורול

ארנ' 2

עצרת חרונ - הצופות

א. תוצאות ההצבעה על ל 1 - 120 בעד, 7 נגד, 24 נמנע.
נצח אויסערליה, קנוה, דומיניקה, גואטמלה, יוזנג'יה, אדמב, וי'שדאל
וסנאון, אויסערליה, בהמאס, ה-9, בולמה, פיג'יי, פילנדו, האי'ס, הונדורס
א'טניו, י'פן, ליבריה, ני'ז'ילנד, פרגואי, פורטוגל, סמואה,
נעדרו או לא השתתפו בהצבעה: בפי'א, קומורוס, דומיניקה, גי'ניאה
המשינ'ית, מלאדוני, פונג, איי' שלמה, סוויצ'רנד, נוראיי'פי'ז.
 ב. תוצאות ההצבעה על ל 2 - 120 בעד, 5 נגד, 26 נמנע.
דומיניקה, ונורבגיה שהצביעו נגד ל 1 עברו להמופות. שאר
 התוצאות זהות להצבעה על ל 1.

נחום

תפ: שבה, רהט, ארליך, יד'ין, שהוט, מנבל, ממנבל, סמנכל, ממת, דמ,
 אמנ, ממת, הסנדה, מעט, משנ, חרבות, כנסיות, בילבליה, מצפה, אירא,
 אירב, טראר, מאסוק, מאמ, אמלס, טות'יס, ארבלל, משפס, מרת'יס, מעט,
 הסברה, העור

סרננו

4. בפגישת ראשי המסלחות עם המצרי בתוקף על כלילת שלושה אלה והסביר שזה נמוץ לו מסיבות אלו. סרננו ונימקתי הוא איים לא לדון בשום נושא עם אשמוז בסרננו. הנציג האמריקני הועדה חסר בכלילת הנושאים המצריים. השבתי שאשמוז עם לא ידונו נושאים המוסכמים אך ההחלטה והאחריות הן של המצרי. המצרי הסיר את ההתניה ובבוקר נפגשה כנוצח עבודה לדיון ראשון בפגישת בנקאות ובספים וראשי המסלחות נפגשו לניסוח סופי של סדר היום. בלרנו כל הנושאים המוסכמים. שלושת הנושאים האחרים נרשמו מכתבית סדר יום הועדה בכלפי מוסכמים חסר ההחלטה על הם מועדה כשרים נבדוק כפי שהוגה הועדה המספמית לפני כשבוט. 5. אחרי צי נקיים עוד מפגשים של הועדה כולה ועל ראשי המסלחות. 5. על המשך הדיונים נבין עם פגישת הועדה ובין עם במפגשי מותחית. בפתיד המאוד קרוב. יסובם עקרונות לפני אובנו הלילה. 7. אוסיף עוד. שאמריקני קליבריוס איש הבוקר בפגישת הנכחית רשמים של ראשי הועדות במקום הנציג הקבוע סייג התמיכה האמריקנית במצרים בשנין סדר היום.

סרמים בשובי

בן חורין ==

תפ: שהח/רהם. אדלין. ידיו. שהבט. מנכל. ממנכל. לפידות.
בוחורין. מצרים. ר/מרכו. רס. שרהפנים

משרד החוץ-מחלקת הקשר

131

131

131

אל: המשרד, נר: 800, מ: 1
דח: ב, סג: מ, תא: 280780, נח: 2400
נד: וולדהיים

אולדוויי

שמו/בהול לבקר

מנכ"ל מליצוד, רובינשטיין

שיחה עם וולדהיים - התבטאות בארוחת ערב של הליגה הערבית
עליו 296.

1. גומן ישיבת מחהצי של העצרת ביקש וולדהיים לראות
השיחה בארבע עיניים ומשכה ב-40 דקות.

2. פתח באמרו שדבר לאחר ארוחת הערב ביום ששי לא ראוי
סכסוך ואמר דברים שלא חרגו ממה שבדבר אמר בהודפנויות קודמות
שכן לדעתו הגדרה עצמית פרושה מדינה. לכן אינו סביר כל
ההתנגדות שהתחילה בעקבות דבריו.

3. במשובתי הצנחתי על כך כי רוב הפעם הראשונה שהוא משתמש
במילה STATEHOOD וכי גם בהתבטאויות בעת האחרונה נצטטתי את
דבריו בפריטאון ובמאמרים בראשית חודש זה, ומעט מלשון רוב
המסמך שהוא מועה בקובעו כי הגדרה עצמית פרושה מדינה דווקא
ומכל מקום אם בכוונתו היה למנוח את האלמנטים לשלום במדינה
היה עליו לכתב בעקבות 242 ולהרכיב לנאט"פ את רבותה של ישראל
לחיות בתוך גבולות במזרחים ומזרחים.

4. במגובתו אמר וולדהיים שבדברו על החלטות האו"ם שלא הוגשמו
התכוון גם ל-242 כשם שהתכוון להרכיב לערבים גם את ההחלטה
101 שיצרה את מדינת ישראל. הפסקתו סייך בציינו שגירסה רג
אומה מפיצים הערבים אינה נכונה וכי דאזי שהמרכיב לא יוקל לה.

5. וולדהיים הביט צמר על שאלו חושדים בו כי דבריו נובעים
סמוך כוונה להבחר מהדש בשנה הבאה. לדבריו שרם החליט אם
ברצונו בקדנציה שלישית. ומכל מקום אשתו מתנגדת לכך.

משרד החוץ-מחלקת הקשר

6. חורמי וציינותי באוניו שבדבריו המד-צדדיים העמיד את עצמו
בדרך לצד הערבים ועשה כן בעצמו של דיון בנושא
קונפוזרנסיאלי זה.
7. וולדתיים הגיב בהתבטאו בעובדה שביום ה' שטבו ערך רק
SUFFERER לבנון משתפי העצרת (ולא מוחתה רגילה) וואה
כדי להמנע מהצורך בנאומים . להערת כי בעצרת החרום של
אפגניסטן לא ערך כל קבלת פנים ושמורל הוא שהאויס מציין מצב
חרום בביכול באמצעות קבלות פנים . השיב . שלא היתה לו ברירה
בשל נוכחות 33 שרי חוץ במקום . ידוע לו שלא רק אנחנו
והאמריקנים אלא גם אמרים נעדרו מחותה קבלת פנים .
8. ג'קש שנתן אמון בחוסר שהוא הפנים שלו . לדוגמא , הביא את
התערבותו אצל הערבים במטרה לממן את הצעת ההחלטה ולהוציא
מחובה לא רק את ההתייחסות לבוחות אויס . אלא גם לצורך
הCOOPERATION עם ועדת פליסין . הוא מסכים אתי שהאויס לא יוכל
להשיג מאומה ללא הסכמת הצדדים , ולשם השגת הסכמה זו דרוש מעט
ובתן .
9. הערתי לו שהיה מטיב לפחות אילו הסביר לערבים בלייל שבת
שטבו את הנקודות הללו . הגיב ארשם לפניו את ה-
PREOCCUPATION שלנו בנושא זה .
10. הוסיף כי תפקידו נעשה קשה יותר ויותר שכן מנסים להפיל
עליו תפקידים בלתי אפשריים שרבות מחברות האויס נהרצו את
בריהם (צרפת) אינן מוכנות להפקיד בידיו בשל עמדתן הידועה
שהן חורגים מתחום סמכויותיו . ציין שנאחר קבלת החלטה העצרת
מחר יומין אותי כדי לשמוע מהי עמדת ממשלאל לגבי החלקים
האופרטיביים של ההחלטה . השבתי לו שהוא בולדאי אינו משרה את
עצמו לגבי טיב התשובה שיקבל . השיב שאמנם אין לו אשליות אך
יצטרך לדווח לעצרת הקרובה בנודן .
11. בעוד שהשיחה בוליה התנהלה באווירה נינוחה, הרי לא הותרתי
ספק בליבו שהתבטאותו מיום ששי שטבו החליטה במדה נכרה את
מעמדו בעיניו .

כלום ==

תפ: שהח, דהם, ארליך, ידיו, שהבט, מנכל, ממנכל, ממח, דם.
אמן, ארבל

For
Your
Information

אוריאל

July, 1980

Dear Colleague:

We have been receiving numerous requests for material dealing with the Autonomy Plan and the security considerations it engenders. Although it does not strictly fall within the framework of our Hasbara, we have nevertheless decided to provide the material.

Accordingly we are sending you, enclosed herewith, a paper written by Ze'ev Schiff, at our request, dealing with the security angle of the Autonomy Plan. Ze'ev Schiff is the military correspondent of HaAretz daily newspaper and one of the leading military analysts in Israel.

The Autonomy Plan and its related security considerations which are so crucial, is at present one of the cardinal problems requiring a solution.

I am sure you will find the enclosed paper useful for your Hasbara work.

Sincerely yours,

Eli Eyal

Chairman, Department of Information

AUTONOMY: SECURITY CONSIDERATIONS

by Ze'ev Schiff, Military analyst
special to P Y I

During the last session of the autonomy negotiations, the Egyptians presented a "security plan" for the West Bank and the Gaza Strip which illustrates how they relate to the sensitive security problems of the State of Israel. The plan, brought up by General Ali -- formerly the Egyptian Defence Minister and currently the Minister for Foreign Affairs -- was in effect, the main reason for the talks running aground. Israel's former Minister of Defence Ezer Weizmann, rejected the plan out of hand. When the delegation returned to Egypt, President Sadat understood that Israel was unwilling to accept this proposal and as a result he decided to freeze the negotiations, as he has done several time in the past. What were the elements of this Egyptian security plan? In reviewing the details, one arrives at the conclusion that the essence of the plan is that the Egyptians will defend Israel with the help of the Jordanians and the Palestinians.

Egypt's Position

The fundamentals of the plan are as follows. Israel's opinion as to all that is connected to the security affairs of the West Bank and Gaza Strip will be listened to. However, the Palestinians' self-governing autonomy authority will have a veto in security affairs. The Egyptians and Jordanians will also have a say. The self-governing authority will have the final say in regard to internal and external security.

Within their jurisdiction falls the deployment of the Israel Defence Forces, the positioning of Israeli units, their character and movements. The security units of the autonomy authority will be those that will fight Palestinian and Arab terrorism. It should be remembered that a majority of the terrorist actions have had the

principal participation of Arabs from various countries -- in addition to Palestinians. Israeli intelligence service will be permitted to gather information, but their purpose will be of an intelligence nature only. How this information will be handled will depend on the autonomy officials and their police force. The autonomy will not only have a strong local police force, as agreed upon at Camp David, but there will also be a militia. The warning stations and radar units will be manned not only by Israelis in the autonomy area, as the Camp David agreements stipulated, but Egyptians, Jordanians, Americans or even Palestinians will join them. Between Israel and the autonomy area, a sort of buffer zone will be established, with checkpoints staffed with Arabs from the autonomy area.

Practically speaking, there is not one element in this plan to which Israel can or should agree, except perhaps, the suggestion that the IDF be situated in places far-removed from population centers. In its present form, the plan cannot serve as a basis for discussion. It would be another matter if the Egyptians would agree, for example, that the Israeli could establish the ground rules for Egypt's security and troop movements on its border with Libya, as well as establishing the manner in which Israel's intelligence units should assume responsibility for gathering information amongst Egypt's police agents every place there are riots and incitements against the peace and against Sadat. Just as this would be unacceptable to the Egyptians, so is General Ali's plan unsatisfactory in terms of Israeli security.

Similar Voices on Israel's Security

The Egyptians are not the only ones giving advice to Israel on how to place itself in danger and expose itself security-wise. Similar voices are being heard in the United States including

"research projects" of all sorts which give rise to suspicion, in at least a few cases, that they were preordered and politically directed. These are helpful hints for others, but inadmissible for Israel.

For example, there is the matter of the importance of territory in time of war. It is explained to Israel that in the era of advanced weaponry and modern military technology when missiles make it possible to accurately strike over long distances, there is no longer any importance to territory. Therefore, the reasoning goes, Israel must withdraw from all occupied territories and cease to see in them an essential aspect of its defense framework.

Based on this assumption, if it is possible for the Russians to reach Washington with their missiles as well as any other location in the United States, then there is no real value in maintaining an American armed force in Europe, South Korea, or elsewhere. Territory is not important, militarily speaking. If Russia's technology is so advanced, what is the reason for America's port facilities for its fleet in the Mediterranean, for example, and why is the U.S. searching for other bases in the Middle East, Africa and the Persian Gulf? Why does America stubbornly insist upon keeping several thousand soldiers in Cuba?

The logic upon which Israel is requested to base its security is not accepted by the Russians, because if it were, why would they insist on keeping their army and material in the Sakhalin Islands which they took from Japan, and what is the reason for maintaining a security belt through the annexation of the Baltic States and their invasion of Afghanistan. Even the "threats" from Finland were sufficient to cause the Soviets, fearful for Leningrad, to demand a defense belt by taking some of Finland's territory.

What is illuminating in all this is that when American experts examine Saudi Arabia's security, the relationship to territory as a military element is different from how they deal with Israelis. In a report drawn up in December 1977 for the Senate Foreign Relations Committee states: Saudi Arabia, in contrary to other states in the Persian Gulf, can maintain a defense in depth. It enjoys a possibility of potential strategy that can be foregone in exchanging territory for time and strategic maneuverability while under attack.

The Role of Territories

This necessary minimum is what Israel requests for its own security vis-a-vis the administered territories. Israel, most essentially, requires territory to gain time so as to mobilize its reserves and to position them in the event of enemy attack. This time may be gained in exchange for territory, otherwise the enemy may break through, in one thrust, into Israel's hertland. This time is also needed to enable Israel's allies to aid in one way or another. Those who suggest that Israel gain this advantage solely through its intelligence gathering are unfamiliar with the subject. They should recall the lessons of the Yom Kippur War. It is true that time cannot be translated into terms of kilometers only, but without territory and strategic depth, the defender will be left with nothing.

In Israel's case, the role of territory is to avoid permitting the Arabs, well-equipped with huge quantities of modern arms, to overpower Israel quickly, or to achieve strategic goals in the first stage of the fighting. This aim is unchanged regardless of whether both sides have longrange missiles or even if these missiles have a nuclear warhead. Land-to-land missiles will not decide the outcome of a future war even if hundreds will fall on Israeli cities, just as Israel's air force will not overcome the Arabs

even after dropping tons of bombs on Arab cities. If the missiles present a danger to Israel when we are in possession of the territories, it is obvious that they are even more dangerous when these territories no longer present a defence belt. If, at the same time that the missiles will be landing, causing destruction and interfering with the mobilization of the reserves, masses of tanks will be breaking through, it will be crucial that additional territory protect the heart of the country -- territory that will enable Israel to absorb the first-stage attack.

As we have witnessed in many wars, it is this mass of armor which is decisive in battle. The true lesson, then, of the Yom Kippur War is not, as the Arabs and others claim in regard to the importance of territory. For while it is correct that the area held by Israel did not prevent the war or deter the Arabs from launching their attack and perhaps even represented a certain motivation for war, it is true that without the territory, if Israel were within the 1967 borders, it would have quickly discovered that the Syrians would have been fighting in the Huleh Valley and the Egyptians breaking through to the Negev, with appropriate ramifications for Israel's population. Israel's victory would have been that much more costly. This, from my perspective is the true lesson. The comparison to what occurred in the Six Day War is not applicable to the 1980's, because by the middle of the decade, the Arab countries will have 20 armored divisions. Another vital difference is that Israel was not taken by surprise in 1967, and to prevent a similar situation such as in 1973, Israel would have to strike first.

The Central Thesis

This brings us to the most central and delicate point in this argument. An Israel without territories for its defense and with-

out defensible borders, represents an enticement for beginning a war against it by launching a surprise attack. Every Israeli High Command lives with this trauma and the inescapable conclusion is that Israel must adopt a strategy of preventive war. The words of former Foreign Minister Abba Eban should be recalled in the context of recognizing the dangers. He pointed out that secure borders are those which do not force upon Israel a preventive war. If Israel is pressured to yield the West Bank as well as security arrangements in the area as it sees them, it is amply clear that the sole Israeli response at the moment of the development of an Arab threat would be based on a preventive war and early attacks. This will be the strategy despite all the political disadvantages. Therefore, those who aggressively urge Israel to retreat from all the territories taken in 1967, must be aware of the military-political situation that will come about in the Middle-East.

In the face of the foreseeable strengthening of Arab military might, Israel, with these borders, cannot but quickly advance in case of a threat and launch a war. It is ludicrous to think that in the newly formed circumstances, Israel could find international guarantees. History, including that of the Arab-Israel conflict, is full of examples that such guarantees have no value of any sort. This is the strategic-political aspect that may develop as a result of an Israeli withdrawal from these crucial territories. To this, though, should be added the words of Mordechai Gur, former IDF Chief-of-Staff, "The question as to the importance of territory in time of modern war is asked only by ignorant and shallow-thinking persons. With the increasing sophistication and lethal nature of weapons, not only does the territory not lose any of its value, but at times, it has no substitute. Ever since the Yom Kippur War and the introduction of sophisticated weapons systems and enlarged armies, the need for maneuverability has grown. The destructiveness of modern weapons systems obliges increased reserves being mobilized, their quick concentration and distribution. All this demands much territory."

Precedent in Sinai

It should be borne in mind that the precedent of Sinai cannot be correlated, either militarily, historically, or legally, with the solution for the West Bank. A move to the 1967 borders on the eastern front will not permit Israel, in case of war, to direct a flexible defense. When the boundary passes through the heart of Jerusalem or hugs an outlying settlement as it does with Eilat it is literally impossible to talk about flexible defense. The settlements are exposed, and the war will break out right in their front yards. And yet, this isn't solely a question of a total war. In the limited territory we are referring to, the danger stems not only from an armored breakthrough, but also from the fact that Israel's strategic centers -- starting with population centers, industry, power stations, airports, and ending with the Knesset -- are within cannon range and even the range of small arms fire from across the border. Anti-aircraft missiles on the West Bank can be neutralize every plane takeoff. With the help of shoulder anti-aircraft missiles, it would be possible to damage planes at Ben-Gurion Airport.

Israel's leaders have never claimed that the solution to military-political considerations is easy. That is the reason for the many Israeli attempts to find alternative solutions to this problem. Beginning with the Alon Plan or the Alignment's proposal as noted in its election platform -- that the Jordan River should serve as Israel's security border and not necessarily its political border or the "functional" solution so talked about by opposition Shimon Peres and ending with the autonomy plan of Prime Minister Menachem Begin - the question of settlements in the Jordan Valley, Judea, Samaria and the Gaza Strip, is just one of the elements in this entangled situation. Anyone who imagines that with the halt of settlements, the Eastern Border security problem will be

solved, or that difficulty locating approaching enemy planes from the East would diminish, is making a serious mistake. From the point of view of the military, settlements are a most important matter.

Even more vital, for example, is the question of water sources on the West Bank. This is a matter of supreme security, because experts have drawn attention to the fact that drillings purposely done on the hill slopes in Samaria can cause the drying out and salinization of the wells along the coast, where the majority of Israel's population lives. This is further proof that the problem of territory is not geographical, strictly speaking, and cannot be applied in toto to the West Bank as it was in Sinai.

Future Security Interests

How are Israel's security interests in Judea, Samaria and the Gaza strip to be viewed in the IDF and the other security branches in the coming years? First there is the aspect of a military presence for defense needs as opposed to external dangers of regular armies or irregular terrorist organizations. The IDF forces, for the most part, will be situated along the eastern border. Infiltrators and the control of smuggling of military supplies presently came across this border. Because of this, the official border crossings the Jordan River bridges of the autonomy must be under Israeli supervision. Military deployment does not mean the simple grabbing of a few locations and the mustering into camps without the ability to move in or out. It is a matter of wide territory.

The best example of this is the Jordan Valley. This is an area where the IDF will set itself up and train. The IDF must be able to move freely to its staging grounds to be able to mobilize. It will stay away from populated areas, but movement along the roads must be unrestricted. These roads must be guarded by the IDF

as the crossroads will be part of the staging maneuvers. Incidentally, there are those, such as Chaim Bar-Lev who do not see any security importance in the Jewish settlements on the West Bank but even the most careful persons in this respect view the settlements at the crossroads as vital.

The staging of the IDF includes its emergency stores and more importantly, communications and warning centers. Without radar lookouts on the mountain range above, the IDF will be weakened below.

In the matter of internal security, the problems are much more complicated. This is due to the issue of rights of detention and arrest, investigation and judging security offenders. It would be pointless to ask Israel to reveal the identities of its undercover agents to the autonomy police. Israel will be placed under difficulties in dealing with those who will continue in their terror activities, and it should be remembered that the weakening of internal security will endanger any treaty and increase military tension.

And finally, in talking about internal security, it must be borne in mind that Israel will have the power to veto those Palestinians wishing to enter, return to, or settle in the autonomous area.

In the joint commission that will draw up the list of those entering the West Bank, Israel's representative must have a veto. If not, we might all too quickly slide into a situation where the centers of the terror organizations will be in Shechem, not in Beirut.

משרד החוץ - מחלקת הקשר

972

MS17

1108

מכ: נ"י, זר: 947, ת: המסדר
דח: ב, 10: א, תא: 280780, דח: 1630
נר: טערת חרום

מאונות

בהול/שחור

יום - כלום

למיקרא נאום טיאלי מבקש רנהא' להסביר אליך דעתו כי הדברים
במא'ם בנאום אינם עולים בקנה אחד עם הסכמי קייב:
1. ארבע הנקודות בעמוד 8 (למשל: 1-5 כלמילה)
2. נקודות (1) ו-(2) בעמ' 12

3. נקודות (2) ו-(3) בעמ' 13
א"י לכך אתה מבקש לשלכ בנוסח שנשלחו 925 דברים התא"מים
בחידה שלא בוסו נקודות אלה של י"י הנוסח שבדין.
אליצור=

ממ/10/88

98: שח, רנה, מנבל, ממנבל, אליצור, מנבל, לפידום, מספח

דפי ידועים, כל, מיוצגות, 20, 247

אכ: בון , האג , קופנהגן , נ"י , נר: תווט 283 , מ : המשרד
 דח: ב, סג: מ, תא: 280780 , ות: 1930
 נר: טצרת התווט

מחור/בהול

בון , סיון , מילון , דט , נאום .
טצרת התווט

הטבירונא מייך חוור מייך מדינת משהח' לעמיתו , חובלו
 למסרו למשרד' רפג' , הולנד ודנמרק ליו'טמט

TONIGHT OR TOMORROW, THE VOTE IS EXPECTED IN THE UNITED NATIONS GENERAL ASSEMBLY'S EMERGENCY SESSION ON DRAFT RESOLUTION L. 1.
 I UNDERSTAND THAT YOUR INSTRUCTIONS TO YOUR DELEGATION IN NEW YORK ARE TO ABSTAIN.
 I URGE YOU TO RECONSIDER BECAUSE THIS DRAFT RESOLUTION THOROUGHLY DESERVES TO BE REJECTED.
 THE DRAFT RESOLUTION INCORPORATES LANGUAGE TAKEN FROM THE REPORT OF THE "COMMITTEE ON THE EXERCISE OF THE INALIENABLE RIGHTS OF THE PALESTINIAN PEOPLE AND REQUIRES THE SECRETARY-GENERAL TO IMPLEMENT THE RECOMMENDATIONS OF THAT REPORT. INDEED, IN SOME CASES THE DRAFT RESOLUTION GOES BEYOND THOSE RECOMMENDATIONS.
 THUS, THE REPORT REFERRED TO A "PALESTINIAN ENTITY" WHEREAS NOW THE RESOLUTION SPEAKS OF AN "INDEPENDENT SOVEREIGN STATE". YOU VOTED AGAINST THE ENDORSEMENT OF THE REPORT BY THE 34TH SESSION OF THE GENERAL ASSEMBLY IT WOULD BE INCONGRUOUS IF YOU NOW MERELY ABSTAINED ON MORE EXTREME LANGUAGE.

THE DRAFT RESOLUTION ENVISAGES "THE ADOPTION OF EFFECTIVE MEASURES UNDER CHAPTER VII "BY THE SECURITY COUNCIL" IN

משרד החוץ - מחלקת הקשר

THE EVENT OF NON-COMPLIANCE BY ISRAEL¹ - AND THIS AFTER
MAKING SURE THAT THE RESOLUTION IS WHOLLY UNACCEPTABLE TO
ISRAEL WHOSE RIGHTS AND CLAIMS ARE IGNORED AND VIOLATED.
NOT EVEN LIP SERVICE IS PAID IN THE DRAFT RESOLUTION TO
THE NEED FOR A NEGOTIATED PEACE, TO SECURE BORDERS AND
TO THE RIGHT OF ALL STATES TO BE RECOGNIZED.
AN ABSTENTION ON SUCH A RESOLUTION MEANS ACQUIESCENCE IN
THE PROCESSES IT SETS IN MOTION AND MORAL RESPONSIBILITY
FOR THE DAMAGE IT DOES BOTH TO THE PEACE MAKING PROCESS IN
THE WAKE OF THE CAMP DAVID ACCORDS AND TO ANY FUTURE
EFFORTS AIMED NOT AT CASTIGATING AND OUTLAWING ISRAEL BUT
AT ADVANCING PEACE IN THE MIDDLE EAST.

I AM AWARE OF THE STEPS THE NINE HAVE EMBARKED UPON. I
KNOW THAT THESE STEPS FOLLOW COMMON DECISIONS OF THE
NINE. SURELY THE REJECTION OF PERNICIOUS RESOLUTIONS IN
THE UNITED NATIONS, WHICH WERE DRAFTED AND TABLED WITHOUT
REGARD TO EUROPEAN CONCERNS, DOES NOT REQUIRE OBSERVANCE
OF EUROPEAN UNANIMITY.
I WOULD, OF COURSE, GREATLY APPRECIATE IT IF YOU COULD
PREVAIL UPON OTHERS IN EUROPE TO VOTE AGAINST DRAFT
RESOLUTION L. 1.

אליצור, ==

8/8/68/אח

50 : מהח, דהח, מנכ, ממנכ, אליצור, ארבל, ששון, אירא, איר, 110,
כ"ד-א, אשכנ, כ/מרכו, מהח, רס